

T.C.

CELAL BAYAR ÜNİVERSİTESİ

SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

TÜRK DİLİ EDEBİYATI ANABİLİM DALI

HALK EDEBİYATI

YÜKSEK LİSANS TEZİ

**ABDÜLVAHAP KOCAMAN'IN
HAYATI ve ŞİİRLERİ**

HAZIRLAYAN

Fatma Ebru KAYIRHAN

DANIŞMAN

Yrd. Doç. Dr. Bekir Sami ÖZSOY

MANİSA - 2007

ÖZET

Halk şairlerimiz üzerinde hazırladığımız Yüksek Lisans Tezi olan bu çalışma; Abdülvahap KOCAMAN üzerindeki son çalışmadır. Bu güne kadar KOCAMAN üzerinde bir takım çalışmalar yapılmışsa da KOCAMAN'ı derli toplu ve tam bir bilim disipliniyle değerlendiren çalışmalar değildir.

Bizim çalışmamız Türk Halk Edebiyatına ve Türk Halk şâirliği'ne her yıl Konya'da yapılan Türkiye Aşıklar Bayramı'nın katkılarını ve bu bayramdan yetişen bir halk şairi olan KOCAMAN'ı her yönüyle ortaya koyması ve şiirlerini eksiksiz olarak içine almasıyla bu konudaki eksikleri tamamlayan bir çalışmadır.

Çalışmamızın KOCAMAN'ın hayatı, çevresi, sanatı ve şahsiyeti ile şiirlerinden oluşmaktadır.

Giriş Bölümünde tezimizin amacı ve kapsamı verilmiştir. Birinci bölümde Kocaman'ın Hayatı ve Kimliği detaylı olarak incelenerek ortaya konulmuştur. İkinci Bölümde Şahsiyeti ve Sanatı değerlendirilmiş. Üçüncü Bölümde Şiirleri Konularına göre yer almıştır. Çalışmamızın sonunda Bibliyografya konularak yararlandığımız kaynaklar sunulmuştur.

Bu alanda yapılacak olan diğer çalışmalara da ışık tutması amaçlanan çalışmamızın yüksek lisans tezi olarak kabul edilmesi bizi memnun edecektir. Eksiklerimizin olduğu muhakkaktır. Bunların hoş görülmesini arzu ediyoruz.

ABSTRACT

This study, a Master's thesis on our folk poets, is the latest study on Abdülvahap KOCAMAN. Though some studies have been carried on on KOCAMAN, they are not enough to evaluate KOCAMAN properly and with a full academic discipline.

Our study, which covers contributions of "Türkiye Aşıklar Bayramı", held in Konya annually, to Turkish Folk Literature and Turkish Folk poets, and KOCAMAN who is a folk poet, trained by this barlam, in all aspects and his poems in full, is a study to compensate the previous insufficiencies in this field.

Our study includes the life, environment, art character and poems of KOCAMAN.

In the introduction part, we introduced the aim and scope of our thesis. The life and identity of KOCAMAN is given in the first chapter in details. In the second chapter, his character and art are evaluated, and in the third, his poems are given in accordance with their subjects. In the end of our study, we added a bibliography section to display our sources in preparing this thesis.

We would be glad to hear the acceptance of this study, which is also intended to enlighten further studies in this field, as a Master's thesis. Obviously, there are some deficiencies. Your kind tolerances will be highly appreciated.

Yüksek Lisans tezi olarak sunduğum “Abdulvahap Kocaman’ın Hayatı ve Şiirleri ” adlı çalışmanın, tarafımdan bilimsel ahlak ve geleneklere aykırı düşecek bir yardıma başvurmaksızın yazıldığını ve yararlandığım eserlerin bibliyografyada gösterilen eserlerden oluştuğunu, bunlara atıf yapılarak yararlanmış olduğumu belirtir ve bunu onurumla doğrularım.

.../.../2007

Fatma Ebru KAYIRHAN

ÖNSÖZ

Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim dalı Halk Edebiyatı Bilim Dalında yüksek lisans tezi olarak hazırlamış olduğumuz bu çalışma Çukurovalı Abdülvahap Kocaman'ın hayatı ve şiirlerini kapsamaktadır.

Halk şairlerimiz halk edebiyatımızın en eski temsilcileridir. Türk Halk Edebiyatı Türk Edebiyatımızın başlangıcından bugüne kadar her devirde var olduğu gibi halk şairlerimizde var olmuştur. Bazılarının isimleri, hayatları ve eserleri diğerleriyle karıştırılmış bazıları da kayda geçmediği için eserleri unutulmasa da isimleri kaybolmuştur. Abdülvahap Kocaman'da halk şairlerimizin ileri gelenlerinden birisidir. Cumhuriyet Dönemi'nde yetişen halk şairlerinin en ünlülerindedir. Daha fakülte birinci sınıfta iken kendisini gördüğümde etkilenmiştim. Yüksek lisan derslerini bitirip yüksek lisans tezi hazırlamaya sıra gelince Danışman Hocam Yrd. Doç. Dr. Bekir Sami Özsoy; Abdülvahap Kocaman'ı hazırlamamı tavsiye edince çok heyecanlandım. Tez projemi hazırlayarak kaynak araştırmalarına başladım. Yakın tarihte yaşayan bir halk şairi olduğu için kaynak bulmakta zorlanmadım. Hocamda Kocaman'a ait tüm bilgiler mevcut idi. Ayrıca devamlı irtibat halinde idiler. Elde mevcut kaynakları değerlendirerek şiirleri derli toplu olarak tamamladığımda Abdülvahap Kocaman'ın vefat haberini aldık. Daha sonra çalışmamızdaki bazı bilgileri değiştirmek zorunda kaldık. Neticede bir çalışma ortaya çıktı. Kaynak arasında Prof. Dr. Ali Berat Alptekin'in daha doktor iken hazırlamış olduğu bildiri bizim için çok dikkate değer idi. Bu bildiriye de aynen iktibas ederek verdik.

Bu çalışmayla Türk Halk bilimine yeni bir şeyler kazandırmayı arzuladık. Çalışmamın başından sonuna kadar benden hiçbir yardımı esirgemeyen Danışman Hocam Yrd. Doç. Dr. Bekir Sami Özsoy'a, kaynakların değerlendirilmesinde büyük titizlik gösteren Erol Barlaser'e teşekkürü bir borç biliyorum. Bu çalışmamın yüksek lisans tezi olarak kabul edilmesinden son derece mutlu olacağım.

Fatma Ebru KAYIRHAN

Manisa-Mart - 2007

İÇİNDEKİLER

	Sayfa No
ÖZET	I
ABSTRACT	II
ÖNSÖZ	IV
KISALTMALAR	VII
GİRİŞ	1
AMAÇ ve KAPSAM	1
I. BÖLÜM	
ABDULVAHAP KOCAMAN VE KİMLİĞİ	6
1. MEMLEKETİ	6
2. DOĞUM TARİHİ	7
3- LAKAPLARI ve SOYU	7
4- EŞİ ve ÇOCUKLARI	8
II. BÖLÜM	
HAYATINDAN KESİTLER ve AŞIKLIĞI	12
1- TAHSİLİ	12
2- ASKERLİĞİ	13
3- MESLEĞİ	15
4- SEYAHATLERİ ve GEZDİĞİ YERLER	18
5. ÂŞIKLIĞI VE SANATI	19
A) KİŞİLİĞİ	19
B) DİNİ VE MİLLİ KONULARDA Kİ HASSASİYETİ	21
C) EDEBİYATLA İLGİSİ VE ETKİLENDİĞİ OZANLAR	23

D) ŞİİRLERİNDEKİ KONULAR	26
III. BÖLÜM	
SANATI ve ŞAHSİYETİ	42
IV. BÖLÜM	
ŞİİRLERİ	55
A) AŞK ve TABİAT ŞİİRLERİ	55
B) SOSYAL ve SİYASİ ŞİİRLERİ	93
C) MİLLÎ ve MANEVÎ ŞİİRLERİ	140
D) ÖZEL KİŞİ ve ÖZEL YERLER İÇİN ŞİİRLERİ	206
E) MİZAHÎ ŞİİRLERİ	230
F) MEKTUP ŞİİRLERİ	245
BİBLİYOGRAFYA	269

KISALTMALAR

a.g.e.	: Adı geçen eser
a.g.m.	: Adı geçen makale
a.g.t.	: Adı geçen tez
A.Ü.	: Ankara Üniversitesi
A.Ü.D.T.C.F.D:	Ankara Üniversitesi Dil-Tarih ve Coğrafya Fakültesi Dergisi
bkz.	: Bakınız
b.t.	: Basım tarihi
b.y.	: Basım yeri
Çev.	: Çeviren
Edt.	: Editör
E.Ü.	: Ege Üniversitesi
Haz.	: Hazırlayan
İ.Ü.E.F.	: İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi
OA	: Osmanlı Araştırmaları
S	: Sayı
s	: Sayfa
TDK	: Türk Dil Kurumu
Terc.	: Tercüme
VD	: Vakıflar Dergisi
Y.	: Yıl
Yay. Haz.	: Yayına Hazırlayan

GİRİŞ

AMAÇ ve KAPSAM

Yüksek lisans tezi olarak hazırlamış olduğumuz çalışmamız Abdülvahap KOCAMAN hakkındadır. Çalışmamız Kocaman'ın hayatı , şahsiyeti ve eserlerinin yanında onu Türk halk edebiyatı ve edebiyat dünyasına kazandıran Türkiye Aşıklar Bayramı'nın değerini de ortaya koymaktadır.

Abdülvahap KOCAMAN,Çukurova'da dünyaya gelmiş otuz beş yaşına kadar kendi halinde yaşayan sade bir insan iken 1966'da Konya'da Feyzi HALICI tarafından başlatılan Geleneksel Türkiye Aşıklar Bayramı'na katılması hayatında köklü değişiklikler meydana getirmiştir.

Bayrama katıldığı yıla kadar Aprinçur Tigin'den günümüze kadar devam eden Ozan-Baksı geleneğini devam ettiren halk şairimizin bu bayramdan öğrendiklerini ustaca uygulaması bu bayramın ne denli önemli olduğunu ortaya koymaktadır.

Abdülvahap KOCAMAN bu bayramda yetişen ve şöhret bulan aşıklarımızdan yalnızca bir tanesidir.

Aşığımız Abdülvahap KOCAMAN'ın eserlerini derli toplu olarak bir araya getirerek bilim disipliniyle vermeye gayret ettik. Böylece asırlardır devam eden halk şairliği geleneğinde önemli bir yeri olan Konya'da yapılan Türkiye Aşıklar Bayramı'nı ve buradan yetişen bir halk şairimizin değerini ortaya koyduk.

Çalışmamızda alan araştırması yapmadık.Çünkü üzerinde çalışma yaptığımız aşığımız hakkındaki tüm bilgiler danışman hocamızda ve kaynaklarda mevcuttu. Elde bulunan bilgileri değerlendirdik. Belirlediğimiz plan dahilinde ortaya koyduk. Sonuçta bu çalışma ortaya çıktı.

Halk şairlerimiz ve aşıklarımız hakkında Feyzi HALICI, Aşıklık Geleneği adlı çalışmasında: 'Sazımız, sözümüz alinyazımız, halk edebiyatı, halk şiiri ve halk şairlerimiz. Konumuz Anadolu, Anadolu insanı. Şiir demişiz, türkü demişiz, açmışız gözümüzü türüm türüm büyüyen bir dünyaya, elif elif görmeye dolun dolun duymaya. ... Ve sınırsız bir sevinç içinde yaşamaya.

Geleneğimiz, göreneğimiz bir kutsal maya. Yüzyıllar ötesinden oğul balı gibi öz varlığımızı, öz kültürümüzü sanat duyarlılığımıza, sanat sevgimize adak bilmişiz, alın yazısı kılmışız.

Aşık Veysel'in söylediği gibi, "Analar ne aslanlar doğurur?" sözüne uygun

olarak dün olduğu gibi bu gün de, yarın da halk edebiyatımız, halk sanatımız. Halk şiirimiz sahihsiz kalmayacak. Bu gelenek, bu görenek nice değerli halk şairlerinin elinde, halkımızın beğenisinde yankılar yaparak kuşaktan kuşağa mısra mısra, nota nota yayılacaktır. İnancımız budur.’ Diyerek halk şairleri hakkındaki bilgilerine :

‘Halkımız arasında aşık deyiimi, genellikle saz şairlerimiz için kullanılır. Bir uyku veya düş anında, bir elinden dolu yani aşk badesi içen, madde dünyasından sıyrılıp mana alemine ve gönül zenginliğine kavuşan bir kimsenin dili çözülür, dursuz duraksız, kendiliğinden şiir söylemeğe, saz çalmağa başlar.

Herhangi bir olay karşısında veya bir sohbet sırasında kendisine verilen bir kafiye üzerine, durmaksızın şiir söyleyen aşık, kendi iç dünyası ile dopdoludur, rüyasında kendisine görünen veya gösterilen maddi ve manevi bir sevgiliyi arayıp bulmak için ömür boyu belde belde gezer dolaşır, aşıklarla karşılıklı şiirler türküler söyler, zamanla efsanevi bir kişilik kazanır.

Halk şairlerinin gerçek özellikleri, halkımızın konuştuğu Türkçeyle ve hece vezniyle şiirlerini söylemeleridir. Türküden, şiirden, atışmadan, muammadan, dudak değmezden, hikayeli türküden kurulu, yazılı bir edebiyattan önce, sözlü bir halk edebiyatı; 1071 yılında Anadolu’nun tek mil Türk Yurdu olması ve Türk-İslam fikir ve düşünce hareketinin süratle gelişmesiyle önem kazanır. Halk şairlerimiz, halkımızın anladığı katıksız Türkçeyle söyledikleri şiirleri, türkülerini, Anadolu’nun dört bir köşesinde kuşaktan kuşağa halkımızın kulağına, gönlüne mısra mısra, mızrap mızrap işleyerek milli kültürü yaratıcı ve koruyucu, milli birliği yaşatıcı kutsal bir görevi başarıyla yerine getirmişlerdir. Halk şairleri omuzlarında sazları, köy, kasaba demez, belde belde gezerler. Hanlar, kahveler, konaklar, aşıkların ağırlandığı yerler. ... Bir aşık bir yere gelince o beldenin aşıkları ile görüşür, tanışır. Karşılıklı saz çalar, söylerler. Ne var ki o beldenin sanatsever kişileri en çok aşıkların karşılıklı deyişlerini, atışmalarını merakla, heyecanla beklerler.

Bade içen veya usta yanında uzun yıllar çıraklık yapıp yetişen bir aşığın bütün kabiliyeti, diğer aşıklarla yaptığı atışmalarda belli olur. Yarışacak iki aşıktan birisine dinleyicilerden biri genellikle redifli bir ayak verir. ... Ayağı alan aşık sazını eline alıp verilen kafiye ile bir kıt’a söyler. Diğer aşık aynı kafiye üzerine bir kıt’a söyler. Karşılıklı üç veya dört kıt’a söyleyip mahlaslarını son kıt’ada tapşıran aşıklar atışmaya son vermiş olurlar.

Halk şiiri sade görünüşüne, akıcılığına, kolay söylenir havasını uyandırmasına rağmen büyük bir ustalık, güç ve ince deyiş kabiliyeti ister. Türk halkının mistik inancı, yaşama felsefesi, yüzyıllarca yazılı metin olmaktan uzak kalmış halk şiirinin bir ince sezgi ve espri duyarlığı içinde söylenivermesini adeta zorunlu kılmıştır. Her aşık sözlü edebiyatın bu kaidesine uymayı, kısa bir süre içinde düşünmeksizin söyleyiverceği şiire bütün ustalığını ve maharetini koymayı aşıklığın gereği ve töresi bilir.'ifadelerini eklemektedir.Halıcı adı geçen çalışmasında :

‘Türküler, doğuştan sanata yatkın olan halkımızın Çağlar boyu güfte ve beste yüklü, ortak duyarlığıdır. Türkler saz şairlerinin şekil kaygılarından öte bir doğuş halinde yaptıkları, daha doğrusu o anda söyledikleri bestelerdir. Türkülerin mayasında aşığın sevinci, heyecanı, kaderi ve deyiş ustalığı dile gelir. Aşık 1)11 deyiş ustalığını sazın tellerine vurur, olur bir türkü, güzel mi güzel, yanık mı yanık. ... Halkımızın alın yazısı, duygusu. düşüncesi türüm türüm türkülerde tüter. Anadolu, bir uçtan bir uca boylu boyunca türkülerle serpilir, büyür, çiçek olur açar. Anadolu'nun kaderi, mutluluğu türkülerdedir. şık Veysel'in “Türk'üz, türkü çağırırız” deyişi millet olarak türküye verdiğimiz önemin, sevginin bir belirtisidir. Gerçekten sözlüklerde türkü teriminin kaynağı Türk kelimesinden türemiştir.

İçtenlikle yaşama sevinci içinde olan tatlı dilli, güler yüzlü, konuksever halkımız sere serpe günlük hayatını, sevincini, tasasını, hasretini türkü yapar kendisine. ... söyler durur. Ne inancı varsa, ne muradı varsa, ne umudu gönlünde buram buram tüterse, bir sır gibi türkülere emanet eder. Mısralarda, notalarda nakış nakış saklar onları. Bu yüzden de halk türküleri yaşama serüveni boyunca halkımızın ortak duygusu, ortak sesi, ortak çağrısıdır.

Her aşığın başından çeşitli olaylar geçer. Kimi aşık gönül yarasına uğrar. Kimi hasretlik üzerine arzı-hal eyler. Kimi gurbettedir. Efkırlı duygularını sazın tellerine döker. Kimi aşığın başından garip ve komik bir olay geçer, buna türkü yakar, çalar söyler. ... Dinleyenleri bir hoş eyler. ... Bu bir bakıma meddahlığın sazla söyleneniştir. Saz ve sema kahvelerinde heyecanla dinlenirdi, aşıkların naklettiği hik türküler. Şimdi de öyle. ... Gerek usta malı olsun, gerek aşığın kendi bestesi. ... Düğünde, şölende Konya'daki Aşıklar Bay ramı'nda şık Efkırlı “Fatma Nine” li türküsü, 6 Murat Çobanoğlu' nun “Kızıroğlu Mustafa Bey” türküsü dinleyenlerin hala kulaklarında çınlamakta, gönüllerinde yankılanmaktadır.

Halk şiiri on sekizinci ve on dokuzuncu yüzyıllarda İstanbul, Konya gibi kültür merkezlerinde halkın yanı sıra, aydın çevrenin de büyük ilgisi ile karşılaştı. Köy, kasaba şölen ve düğünlerde büyük kahvelerde gezici halk şairleri şiirler türküler söylemeye, atışmalar yapmaya, muammalar asmaya başladılar.

1807-1855 yılları arasında Konya'da Mevlana dergahında postnişinlik yapan Hemdem Sait Çelebi dergah karşısındaki bir kahveyi tamir ettirip büyütüp aşıkların emrine verdi. Tam bir asır Konya'da içindeki havuz dolayısı ile Sulu Kahve olarak adlandırılan bu kahve halk şairlerine ilim, irfan, edep, erkan öğreten folklor bilgilerini, halk törelerini aşıl原因 bir okul, bir akademi vazifesini gördü. 7-8 yıl bu kahveyi Aşık Dertli işletti. Konyalı Aşık Şem'i, Aşık Dertli, Sille'li Aşık Surun ile birlikte bu kahvede karşılıklı şiirler, türküler söylediler. Hemdem Sait Çelebi, bu sazlı sözlü şiirli toplantılara sık sık katıldı. Bu ocakta yetişen şıklara maddi, manevi yardımlarını eksik etmedi. Karamanlı Gufrani, Kenzi, Silleli teknil saz ve söz ustaları bu okulda yetiştiler. En güzel eserlerini bu ocakta verdiler.

İstanbul'da Saray tarafından, ayrıca paşalar ve zengin esnaf tarafından himaye gören aşıklar İstanbul'un belli başlı semtlerindeki aşık kahvelerinde hünerlerini göstermeğe devam ettiler. Semai kahveleri ile devam eden bu güzel gelenek, yirminci yüzyılın başına kadar sanatsever halkımızın sanat duyarlığına ve ilgisine layık olarak devam etti. Böylece birbirinden güzel sanat eserleri dünyamıza armağan edildi.

Cumhuriyet döneminde halk şiiri ilk defa aydın çevrelerde ilk Türkçecilik hareketine ve yeni edebiyat akımına ilham kaynağı oldu. Hececi şairler bu ocaktan alabildiğine yararlandılar ve en güzel eserlerini verdiler. Cumhuriyet dönemiyle birlikte çağdan çağa gönül ve dil zenginliği içinde aktarılan halk şairleri ve şiirleri konusunda geniş araştırmalar yapıldı. Ziya Gökalp ve Fuat Köprülü ile gelişen bu araştırmalar Filozof Rıza Tevfik, Saadettin Nüzhet Ergun, Ali Rıza Yalgın, Halit Bayrı, Vahit Lütfi Savcı, İhsan Hınçer, Hikmet Dizdaroğlu, Cahit Öztelli vb. gibi folklorcu ve halk edebiyatçıların çalışmalarıyla bir değer kazandı. Yunus Emre gibi, Karacaoğlan gibi diğer halk şairleri Cumhuriyetin ilk yıllarında, hayat serüvenleri ile, şiirleri ile Türk sanat ve edebiyat alemine yeniden doğdular. Bilinmeyen yüzlerce halk şairi yeni araştırmalar sonucu gün ışığına çıkarıldı.

Ahmet Kutsi Tecer'le 1930'larda halk şairleri, yeni bir imkana kavuştular. Memleket ölçüsünde halk şairleri isimlerini duyurdular. Aşık Veysel, Tecer'in ilkin

Sivas'ta, sonra Ankara'da sürdürdüğü çalışmalarının mutlu bir sonucu, bir güçlü halk şairi olarak sesini, şiirini, sazını bütün sanatseverlere duyurdu, gönüllerde taht kurdu, yurdumuzda ve dünyada tanındı. Türkiye Aşıklar Bayramı, halk şiirini yaşatan, halk şiirine varlık içre benliğini duyuru bir mutlu ocak, bir ana kaynak olmaktadır. Türk milleti var olduğu müddetçe halk şiirinin gür sesi de daima var olacaktır. Araştırmadan yoksun bazı çevrelerin iddia ettikleri gibi, halk şiiri devrini kapatmamıştır. Yetişecek usta aşıklerle varlığını sürdürecektir.

Konya Aşıklar Bayramı ile aşıklarımızın deyişleri, atışmaları, Konya ve bayramla ilgili şiirleri, yaşayan bu kutsal geleneğin belgeleri olarak geleceğe kalacağı inancındayız.'demektedir.

Tarih içinde halk şiirinin akışını ise :

'Halk şiiri, halkın içinden çıkmış ozanların hece vezniyle söyledikleri manzum eserlerdir. Halk şiirinin temel yazarları aşıklar, saz şairleri ve kalem şuarası" olarak adlandırdığımız kişilerdir. Halk şiirinin bilinen şairleri olduğu gibi, bilinmeyenleri de vardır. Bu tür halk şiirlerine anonim ürünler denir. İşte halk şiirini, söylenen bilinmeyen ya da unutulmuş fakat halka mal olmuş ve ağızdan ağıza, nesilden nesile intikal etmiş, sonradan tesbit edilmiş şiirler olarak yorumlayan araştırmacılar çıkmıştır. Ancak Hikmet Dizdaroğlu'nun belirttiği gibi, bu takdirde aşık edebiyatını bu deyimden dışlamak gerekecektir ki, bu davranış halk şiirinin sınırlarının çok dar tutulmasına yol açar. Bize göre de halk şiirini bir bütün olarak ele almak ve halkın içinden çıkan ozanların manzum eserlerini bunlara bağlı sözlü anlatılanlarla birlikte halk şiiri olarak kabullenmek gerekir.

Bu anlayış içinde yer alan aşık edebiyatı, halk edebiyatının önemli bir parçasını oluşturur.'sözleriyle anlatılmaktadır. Halıcı Türkiye Aşıklar Bayramı'nın kurucusu ve aşıkların manevi babasıdır. Bizim çalışmamızı oluşturan Abdülvahap KOCAMAN'nın da yakın dostudur. Aşıklarımız hakkında onun ifadelerini de verdikten sonra şimdi de Abdülvahap KOCAMAN'ın hayatı hakkında bilgi verelim.¹

¹ Feyzi Halıcı, Aşıklık Geleneği ve Günümüz Halk Şairleri, S. V-VIII, Ankara, 1992

I. BÖLÜM

1. MEMLEKETİ :

Avdulahap Kocaman : Daha önce Adana'ya sonra Osmaniye'ye bağlı Kadirli ilçesinin Avluk köyünde dünyaya geldi.

O; Adını soyadını, doğum yerinin Avluk, Avluk'un yeni adının da Koçlu olduğunu aşağıdaki dörtlükle;

Yoksulluk elinden halim pek yaman
Olamazlar benim gibi kodaman
Adım Abdulahap soyum Kocaman
Koçlu Köyü denen vilayetim var

dile getirir

Dört ayrı mezradan oluşan Koçlu (Avluk); doğusunda Göztaş (Nürfet) ve Oruçbey, batısında İlbistanlı ve Kösepınarı, kuzeyinde Yoğunluk, güneyinde ise Karakütük köyleriyle çevrilidir. Kadirli'nin kuzeyine düşen Koçlu, dağlık ve dağınık bir yerleşime sahiptir. Geçim kaynağı çiftçilik ve hayvancılıktır. Denizden yüksekliği 200 metre, nüfusu 1071, hane sayısı 151 dir. Diğer köyler gibi burada da şehire göç, köy nüfusunu olumsuz yönde etkilemiştir: Köyde okuma oranı da oldukça yüksektir. Koçlu (Avluk); telefon elektrik ve su gibi teknolojiden faydalanan ve Abdulahap KOCAMAN gibi ünlü birini yetiştiren şanslı köylerden biridir. Kadirli'ye uzaklığı 23 km. olup yolu asfalttır. Koçlu'nun Derviş Paşa'nın Avşarları iskânında yerleşim merkezi olarak bilinmesi 1865 yılından daha önce kurulduğunu ortaya koymaktadır.²

Abdulahap Kocaman, Avluk'un şehir nimetlerine sahip olduğunu :

Yeni fehmeyledini sağ ile solu
Bilmeye çalıştım gittiğim yolu
Kırk mağazam var rüzgârla dolu
Avluk Dağları'nda saltanatım var

şeklinde dile getirir.

² Halil Atılgan, İki Taştan İbaret, s. 4, Ankara, 1999

Avluk'un dağ köyü olduğunu da şu dörtlüğüyle anlatır.

Dağlar eteğinde şirin köyümü
Öyle özledim ki tarif edemem
Ağağlar içinde güzel evimi
Öyle özledim ki tarif edemem

dörtlüğüyle anlatır.

O; Kadirli'nin Adana'ya bağlı olduğu dönemlerde memleket künyesini

Kadirli ilçemdir Adana ilim
Hürriyet bağının llesiyim ben
Merdi çok severim namert değilim
Mazlumun garibin sılasıyım ben

dörtlüğüyle dile getirir.

2. DOĞUM TARİHİ :

Kayıtlara Abdülvahap Kocaman'ın doğum tarihinin 1934'tür. Kendisi akranlarıyla bu meseleyi tartıştığında doğum tarihinin 1930 olduğunu, askere geç gitmesini sağlamak için babasının nüfusa kendini küçük yazdırdığını söylemektedir.

Kendisi de adının neden Abdülvahap olduğu konusunda bilgisinin olmadığını ama heybetli bir ad olduğunu, "Adım da kendim gibi heybetlidir" diyerek yeniden dünyaya gelse aynı ismi alacağını söylemiştir.³

Kocaman soyadını ise : Baba tarafının çok iri yapılı olduğunu, onun için Kocamanlı denildiğini, soyadının da buna izafeten verildiğini söylemiştir.

3. LAKAPLARI ve SOYU

Kadirli ve çerçevesinde Abdülvahap'ın ana tarafı Sofular baba tarafı da Kocamanlılar olarak bilinir. şairi, yazarı, hocası çok olan Sofular, Kadirli'nin köklü ailelerindedir. Okuyanın bol olmasından ana tarafına Sofular, iri yapılı olmalarından

³ Mahir Kutsi Makal, Aşıklar şöleni, s. 176, İstanbul, 1976

baba tarafına da Kocamanlılar denilmiştir.

Abdülvahap'ın babası Mehmet'tir. Dedelerinin aslen Türkistan'dan gelerek önce Hatay'ın Hassa kazasına, sonra da Kadirli'nin Avluk (Koçlu) köyüne yerleştikleri bilinmektedir. Büyük babasının adı Ahmet Kahya'dır. Babası Mehmet 1972 yılında vefat etmiştir.

Abdülvahap'ın anasının adı Rukiye'dir. Sofular sülâlesinden Halil Ağa'nın kızıdır. Babası Mehmet önce Kahraman Maraş'ın Andırın ilçesinden bir kızla evlenir. Ancak bu evlilik pek uzun sürmez. Kocamanoğlu Mehmet, Kadirli'nin Sofular sülâlesinden Halil Ağa'nın kızı Rukiye Hanım ikinci hanımıdır. Rukiye Hanım 1966 yılında vefat eder.

Kocamanoğlu Mehmet'in, Halil Ağa'nın Zeliha'dan doğma kızı Rukiye ile evliliğinden dört oğlan üç de kız çocuğu dünyaya gelir. Bunlar sırasıyla; Hasan, Zeliha, Zeynep, Hatice, Ahmet, Abdülvahap ve Mehmet'tir. Geçen zaman içerisinde yedi kardeşten beşi vefat etmiş, Kadirli'de olan ablası Zeynep Karacanoğlu ile Abdülvahap biz çalışmamızı yaparken hayattaydı. 14 Ağustos 2005'te vefat etti. Hasan 1958, Mehmet 1990, Ahmet 1984 ablası Zeliha 1994, Hatice de 1997 yılında vefat etmiştir.⁴

4- EŞİ ve ÇOCUKLARI :

Abdülvahap KOCAMAN 1949 yılının ekim ayında köylerindeki Menekşeler sülâlesinden Mehmet Efendi ile Hüri Hanım'ın kızı Cennet'le evlenir. Bu evliliğinden 2005 tarihine kadar :

1) Mehmet Ali (1952)	: Öğretmen (Milli Eğitim Müdürü)
2) Mustafa (1955)	: Kadirli Sağlık Ocağında memur
3) Muharrem (1959)	: Adana Çukobirlikte Görevli
4) Müzeyyen (1960)	: Koçlu Köyünde Evli Ev Hanımı
5) Muammer (1963)	: Koçlu Köyünde Evli
6) Abulkadir (1966)	: Zabıta Memuru
7) Selmani (1968)	: Diş Doktoru
8) Sare (1970)	: Koçlu Köyünde Evli Ev Hanımı

⁴ Halil Atılgan, A.g.e, s. 7

- 9) Zekiye (1972) : Evli Kadırlı'de Ev Hanımı
 10) Mehmet Akif (1972) : Jandarma Astsubayı.
 11) Şehşamil (1975) : Evli Koçlu Köyünde Çiftçi

olmak üzere 8 oğlan 3 de kız dünyaya gelir. Hepsi evlidir.

O; Türkiye'nin olumsuz şartlarına rağmen çocuklarının okumasını sağlamış, ev bark sahibi yapmış, bundan da büyük mutluluk duyan iftihar eden bir babadır.

Kocaman'ın çocukları son derece saygılı, babalarının ününe layık olmaya çalışan bir yapıya sahiptirler. Kalabalık bir aile olmalarına rağmen aralarındaki bağ da oldukça güçlüdür. İşte bu güçlü aile bağları Kocaman'ın şiiirine;

ÇOCUKLARIM

Dört dörtlük o bir çağın insanı
 Oğlum Mehmet Ali başa yazılısın
 Küfürsüz yalansız onun lisanı
 Her yönüyle dağa taşa yazılısın

Abdülkadir gözü pekmi gözü pek
 Yalan dolan demez sözleri gerçek
 Zabıta memuru Adana'da tek
 Kişiliği kurda kuşa yazılısın
 Oğlum Mustafa'da çok saygı değer
 Benim her emrime başım eğer
 Evlâdın kötüsü olmazmış meğer
 Sevgisi ciğere döse yazılısın

Selman yakışıklı köy zamparası
 Kızlar ile iyi gitmez arası
 Kimseye açmadan gönül yarası
 Kıymeti göz ile kaşa yazılısın

Muammer oğlum da ağır mı ağır

Kötü sözü duymaz kulağı sağır
Bana karşı gelmez bağır ve çağır
Sabır sarayına paşa yazılsın

Mehmet Akif tez evlendi genç yaşta
Jandarma subayı şimdi Maraş'ta
Bir kılıbık diploması ilk başta
Darısı çok arkadaşına yazılsın

Kızım Müzeyyen'e içim yanıyor
Yerine düşmedi kalbim kanıyor
Kocasını gören adam sanıyor
Bir günah işlerse beşe yazılsın

Zekiye kızımın her hali normal
Sariye kafadan biraz anormal
Oğlum Şeyh Şamil'im sen sonuna kal
Senin her gününe neşe yazılsın

Oğlum Muammer'de yanımda kaldı
Onun etrafını haylazlar aldı
Biri önder olup içkiye saldı
Günahları o keltoşa yazılsın

Şimdilik yanımda bir koca karım
Tek böbrekli yaşar sağlığı yarım
O benim her şeyim dünyada varım
Hayatıma baştan başa yazılsın

Kocaman bunları nasıl besledin
Nasıl giyindirdin nasıl süsledin
Hep Allah'dan hayırlısın istedin

Senin de emeğin boşa yazılsın
ifadeleriyle yansımıştır.⁵

Abdülvahap KOCAMAN'ın sevgi şiirleri incelendiğinde, Havize. Fatma ve Zekiye adları hemen göze çarpar. Üç isim üstüne sevda şiirleri söylemiştir. Gönül defterinde bu isimlerin özel bir yeri vardır. Hatta gönül düşürdüklerinden biri de Meryem olmasına rağmen şiirlerinde işlenmemiştir.

Bir gün yolumuz uğradı
Vardım Feke'ye Feke'ye
Feke'de bir güzel gördüm
Adı Zekiye Zekiye

Ben Vahap'ım yazar elim
Şiir yazmakta bir ilim
Dönmüyor ağızımda dilim
İsmin okuya okuya

⁵ Feyzi Halıcı, Abdülvahap Kocaman, Çağrı, s. 183, Konya, 1981

II. BÖLÜM

HAYATINDAN KESİTLER ve AŞIKLIĞI

I. TAHSİLİ :

Köylerinde okulun olmayışı ve yoksulluk onun okula gitmesini engeller. Ama o buna rağmen okuma yazmanın peşini bırakmaz. Okumaya olan merakı ve ağabeyinin de yardımlarıyla okuyup yazmayı öğrenir. Kendi tabiriyle babasının davarlarını güderken alfabeyi söker. Hem çobanlık yapar, hem de okumasını güçlendirir. Okumayı öğrenmesi Karacaoğlan'ın ve Dadaloğlu'nun şiirleriyle tanışmasını sağlar. Özellikle Karacaoğlan'ın bütün şiirlerini ezberler.⁶

Okumanın yanında basit hesaplamaları da öğrenen Kocaman : Nüfret Köyü İlkokulu'dan 1945 yılında diplomasını alır. (Nüfret'in adı sonradan Göztaşlı olarak değiştirilmiştir.) Avluk Dağları'nda kendi başına öğrendiği okuma-yazması askerlikte daha da güçlenir. Genel kültürünü de askerlikte artırır.

Askerde anasına yazdığı mektupta bu konuyu mizahi bir şekilde dile getirir:

Ana sağ selamet köye varırsam
Bütün dostlarıma kıyam ederim
Cebimde harçlığım biraz kısaldı
Para gönderirsen bayram ederim

Okuma kursunu bitirdim anca
Garanti muhtarım köye varınca
Bana imza atmak lüzum olunca
Sol el baş parmağım revan ederim

İlim ve irfan konusunda son derece duyarlı olan ve çocuklarının hepsini okutarak iş gücü sahibi yapan Kocaman; yazdığı Öğretmen Marşı şiiriyle bu konudaki hassasiyetini

Öğretmen nesillere ilim irfan ışığı
Öğretmen uygarlıkta bilgi kültür beşiği

⁶ Halil Atılgan, A.g.e., s. 9

Öğretmen yeryüzünde fedakârlık örneği
Öğretmen mesleğinde hizmet görev aşığı

Öğretmen eğitimin fedakâr emekçisi
Öğretmen milli dilin kültürün tek bekçisi
Öğretmen valsın sever nesiller yetiştirir
Öğretmen kalemiyle barışın destekçisi

dile getirir.

Sonuç itibariyle Abdülvahap KOCAMAN hiç okula gitmemiştir. Kendi deyimiyle “istirahat fakültesini” bitirmiştir.⁷

2. ASKERLİĞİ :

O; gençlik yıllarını babasının çeşitli işlerine yardım ederek geçirir. 1954 yılında iki çocuk babası iken Ankara Mamak 5. Zırhlı Tugay. 5. Motorlu Topçu Taburu'nun 1. Bataryası'nda askere alınır tank şoförü olarak askerliğini yapar. 1956 yılında 30 ay askerlik yaptıktan sonra aynı birlikten terhis olur. Askerlikte onun şiir yazması komutanlar ve arkadaşları tarafından çok sevilmesini sağlar. Atış birincisi olması, Ordumuz ve Tahtakurusu şiirleri mükâfaat izinine gönderilmesine vesile olur.⁸

Tahta Kurusu adlı şiirinde;

Generalim arzu halim var size
Babamızsın bizi sizler görüyor
Tahta kurusundan şikâyetçiyim
Zehirledi Mehmetçığı kırıyor

Em kırk yedi tanka benzer yapısı
Üzerinde makineli obüsü
Küçük büyük silahlanmış hepsi
Ateş almaz tüfek ile vuruyor

⁷ Halil Atılgan, A.g.e, s. 11

⁸ Feyzi Halıcı, A.g.e., s. 183, Konya, 1981

Kocaman'ım halini anlat özürle
 Allah bize çare gönder hızıyla
 Generalim askerini hazırla
 Ordu çekti üzerine varıyor

Onun için çok yücedir. Yazdığı Askerlik Sevgisi destanında askerliği ve orduyu;

Yaşım yirmi idi asker etliler
 Acep nic'olur hali askerinin
 Vatan senden hizmet bekler dediler
 Mukaddes topraktır malı askerinin

Giydim elbiseyi bindim trene
 Veda ettim eşe dosta yârene
 Sağ olupta sılasını görene
 Döndü gurbet ele yolu askerinin

Tamam olur potin kepin urbası
 Sabahları bol mercimek çorbası
 Eğer azalırca cepte parası
 Hafifçe kaşınır eli askerinin

Yeter âşık yeter yazma kalana
 Helal olsun tezkereyi alana
 Ne mutlu şerefli asker olana
 Kocaman kölesi kulu askerinin

dörtlükleriyle dile getirir.⁹

⁹ Feyzi Halıcı, A.g.e, s. 183, Konya, 1981

3. MESLEĞİ :

Bir çiftçi ailenin oğlu olan Kocaman 18 yaşına kadar babasının çift çubuk işlerine yardım eder, davar güder, Çukurova'da ot kazar, pamuk toplar. Bu işleri yaparken türkü söylemeyi de ihmal etmez. Onun bu hayat çizgisi 1950 yılına kadar devam eder.

1950 yılının yazında Kadirli'nin Azaplı köyünde yevmiyesi 2.5 Tl. ye ot kazarken türkü söyleme duyguları kabırır ve elini kulağına atıp ahey çekerek bir Karacaoğlan bozlağı okumaya başlar. Vahap'ın türküsü ot kazan ırgatları gevşetir. Irgatlar hem ot kazıp hem de türkü dinleseler de Vahap'ın bu davranışı ağa tarafından hoş karşılanmaz. Diğer ırgatlar avare oluyor gerekçesiyle Vahap'ın iki günlük yevmiyesi olan 5 Tl. eline tutuşturur. İşine son verir. Daha doğrusu kovar.

Vahap : Öfkeyle Omar Ağa'ya şu dörtlükleri sıralar:

Parası yok bu adam her hâl çok fakir
Helkesi kalaylı kazanı bakır
Dini kıraç hemi imanı fakir
Sen de bir gavurluk var Omar Ağa

Acıkırım diye lokmayı gevmez
Hafsalası geniş işine evmez
Harama dadanmış helaldan yemez
Gâvur gibi haram yer Omar Ağa

diyerek ot kazma işini bırakır.¹⁰ Kadirli'ye gider.

Çarşıda ne yapacağından habersiz dolaşırken köşe başında Kore Harbi destanı satan yaşlıca bir adama rastlar. Adam elinde bir tomar kağıtla Kore Savaşı'nı dramatize etmekte, bağıra bağıra destandan dörtlükler okumaktadır. O zamanlar Kore Savaşı'nın en hararetleli dönemleridir. Vahap'ın hadise dikkatini çeker. 25 kuruş vererek bir destan da kendisi alır. Destancıya bu işten kaç para kazandığını sorar. O da “Bu iş bağırma,

¹⁰ Halil Atılğan, A.g.e, s. 13, Ankara, 1999

çeneye bağlıdır” cevabını verir. Vahap’ta; “ Bağırmayla çağırmayla bu iş olacaksa ben de alâsı var” diyerek doğru Koçlı’nun yolunu tutar.

Abisi Hasan, okumuşluğu olan, o zamanın behrinde gazete okuyan kültürlü biridir. Abisinden Kore Savaşı ile ilgili bilgiler alır. Türk komutanlarının adlarını öğrenir. Sonra da döktürür destanı :

Dünya nizamını kurup yaşatan
Tarihe şan şeref veren ordumuz
Akıncımız üç kıtayı kuşatan
Kore Savaşı’na giren ordumuz

Savaca girerse aslandır bazı
Allah Allah derse iniler yazı
Savaşıır Türklerin gelini kızı
Dipçikle düşmanı kıran ordumuz

Bir millet doğmamış Türk’ün soyunda
Şan aldı alsancak Japon suyunda
Bindokuzyüzelli’nin Kasım ayında
Dostlara cesaret veren ordumuz

Şanlı Türk evladı her zaman öğün
Nâm aldın dünyada şen ol ve sevin
Seni takdir etti Toraman Beyin
Hasmını yerlere seren ordumuz

Dağlar dayanır mı böylesi zara
Sancağa sarıldı komutan Dora
Atom cellat Türk’e yandıkça Kore
Yedi kat çemberi yaran ordumuz

Kâinat ezberler Türk’ün şanını
Millet vatan için dökülür kanı

Bir eri milyona atar canını
Havada kuş yerde ceren ordumuz

Abdülvahap Türk'ün duasın okur
Kem gözden sakınır nazarlık dokur
Yumruğu çeliktir gövdesi bakır
Düşmana fırtına boran ordumuz

söyler. Destan kendine göre çok güzel olmuştur.

25 kurusa aldığı destanın matbaa adresini tespit eden Kocaman doğru Adana'ya gider. Matbaayı bulur. Fiyatına 25 kuruş yazdırarak Kore Destanı'ndan 1000 adet bastırır. O gün de Kozan'ın pazarıdır. Destanın pazar yerinde iyi satılacağını düşünür. Bu düşünceyle Kozan'a hareket eder. Ulaşır pazar yerine utana sıkıla destanı satar. Sonuçta başarır.¹¹

İşte bu destan; Kocaman'ın ilk para kazandığı destanıdır. Bu destanla onun hayatında yeni bir dönem başlamıştır. 1950 yılında başlayan destan satma işi onu 1966 yılına kadar götürecektir, Konya Âşıkler Bayramı'nda soluklanmasını sağlayacaktır.

Destan satma halk edebiyatımızdaki bir geleneğin yaşatılmasına, hem de diğer destancıları tanınmasına vesile olur. Adana'dan destancı Ali Şahin'i, Mahmut Tunar'ı, Ceyhanlı Âşık Ferrahi'yi bu vesileyle tanır. Âşık Ferrahi ile uzun müddet birlikte destan satarlar. Adana, Mersin Kahramanmaraş ve Hatay il ve ilçeleri onların destan pazarıdır.¹²

1966 yılında Konya Âşıkler Bayramı'nın yapıldığını gazetelerden öğrenir. Dernek başkanı Fevzi Halıcı'ya bir mektup göndererek kendisinin de bayrama katılacağını ve şartlarını sorar. Gelen cevapta, önce birkaç şiirinin gönderilmesi istenir. Vahap ta denileni yapar. Kabul gören şiirleri Konya Âşıkler Bayramı'na davet edilmesini sağlar. Konya Âşıkler Bayramı'na katılması Abdülvahap'ın hayatındaki ikinci dönüm noktasıdır.

İlk davet edildiği bayramda ödül alan Kocaman, Türkiye'deki âşıkler meydanına

¹¹ Tahir Kutsi Makal, A.g.e, s. 178, İstanbul, 1976

¹² Ahmet Kabaklı, Türkiye Âşıkler Bayramı, Türk Edebiyatı Tarihi, c.IV. .s. 276, İstanbul, 1986

girmiş, ödülüyle dikkatleri üstüne çekmiş, her yıl bayramın baş davetlisi olmuştur. Bu vesileyle yeni âşıkları tanır. Çevresi genişler. Bundan sonra Abdülvahap âşıklar meclisinin baş kahramanı, kurtuluş günlerinde yüreklere coşku katan, heybetli sesiyle, milli kıyafetiyle gönülleri şahlandıran biridir. Sonuç olarak onun hayatında yaptığı işleri:

1- Çukurova'da ot kazıp, pamuk topladığı, babasının çiftçilik işlerine yardım ettiği günler,

2- 1950 - 1966 yılları arasında destan sattığı günler,

3- 1966'dan sonra Konya Âşıklar Bayramı münasebetiyle kendini âşıklık geleneğine adadığı, gecelerde aslanlar gibi kükrediği, geçimini şiir söyleyip, okuyarak sağladığı dönem olarak üç devrede toplamak mümkündür.¹³

4- SEYAHATLERİ ve GEZDİĞİ YERLER :

A. Vahap Kocaman, koyun güderken kendi köyünü ve çevre köyleri, destan satarken Çukurova ve çevresini gezmiştir. Bu gezileri ve seyahatleri iş icabıdır.

O'nun asıl seyahatleri 1966 yılından sonradır. Konya'daki Türkiye Aşıklar Bayramı'nda aldığı ilk derece'den sonra her yerden davet alır... Nerede bir milli gece var ise orada Kocaman vardır. Vatan, Millet, Bayrak, Ordu, Kahramanlık, Sevgi ve Maneviyat dolu tüm toplantıların aranan ismi olarak Adana'dan Zonguldak'a kadar her yerden davet alır. Vakit buldukça her yere gider.

Yurt içinde Mardin ve Artvin'e gidemediğini diğer tüm vilayetlere davetli olarak gittiğini belirtir.

Yurt dışında; Bulgaristan, Yugoslavya, Almanya, Avusturya, Hollanda'da düzenlenen şöenlere katılmıştır. Yavru vatan K. Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ne de devlet davetlisi olarak katılmıştır.

Aşık Yaşar Reyhanî, Emine Ferrahî, Gül Ahmet, Hilmi Şahballı, Nuri Şahinoğlu (B. Sami Özsoy), Murat Çobanoğlu, Davut Sularî, Ozan Arif Şirin, Mizarlı Mehmet Yılmaz, Şeref Taşlıova, Murat Çobanoğlu, Mürsel Sinan, İlhami Demir, Sarıcakız (İlkin Many), Nevcihan Özmerih, Zülfikar Divanî, Mahmut Çoşkuner, Osman Feymanî,

¹³ Halil Atılğan, A.g.e, s.19, Ankara, 1999

Hüdayî, Yaşar Bayramî, Rüstem Alyansoğlu, Ummani Saraç, Deryami ve Ozan Arif katıldığı İstanbul Festivali ve diğer gecelerde beraber gezdiği bazı aşıklardır.

Kars, Erzurum, Erzincan, Tokat, Samsun, Ankara, Yozgat, Kayseri, Konya, Hatay, Gaziantep, İstanbul, Manisa, Bursa, Kırıkkale, Kastamonu, Elazığ, Malatya, Muş, Ağrı, Van, Trabzon, Ordu, Antalya, Afyonkarahisar, Eskişehir, Kahraman Maraş, Çorum, Sivas, Mersin çoklukla gittiği illerimiz arasında yer almaktadır. Özellikle Üniversitelerimizin düzenlediği toplandırlar da Atatürk, Selçuk, Gazi, Erciyes, Onsekizmart, Celal Bayar, Çukurova, Fırat 100. Yıl. vb. dikkatleri üzerinde toplayan Kocaman 2004 yılı sonuna kadar gece gündüz demeden davetlere katılıp seyahat etmiştir. 2004 yılı sonunda ayaklarında artan ağrıları seyahat etmesine engel olmuştur...¹⁴

5. ÂŞIKLIĞI VE SANATI

A) KİŞİLİĞİ

Kocaman'ı herkes gür sesiyle, güzel şiir okumasıyla, atışmalarda ki buluşlarıyla tanır. Doğrusunu söylemek gerekirse o sahne de ayrı, normal hayatında ise ayrı bir şahsiyettir.

Sahne de ki Kocaman'ı kendisi : “Urbalarımı giydiğim.zaman başka bir Vahap oluyor, yapamadıklarımı yapabiliyorum. Urbalarım çıktıktan sonra da tabiri caizse yas yerindeymiş gibi oluyorum. Onun için kişiliğim urbalarla değerlendirilirse eksik not alırım”, kelimeleriyle ifade etmiştir.

Gerçekten de o : Yine kendi tabiriyle “kisbetin içinde” bir başka, dışında ise çok daha farklıdır.

Sahne dışında oldukça otoriter, dürüst, hayatında kumar oynamamış, içki içmesini bilmeyen ve ehli kâmillerle sohbet etmeyi ve onları dinlemeyi seven, cıvık hareketleri affetmeyen, çabuk sinirlenen, yardım etmeyi seven gerçek bir aile reisi olarak özetlenebilir.

Bu kişiliği hususunda araştırmacı Halil Atılğan :

Doğru lafı işit kötülük yapma

Doğru yoldan yürü eğriye sapma

¹⁴ B. Sami Özsoy, Kaybettiğimiz Bir Değer, A. Vahap Kocaman, Çağrı, s. 382, Ankara, 2006

Nefsine hakim ol bir illet kapma
Bazı gençler esrar içer keş olur¹⁵

Abdülvahap Kocaman çocuklarına bir şiirinde

Helâl lokma yiyip doğru söz söyle
İslâm ahlâkinin temeli böyle
Elinden gelirse iyilik eyle
Hayır hasenatın kıymetim bil

diyerek konuyla ilgili prensiplerini anlatmaya çalışır.

Başka bir şiirinde de :

Yalan söylemem haramı yemem
Parayla kötüye iyisin demem
Gerçek yolu koyup eğri gidemem
Tam bir milliyetçi kalesiyim ben

Kur'an rehberimdir Atatürk öncüm
Bir Allah'tan başka yoktur güvencim
Sıfatta gocayım gönülde gencim
Sohbet meclisinin balasıyam ben

diyerek o, gariplerin yoldaşı, kimsesizlerin sırdaşı, fakirin ekmeği aşısı sohbet meclislerinin de balasıdır.

İçki, kumar, dalavere ve yalan dolan bilmeyen Kocaman, bu konuyla ilgili düşüncesini de yine şu dörtlüklerle dile getirir:

Şeref haysiyetim karakter yapım
Dibi yok başı yok yalanı sevmem

¹⁵ Halil Atılğan, A.g.e, s. 21, Ankara, 1999

Herkese açıktır dedimse kapım
Destursuz içeri gireni sevmem

Fetbazlık yaparak bilgiçlik satan
Çalıp çırpıp yiyen yan gelip yatan
Her bulut altına tarlayı tutan
Allem gullem falan filanı sevmem¹⁶

demektedir.

B) DİNİ VE MİLLİ KONULARDA Kİ HASSASİYETİ

Abdülvahap KOCAMAN son derece inançlı Atatürk ilkelerine bağlı, milliyetçi, vatanperver, dini konularda yobazlığa pirim vermeyen, bazı hocaları sınav yapacak kadar da dini bilgiye sahip bir şairdir.

Dini muamma (Hocam) başlığıyla yazdığı dörtlükleri bu konuda ki bilgisinin bir mahsulü olarak karşımıza çıkmaktadır.

Ben bir bina gördüm dünyadan koca
On dokuz kapılı yüz on dört baca
Seksen üç pencere otuz da loca
Binayı çatanı kuranı söyle

Âşık Kocaman'ım sorumu bilin
Yanlış fetva verme tutulur dilin
Bülbülsüz bahçenin bağbansız gülün
Hikmetinden sual soranı söyle

Onun şiirleri incelendiğinde dini konuların yoğunlukta olduğu dikkat çeker.

Neye kadir değil Cenabı Allah
İsterse zamandan zaman yaratır

¹⁶ Halil Atılğan, A.g.e, s. 21 ve devamı Ankara, 1999

Ne eylerse takdirine eyvallah
İsterse topraktan insan yaratır

İslerse boşaltır ister doldurur
İsterse ağlatır ister güldürür
İsterse yaşatır ister öldürür
İsterse Vahap'ı ozan yaratır

O; önce de söylediğimiz gibi, vatanım milletim çok seven, bu konuda da çokça şiiri olan halk şairimizdir. Kendisi bu konudaki düşüncesini

Şair kimdir diye kafa yorarsan
Şairlerde ara Hak'kı ararsan
Kocaman'ın kimliğini sorarsan
Milletini seven vatan şairi

diyerek şirinleştirir

O; Atatürk'e son derece saygılı ve dil uzatılmasına asla tahammül edemiyen bir yapıya sahiptir. Şiirlerinde sıkça işlediği konulardan birisi de Atatürk'tür. Şu dörtlükleri bunu açıkça göstermektedir.

Öğün Çalış Güven dedi
Bizi o irşad eyledi
Türkiye'de yetmiş yedi
İlimizde Atatürk var

Evimizde aramızda
Safımızda sıramızda
Cebimizde paramızda
Pulumuzda Atatürk var

Başka bir dörtlükte :

Yılmadan çarpışan dört bir cephede
 İstiklâl harbinde Kocatepe'de
 Türk gençleri hiç kalmadan şüphede
 Atam gibi kumandandan örnek al

diyerek ondan örnek alınmasını savunur.

Yine başka bir dörtlüğünde cumhuriyetçi savunan, vatanseverlik düşüncesinden taviz vermeyen bir Abdülvahap karşımıza çıkar:

Hürriyet yayıldı vatan sathına
 İstiklâl gülmüştü Türk'ün bahtına
 Dur denildi padişahlık tahtına
 Milletindir hakimiyet dediler

Özetlemek gerekirse : Abdülvahap KOCAMAN dini inançlarına saygılı vecibelerini yerine getirmeye çalışan milliyetçi. Atatürkçü kendi deyişiyile; milletini seven vatan şairidir.¹⁷

C) EDEBİYATLA İLGİSİ VE ETKİLENDİĞİ OZANLAR :

Yukarıda Abdülvahap'ın okuma yazmayı kendi gayretleriyle öğrendiğini, dışardan bitirmelere girerek ilkökul diploması aldığını, askerlikte de pekiştirdiğini belirtmiştik Biraz okuma yazma bilmesine rağmen o, Dadaloğlu ve Karacaoğlan'ın bütün şiirlerini ezberlemiş, şiir konusunda bir alt yapı kurmuş, şiire başladıktan sonra da Seyrani, Yunus Emre, Kerem ile Aslı, okuduğu kitaplar arasında ilk sırayı almıştır. Ancak 1966 yılından sonra Konya Âşıklar Bayramı'na katılmasıyla ufku daha da genişlemiş, Mevlana'yı, Pir Sultan Abdal'ı, Aşık Ömer'i, Gevheri'yi, Ruhsati'yi Kul Himmet'i okuma fırsatını bulmuştur. Okuduğu kitaplar arasında Âşık Garip'in de ayrı bir yeri vardır.

Onun en çok etkilendiği ozanlar Karacaoğlan ve Dadaloğlu'dur. Hatta o;

¹⁷ İrfan Ünver, Halk Şairlerinin Diliyle Atatürk, Hotey-Der Yayınları, No. 2, s. 63, Ankara, 1982

Karacaoğlan Söylemiş adlı şiirinde:

Böyle sevgi dolu âşık gelmemiş
Kendi ölmüş amma ismi ölmemiş
Bize söyleyecek bir şey kalmamış
Tamamını Karacaoğlan söylemiş

diyerek Karacaoğlan'ın büyüklüğünü anlatmaya çalışmıştır.

Başka bir dörtlükte ise :

Âşıkların başı olmuş
Gariplerin eşi olmuş
Kocaman yoldaşı olmuş
Nihayeti Karacaoğlan

Onun etkilendiği bir başka ozan da Seyrani'dir. Yine kendi ifadesine göre; özellikle Seyrani Baba'dan çok etkilendiğini, ona ait bir dörtlülle dile getirmiştir.

Kekliğin kayadan sektiği sekiş
Bülbülün gül ile ettiği çekiş
Aşkın iğnesiyle dikilen dikiş
Kıyamete kadar sökölmez imiş

Kocaman mütevazilik yaparak, "İyi şiir söylemesem de, iyi şiiri ayak sesinden bilirim diyerek dörtlükte ki inceliğe dikkat çekmiştir.

Yunus Emre'de onda iz bırakan ozanlardan biridir. Yunus'un :

"Katre idik umman olduk
Coştuk elhamdülillah "

diye başlayan mısralarına Kocaman şöyle cevap verir:

Doğruluğu bir kenara attık elhamdülillah
Bir doğruluğa bin hile kattık elhamdülillah

Milletvekili olduk mecliste hep döğüşük
Seçimde kürsülerde öttük elhamdülillah

Avrupa'ya el açtık kapı kapı dilendik
Yokluğun acısını tattık elhamdülillah

Onun etkilendiği diğer halk ozanlarından biri de geçtiğimiz yıllarda kaybettiğimiz Âşık İlhami, diğeri de halen hayatta olan Çukurovalı Âşık Kul Mustafa'dır. Kul Mustafa'nın ustalığının yanında her zaman düğmesini ilikleyeceğini, çok takdir ettiği usta âşıklardan biri olduğunu özellikle vurgulamaktadır

Abdülvahap KOCAMAN: şiir kabiliyetinin irsi olduğunu, onun Zela ana tarafından geldiğini söylemektedir. Ancak : Kardirli'nin Azaplı köyünde ot kazarken kovulması, Kadirli'de destan satan ihtiyarla karşılaşması, sonra kendisinin de destan satmaya başlaması, şiir söylemesini sağlayan önemli unsurlar arasında ilk sırayı alır.

Şiir: Onun için büyük ustalık gerektiren bir kabiliyettir. Hatta bir ilim dalıdır. Kendince öyle olduğunu :

Ben Vahap'ım yazar elim
Şiir yazmak ta bi ilim

diyerek ifade eder.

O : Âşıklık geleneğinde bâde içme meselesine inanmasına rağmen günümüz âşıkları içinde böyle birinin olmadığını, görmediğini kendisinin de bâde içmediğini söylemektedir.

Kocaman : “Bir başka aşığın yanında çiraklık vb. bir dönem yaşamamıştır. Deyim yerindeyse “Çiğninden emekli” bir şairdir. Ustası yoktur. Onun için mahlas alma dönemi de yaşamamış, şiirlerinde kendi adıyla tapşırıştır.¹⁸

¹⁸ Feyzi Halıcı, Aşıklık Geleneği ve Günümüz Halk Şairleri, s. 309, Ankara, 1992

D) ŞİİRLERİNDEKİ KONULAR

Araştırmacı Halil Atılgan bu konuda :

“Kocaman’a göre âşık : Aktüaliteye önem vermeli, halkın sözcüsü, eli ayağı, gözü kulağı olmalıdır. Şiirlerinde de halkın dertlerim dile getirmelidir.

İşte Kocaman’ da ki özelliklerden biri budur. O : Günlük konuları iyi takip eder ve şiirlerinde de dile getirir. Onun aktüaliteye önem vermesi destancı olmasından kaynaklanır. Ankara Uçak Kazası Destanı, Tahtakurusu Destanı, Afganistan’a Ağıt, Kore, ve Kıbrıs Savaşı, Türkçe, Varto depremi. Dünya Boks Şampiyonu Muhammed Ali’nin dünya şampiyonu olması, yeni yakınlarda İtalya ile yaşadığımız gerginlik Abdülvahap’ın şiirlerinde kendisini bulan ve aktüel olarak işlenen konular arasında yer almıştır.

Dünya boks şampiyonu Muhammed Ali için yazdığı destanda :

Ya Allah deyipte vurduğun zaman
Ne imiş Freyzer Liston Foreman
Hayranlarındandır Âşık Kocaman
Gönlümde sultansın Muhammed Ali

diyerek Muhammed Ali’nin rakibi olan Liston Freyzer ve Foreman’ı bilmesi onun aktüaliteye nedenli önem verdiğinin bir kanıtıdır.

Ayrıca :

Ankara üstünde uçak uçarken
İnfilak edipte ateş saçarken
Birçok insan tatlı candan geçerken
Yetişir imdada eren ağlıyor

dörtlüğüyle,

Yüce Türk milleti çok geçmiş olsun
Felaket kapıyı çaldı dediler
Erzincan Erzurum Muş Bitlis Bingöl
Orda bir zelzele oldu dediler

dörtlüğüyle,

Bindokuzyüzdoksanyedi yılında
Başımızda şanlı ordu çok şükür
Mesut Yılmaz Ecevit'le bir olup
Güzel bir hükümet kurdu çok şükür

dörtlüğüyle.

Bol bol terimler var cümle kurucu
Anlamak konuşmak değil yorucu
Her dilden geniştir anlatım gücü
Güzel deyimlerle doludur Türkçem

dörtlüğüyle,

Babrak Karmal denilen hain Moskof uşağı
Ansızın iniverdi tepemizden aşığı
Yaktı yıktı öldürdü yeni nesil kuşağı
Sokaklarda sel gibi şimdi akıyor kanım
Ben Moskof pençesinde esir Afganistan'ım

dörtlüğüyle,

Bu ahmak İtalya düşmüş bir halta
Atmak istiyorlar Türklere balta
Üste çıkak derken yatarlar alta
Bizim ile güreş tutmasınlar haaa

dörtlüğüyle de günlük konulara ne kadar önem verdiğini ortaya koymaktadır.

Abdülvahap'ın iyi bir köy çocuğu olması, köy hayatının şartlarını iyi bilmesi şiirlerinde hemen kendisini gösterir. Şiir ve müzik insan hayatıyla iç içe olan konulardır. İnsan yaşadığı dile ve tele dönebilir ancak.

İşte Abdülvahap'ta köyünde yaşadığı hayatın özelliklerin şu dörtlükleriyle dile getirir.

İlkbahar gelince cana can katar
 Yılan kavlar tüylü hayvan tüy atar
 Kuşlar yuva yapar kirpi ev tutar
 Artık her canlının bir hanesi var

dörtlüğü âşığın hayatıyla iç içedir. Yaşamayan kişi yılanın kavlamasını hayvanın tüy dökmesini bilemez.

Sıla Özlemi adlı şiirinde ise buram buram köy hayatına duyduğu hasret dite getirilir :

Av yaparak dağdan dağa geçmeyi
 Ellikle orakla ekin biçmeyi
 Yayık ayırarıyla çorba içmeyi
 Öyle özledim ki tarif edemem

Azgın tosunların kırıışmasını
 Köydeki itlerin ürüşmesini
 Huysuz avratların vuruşmasını
 Öyle özledim ki tarif edemem

İnsanın çektiği sıkıntılar da yazmayı gerektiren sebeplerdendir. İşte o askerde anasına yazdığı mektupta :

Keyfi yerinde üzülme ana
 Bugünler yiyoruz bol karavana
 Aman köyden bir kız hazırla bana
 Ben bu bekarlığa isyan ederim

diyerek esinden ayrı olmanın sıkıntılarını dile getirmiştir. Onun yaptığı işler de şiirlerine konu olur:

Bazen kitap sattı bazen de destan
 Bazen boncuk sattı bazen de fistan

Bazen incir sattı bazen de bostan
Böylece ömrünü geçirdi deyin

diyerek yaşadığı hayatın her merhalesini dörtlüklerine aksettirmeye çalışmıştır.”

Abdülvahap'ın prensiplerinden biri de dürüst insan olmaktır. Onun için yalan söyleyenden, yobaz hocalardan, gamgayı kendine yontan herkesten nefret eder. O, insanların mutluluğunu devletin ve milletin bölünmez bütünlüğünü arzu eder. Onun için, milli birlik ve beraberlik çok kutsaldır. Bu kutsiyete hanel getiren can düşmanıdır.

Şiirlerinde bunları topluma şikâyet etmesi, işlediği konular arasında ilk sıralarda yer alır. Aşağıdaki dörtlük, şikâyetnamesini kahrolsun diyerek topluma duyurmaya çalışmasının bir kanıtıdır:

Ayrı olsa bile düşünce fikir
Allah kitap bayrak aynı çok şükür
Kendinden olmayan insanı hakir
Hem gördüren hem de gören kahrolsun

Aşağıdaki dörtlüklerinde ise; bozulmanın sadece yurt içinde değil dünyada bir takım sıkıntılar yarattığını ince bir ifadeyle dile getirmektedir.

Kulak hüküm verdi gözün yerine
Yalan geçti doğru sözün yerine
Gitar çalınıyor sazın yerine
Orkestra çıktı fasıl bozuldu

Der Kocaman fitne sardı dünyayı
İçki kumar zehirledi bünyeyi
Bırak İstanbul'u Kars'ı Konya'yı
Tahran Bağdat Kerkük Musul bozuldu

Koca Yunus'a naziresinde ise :

Gece gündüz çalışıp eller füze yaparken
Bizler koyu gölgede yattık elhamdülillah

Yurtta kardeş kardeşi acımadan vururken
Bir de mafya şerrine çattık elhamdülillah

mısraları ülkemizde yaşanan çarpıklıklara çare bulmak için çırpınışının bir ifadesidir.

Onda şikayet tomar tomardır. Yalancı şahitler, dalaveracılar, namaz kılıp yalan söyleyenler, Türkiye'ye düşman olanlar kendisinin de düşmanıdır. Hatta böyle insanların kütükten kayıtlarının silinmesini mizahi bir şekilde dile getirir.

Köyümüzde tavuk tükendi kalan
Hiç yalan söyler mi namazı kılan
Size fayda verdi kuyruklu yalan
Epeyi kendinizi yaydınız dayı

Bu şiiri size yazdım sakladım
Doğru sözü bütün size hakladım
Kocaman'ım künyenizi yokladım
Kütükten silinmiş kaydınız dayı

Abdülvahap'ın şiirlerinde ilim başlıca işlediği konulardan biridir. Okumanın, ilim irfan görmenin taydaşım önce kendi çocuklarında nygulaması, topluma yararlı bir fert olarak yetiştirmesi bu konuya gösterdiği hassasiyetin en güzel örneğidir.

Öğretmenlerle ilgili yazdığı şiirde o şöyle demektedir :

Öğretmen nesillerin ilim irfan ışığı
Öğretmen uygarlıkta bilgi kültür beşiği
Öğretmen yeryüzünde fedakârlık örneği
Öğretmen mesleğinde hizmet görev aşığı

Gençlere ettiği nasihatta ise çalışmanın insan hayatındaki önemi anlatılmaktadır:

Durma çalış Allah vermez yatana
 Çok düşünme asker yetir vatana
 Dua eyle bu destanı satana
 Belki sözün Hak yarımında hoş olur

Çocuklarına ettiği nasihatta da şöyle demektedir:

Gafil olma ilim öğren oku yaz
 Cahil insanların istikbali az
 Hanedan ol misafire sofraya yaz
 Dosta itaatin kıymetini bil

Başka bir dörtlükte :

Kocaman oğlunu kızını okut
 Allah korkusuyla gözyaşı akıt
 Hak için namazı günde beş vakit
 Kılmasını biliyorsan ne mutlu

Başka bir dörtlükte :

Cahil kalma hisseni al ilimden
 Kurtuluş yok her gün gelen ölümden
 Hayırsız zenginde halı kilimden
 Evinde ki hasır çul daha iyi

Kocaman okumanın ve okutmanın yararını bilen ve konuya oldukça da değer veren bir ozanımızdır. Bu onun önemli prensiplerinden biridir. Hayatı boyunca da bu prensibini uygulamış ve yetiştirdiği çocuklarıyla da örnek olmuştur.

Daha önce de söylediğimiz gibi o bir dörtlüğünde :

Abdülvahap KOCAMAN'ı sorarsan

Milletini seven Vatan Şairi

diyerek kendi kimliğim açıkça ortaya koymuştur. Şiirlerinin analizi yapıldığın da onun vatan şairi olduğu görülecektir. Yazdığı Fetih Destanı, Atatürk Var, Çatmasınlar Haaa, Çanakkale Geçilmez, Örnek Al, Mustafa Kemal, 19 Mayıs Destanı, Vatan Destanı, Kore Destanı, Kıbrıs Destanı, Kıbrıs'a Haykırış. Biz Buyuz, Anadolulu, Bayramımız Var, Kadırlı'nın Kurtuluşu, Türk Yaşarım Türk Ölürüm, Ordumuz, Jandarma, İstanbul'un Fethi, Kemal Atatürk, Türklerin Zaferi, Ellinci Yıl Destanı, Kıbrıs Yazılı, Malazgirt vb. onun bu konuda yazdığı destan ve şiirlerinin sadece bir kısmıdır.

İşte Kocaman'ın bu konuyla ilgili duygularını dile getiren dörtlükler den birkaç örnek :

Surlar vardı İstanbul'u kuşatan
Yiğitler saldırdı dört bir kösedan
Kalyonlar çekildi Kasımpaşa'dan
Leventler Haliç'ten çıktı geliyor

Tekbir seslerimiz inletti arşı
Kanımızla yazdık İstiklal Marşı
Bizden kat kat düşmana karşı
Kale gibi durduk Çanakkale'de

Bir gün sivil idi bazı askerdi
Vatana millete kol kanat gerdi
Kadına erkeğe eşit hak verdi
Takdire şayandı Mustafa Kemal

Tarih boyu mukaddestir bu vatan
Çünkü bu vatanda çok şehit yatan
Eğer sorarlarsa kimden bu destan
De ki Kocaman'dan yadigar oldu

Hep toplandık Atatürk'ün sesine
Ölmeye söz verdik erkekçesine

Islanmasın diye top mermisine
Çocuk yorganını sardık kazandık

Vatanına milletine bağlı, kendini vatan şairi ilan eden Kocaman daha önce de belirttiğimiz gibi dini inacı sağlam olan şairlerimizden biridir. Dini konular onun şiirlerinde çokça işlenmiştir. Alna o, inancının çok sağlam olmasına rağmen mollalara karşı Atatürk, ve ilke inkılaplarına bağlı laik, demokrat bir Müslüman'dır.

Boşa mağrurlanma sen insanoğlu,
Cismin iki damla yaştan ibaret
Dünyaya aldanıp şaşırma yolu
Bu dünyanın sonu boştan ibaret

Abdülvahap ister ulu han olsun
İster yaşlı ister bir civan olsun
Dünyaya hükmeden kahraman olsun
Akîbetin iki taştan ibaret

dörtlükleriyle var oluşumuzu iki damla yaşa, yok oluşumuzun da iki taştan ibaret olacağını açıkça ifade etmiştir. İyi bir dini kültüre sahip olan Kocaman dinin siyasete alet edilmesini de kabul etmeyen şairlerimizdendir. O bu konuda ki.düşüncesini de şöyle dile getirir.

Namaz kılarınsın ön safta
Temel atarsın her hafta
Projeler kalır rafta
Anlamadık hoca seni

Sağcı mısın solcu musun
Hancı mısın yolcu musun
Fala bakan falcı mısın
Anlamadık hoca seni

Onun “ Sevmem “şiiirinden” alınan aşağıdaki dörütlüğü demek istediğimizi en güzel şekilde anlatmaktadır.

Eğer ki Allah’a verdinse meyil
Onun huzurunda hürmetle eğil
Kıldığın namazı Hak için değil
El gördülük namaz kılanı sevmem

O, başka bir dini şiirinde de, şair olmasında ilahi, bir güç ve kudretin olduğuna inanır. Bu inanç mısralarında şöyle dile gelir.

İsterse boşaltır ister doldurur
İsterse ağlatır isler güldürür
İslerse yaşatır ister öldürür
İsterse Vahap’ı ozan yaratır

Abdullvahap’ın şiirlerinde kendi bölgesinde yaşanan gelenekleri de görmek mümkündür. Küyünün gelenekleri onun mısralarında şekillenir. Nakış nakış işlenir. Geleneklerin içinden geldiğinden şiire dökmede hiç zorluk çekmez. Tabiat, köy, kır, memleket ve sıla kokan şiirlerinde demek istediğini yaşadığı geleneklerden hareket ederek anlatmaya çalışır.

Bunca varlık ilkbahardan alır hız
Bu sevinci tarif etmek imkânsız
Mırıldanır inek sağar sarı kız
Çehresinde sevgi ifadesi var

Çukurova’da ki sıcaklar yaylalara göç geleneğini getirmiştir. Genelde yaylaya göç mayıs aylarında başlar eylül-ekim aylarına kadar devam eder. Yayla göçünün Çukurova türkülerinde ve halk edebiyatında ayrı bir yeri önemi vardır. Kocaman da “Döndü Dönmedi “cinaslı şiirinde işte bu geleneği vurgulamaktadır.

Yaylaya gitmişti yayla zamanı
 Gülizar döndü de Döndü dönmedi
 Demek ki unutmuş ahdi amanı
 Yaylacılar geri döndü dönmedi

Çukurova'da evlenecek köy kızlarının çehiz hazırlaması dantel işlemesi el sanatlarını yaşatan geleneklerdendir. Akşam üstü üç beş gencin bir araya gelerek hem konuşup yarın gidecekmiş gibi yazmalarına oya işlemeleri onların en tatlı anlarından biridir, işte bu gelenekler Kocaman'ın dörtlüklerin de de dile gelir.

Yazmasın in ucu oya
 Kurban olam usul boya
 Bir gececik doya doya
 Beşiklere bele beni

Azık : Çukurova'da çobanların ve çiftçilerin, tarlaya, bağa bahçeye gidenlerin peştamal içindeki yiyecekleridir.Çukurova'da bu söze yerel deyimle “azzık” denir. Çalışmaya gidip aksama kadar eve gelmeyecek olanlar muhakkak yanlarında azık götürürler. Bu Çukurova'da bir gelenektir. Gelenek Kocaman'ın dörtlüğüyle hayat bulur.

Sakın ha bu yola azıksız çıkma
 Sev sevil dünyada sevgiden bıkmı
 Dikkat et kimsenin kalbim yıkma
 Sevenlere sen kucak aç evlâdım

Hayır yapmak, konukseverlik Türk'ün baş geleneklerindedir. Vahap Kocaman bu geleneği de şöyle dile getirir:

Vatana millete hayır yap hayır
 Canından üstün tut vatanı kayır
 Yoksulu giyindir açları doyur
 Misafire bir sofraya aç evlâdım

Görülüyor ki Kocaman; yöre geleneklerini şiirlerinde ustaca kullanmış, demek istediğimiz verdiğimiz örneklerle en güzel şekilde dile getirmiştir.

Çukurova'da bir söz vardır “Taşı gediğine koymak” İşte ozanlarımız dediğinin daha iyi anlaşılması için şiirlerinde taşı gediğine koymak isterler. Bunu yapmak için de yöresindeki atasözü, deyim vb. sözlerden yararlanırlar. Şiirde kullanılan bu tür sözler anlamı kuvvetlendirdiği gibi yaşaması bakımından da önemlidir. Kocaman'ın şiirlerinde bu iş ustalıkla yapılmıştır.

Vahap ele geçen fırsatlar geçti
Gençliğim kuş olup elimden uçtu
Ok yaydan fırladı iş işten geçti
Hem okumdan hem de yayımdan oldum

dörtlüğünde; “ Ok yaydan çıktı,”

Benim tek varlığım sendin dünyada
Güven olmaz imiş ata avrada
Tomurcuk gülünü koklattın yada
Çobanı tahtına sultan eyledin

dörtlüğünde ; “At avrat silah yiğidin bahtına”,

Yok aklınım yarısını yitirdim
İstirahat fakültesin bitirdim
Servetimi hesap ettim oturdum
Bir bokta çıkmadı sıfırdan başka

dörtlüğünde ;” İstirahat fakültesi mezunu,”

Evime it girse gezer yorulur
Yiyecek bulamaz kalbi kırılır

Damdan fare düşse başı yarılır
 Çulum çaputum yok hasırdan başka

dörtlüğünde; “ Fare düşse başı yarılır,”

Kuldan korkmaz hep Allah’tan korkardı
 Altın biriktirir para irkerdi
 Parasız kalırsa iti kırkardı
 Hep eve topladı devşirdi deyin

dörtlüğünde ;” İt kırkmak,”

Aşka düşenler yorulmaz
 Âşığa Bağdat sorulmaz
 Sevdiğim anan darılmaz
 Götür eve bile beni

dörtlüğünde ; “ Aşığa Bağdat sorulmaz,”

Halktan aldığımı halka satarım
 Kılı kırka böler ince tartarım
 Yurda göz koyanın ağzın yırtarım
 Hürriyet aslanı yelesiyem ben

dörtlüğünde ;” Kılı kırk yarmak,”

Ummadık taş düşer başım yarar
 Sirkenin keskini küpüne zarar
 Eceli gelmiş it dağda kurt arar
 O kadar ileri gitmesinler haaa

dörtlüğünde; “Ummadık taş baş yarar,” “ Keskin sirke küpüne zarar,” “Eceli gelmiş it

camii duvarına siğir”, gibi yörede kullanılan deyim ve atasözleri Vahap’ın şiirlerinde çokça kullanılmıştır. Şiirleri incelendiğinde yörenin deyim ve atasözleri hemen kendini gösterecektir.

Kocaman’ın dörtlüklerinde Atatürk’ün vecizelerine de sıkça yer verilmiştir. Zira milli şiirlerinde Atatürk işlediği konular arasında ilk sırayı alır. Onun şu dörtlükleri Atatürk’ün veciz sözlerinden hareketle meydana gelmiştir:

Paylaşılmış idi Anadolu’muz
Bağlı idi kanadımız kolumuz
Ya istiklal ya ölümdü yolumuz
Bu fikirde karar kıldı Atatürk

dörtlüğünde;” Ya istiklal ya ölüm,”

Kocaman Atatürk ulu önderdi
Onu Türkler için Allah gönderdi
Yurdumuzu bir cennete dönderdi
Gençlere emanet kıldı Atatürk

dörtlüğünde; “ Yeni nesil sizin eseriniz olacaktır,”

Bugün tazelendi yeni bir hayat
Ey Türk oğlu çalış yüksel sen kat kat
Bayrak gölgesinde pervasızca yat
Bu toprakta nice kurbanımız var

dörtlüğünde ;” Türk Öğün Çalış Güven,”

Türk milleti bir bölünmez bütündür
Bölemezler bizi bölmek çetindir
Vatan hakimiyet bu milletindir
Milletime çamur atmasınlar haaa

dörtlüğünde; “ Vatan sathı bir bütündür parçalanamaz,” “ Hakimiyet kayıtsız şartsız milletindir.

Atatürk bizlere başöğretmendi
Bizzat bu cümleyi söyledi kendi
Türk köylüyü hakiki bir efendi
Böyle babacandı Mustafa Kemal

dörtlüğünde; “ Köylü milletin efendisidir,”

Otuz Ağustos'ta Türk'ün zaferi
Atatürk'ün ordulara son emri
Hedefiniz Akdeniz'dir ileri
O zaman düşmanlar tarumar oldu

dörtlüğünde “Ordular ilk hedefiniz Akdeniz'dir ileri” vecizeleri onun şiirlerinde ustaca kullanılmıştır. Bunun da sebebi Atatürk ilkelerine sadakatinden kaynaklanmaktadır. Şiirleri incelendiğinde Atatürk ilkelerine son derece bağlı milli bütünlük konusunda oldukça hassas olduğu görülür. Bu hassasiyet onun şiirlerinde vatan, millet, Türklük ve Atatürk ifadelerini kullanmıştır.¹⁹

Biz buna ilave olarak :

Kocaman; vatanperver, Atatürkçü, milliyetçi ve dini inançlara sağlıklı olma özelliğinin yanında, yeniliklere açık, aydın görüşlü, dini konularda demokrat, yurt kalkınmasının da ilimle fenle olacağı inancındadır demek istiyoruz. Bu konular şiirlerinde sıkça işlenmiştir.

Şimdi bu şiirlere bakalım :

Güneş ısıtınca su buhar olur
Buhar göğe çıkar bulut var' olur

¹⁹ Halil Atılğan, A.g.e, s. 24-32, Ankara, 1999

Bulut bazen yağmur bazen kar' olur
Tabiata rahmet güneşten gelir

dörtlüğünde ; buhar, yağmur ve karın meydana gelişini,

Cehaletten koparıldı ipimiz
İlim ile silahlandık hepimiz
Buyurun herkese açık kapımız
Geleni geriye kovanımız yok

dörtlüğünde; cehalet ve ilimi,

Bu saldırı yetmez mi haksızlığı görmiye
Yargıtay Danıştay sesi çıkmıyor niye
Utanmadan kendini çağdaş hukukçu diye
Millete tanıtımlar neden susuyor sunuz

dörtlüğünde; Yargıtay, Danıştay, çağdaş hukukçuyu,

Ne yersiz boykot yap ne yersiz grev
Sen bir Türk gencisin neyin olur dev
Vatanım milletini yurdu sev
Türk şanına leke sürme soytarı

dörtlüğünde; boykot, grev dev genç sözcükleri,

Hem softalar yapar iken yaygara
Laiklik verildi bize o ara
Resmi dili Türkçe Başkent Ankara
Meclisimiz samimiyet dediler

dörtlüğünde; laiklik, meclis, Başkent Ankara sözcükleri,

Yurdumun toprak taşında
 Vatan sevgisi başında
 Her özgürlük savaşında
 Meydanında kardeşlik var

dörtlüğünde; özgürlük ve birlik beraberlik duygularını,

Ayna ile her yanıma baktırdım
 Doktorlara suni yürek takdirdim
 Rontgene uğrayıp film çektirdim
 Çok şükür derdim yok kusurdan başka

dörtlüğünde; röntgen, suni yürek, ayna sözcüklerini,

Köyün gençlerini evlendirirdim
 Sevenleri sevdiğine verirdim
 Koca karıları sevindirirdim
 Takardım ampulden fişine kadar

dörtlüğünde ; ampul ve fiş sözcüklerini,

Em kırk yedi tanka benzer yapısı
 Üzerinde makineli obüsü
 Küçük büyük silahlanmış hepsi
 Atış almaz tüfek ile vuruyor

dörtlüğünde em kırk yedi, tank, makineli, obüs, tüfek şiirlerinde kullandığı teknik kavramlar arasında yer almaktadır. Bütün şiirleri incelendiğinde diğer ozanlardan daha fazla ve daha önce teknik kavramları kullandığı göze çarpmaktadır.

III. BÖLÜM

SANATI ve ŞAHSİYETİ

Kocaman şiiri Dadaloğlu, Karacaoğlan ve Seyrani ile tanımış, destan satarak da geliştirmiştir. Şiirle ilgili düşüncelerini, “Şiir yazmak bir sanattır. Bir ilimdir. Ayak dediğimiz.uyak dediğimiz kafiyenin ustaca mısralara yerleşmesidir. İyi şiir yazmak duvar örmeye benzer. Örülen duvarda taşların yerine konulması büyük marifettir. Şiirde kullandığı ayağı ikinci kez kullanmak ustalık değildir” diyerek açıklar.

Kocaman’ın ilk yıllarda ki yazdığı şiirlerinde bir ustası olmadığı gibi, şiir konusunda da hiçbir teknik bilgisi yoktur. Buna rağmen şiirlerinde kafiye, ve duraklar Çukurovalı genç kızların dantel oyası gibi işlenmiştir.

Ondaki şiirle ilgili bilgi birikimleri 1966 yılında Konya Âşıklar Bayramı’na katılmasıyla başlar. Ama, yine bir ustası yoktur.Genişleyen çevresi sayesinde durak, koşma, cinas, kafiye, atışma, muamma vb. konular kendiliğinden gelişir. O; Konya Âşıklar Bayramı’yla doğmuş, âşıklar bayramının şiir mektebinde de okumuştur.

Kendi ifadesine göre; şiir konusunda sağladığı olumlu gelişmelerden sonra ilk yıllarda ki şiirlerini beğenmeyen Kocaman, kulağını tırmalayan yerleri de değiştirme gereği duymuştur. O : Mütevazilik yaparak “Belki iyi şiir yazamam amma, iyi şiir okurum.” demektedir. Aslında Kocaman güzel şiir yazar, iyi de okur. Şiirleri güzel okuması popüler olmasında önemli katkılar sağlamıştır.

Şiirlerin de daha çok 11’li hece kalıplarına uygun olarak yazmış. 8’li hece ilk şiirleri, 11’li heceliler kadar güçlü değildir. 15’li hece ölçüsünde de şiirleri olmasına rağmen çok azdır. O; 11’lilerde 6+5, 8’lilerde ise : 4+4 durağını daha fazlaca kullanmıştır.

O bir destan şairidir. Şiirleri en az 7 dörtlükten oluşur. Şiirlerinde işlediği konular sıralanırsa; mili, dini, sosyal olaylar, sevgi, tabiat, mizahi ve taşlama türü şiirleri ilk sırayı alır.

Şiirlerinde kullandığı dil sadedir. Dini terimlerin dışında Arapça sözcüklere rastlanmaz. Şatafatlı kelime kullanarak şiiri olduğundan daha fazla gösterme gibi bir eğilimi de yoktur. Çukurova deyimleri ve yerel sözcükleri sıkça kullandığı gözlenir. O dil konusundaki hassasiyetini Türkçem adlı şiiriyle dile getirmiştir.

Bu milleti başkası görse de hâkir

Yaşayan Türkçemi yazar ve okur
 Kim demiş kelime yönünden fakir
 Dünyanın en zengin dilidir Türkçem

O şiirlerinde sade ve herkesin anlayabileceği bir dil kullanmıştır.

Yalan dünyanın ahengi
 Her şey birbirinin dengi
 Köre tarif etme rengi
 Yeşilde alı hatırla

Hayvanlardan kuş kanatlı
 Ördekle gölü hatırla
 Acının karşısı tatlı
 Arı da balı hatırla

Onun şiirlerinde çok geniş bir coğrafya vardır. Bu coğrafya Tuna'dan Volga'ya, Ortaasya'dan Avrupa'ya, Edirne'den Kars'a, Toroslardan Kıbrıs Beşparmak Dağları'na kadar uzanır. O bu coğrafya içerisinde bazen atlı bazen de yaya karış karış dolaşır. Kızılırmak gibi sel olur akar coşar, bazen de bendini aşar. Şiirlerinin bu kadar geniş bir alanda varolması kültürüne geçmişine ve geleceğine değer vermesinden kaynaklanır.

Abdülvahap'ın ustalıklarından biri de şiirlerinde cinası kullanmasıdır. Daha çok Urfa, Kerkük ve Elazığ halk edebiyatında yoğun olarak olara görülen cinas, Çukurovalı halk ozanları tarafından hiç işlenmemiştir. “Kocaman, Döndü Dönmedi” ve “Aç Evlâdım” şiirlerinde cinasın en güzel örneklerini sergilemiştir. Abdülvahap'ı Çukurovalı ozanlardan ayıran özelliklerden biri de budur.

Onun bağlama çalması yoktur ama usta bir atışmacadır. Ayağı tespit ettikten sonra dörtlüğü dizmesi, dörtlüğü dizerken diğer dörtlükte kullanacağı ayağı tespit etmesi atışmadaki ustalığını sağlar. İrticali söylemesi oldukça kuvvetlidir. İyi bir atışmacı olmasının yanında lugaz ve muamma konusunda da önde gelen isimlerdendir. Aşağıda Kocaman tarafından hazırlanmış olan muammalar onun bu konuda ki ustalığının ispatıdır.

Bir nebat ki uzun uzun var dalı
 Dallarında yemişleri sıralı
 Bir devlet ki düşmana dost diyen
 Kabuğu ucuz amma özü pahalı (Mısır)

Bir anadan on iki gardaşı var
 Birinin gözünde çok yaşı var
 Onu gören bülbül öter gül açar
 Çünkü ayağına bağlı başı var (Nisan Ayı)

Bu muammada ayağa bağlı başın olması ustaca düşünülmüştür. Zira nisan ayının “N” ile başlayıp “N” ile bitmesi ayağına bağlı başın olmasını sağlamaktadır.

Muammada olduğu kadar taşlamaları da güçlüdür Kocaman’ın. Eğer birini kendine hedef seçmişse gazabından kurtulamaz.

Dediler başlığıyla Avrupa’da çalışan Abdullah Demircioğlu’na cevap olarak yazdığı şiirinde :

Dedim ufak mıdır yoksa büyük mü
 Dediler sana ne başına yük mü
 Dedim karnı nasıl fazla büyük mü
 İki kemik atsan doyar dediler

Dedim bitirdi mi hayat mektebi
 Dediler gurbettir onun sebebi
 Dedim güttürelim ona merkebi
 Kancıkça şeytana uyar dediler

diyerek hasmını ustaca yerin dibine batırmış, hem de halk edebiyatımızda ki “dedim dedi” diyalog geleneğini uygulamıştır.

Kocaman şiirlerinde hiçbir zaman mahlas kullanmamış. Mahlas yerine Abdülvahap KOCAMAN, Vahap ya da Abdülvahap olarak tapşırılmıştır. Mahlas kullanmayışının sebebi tam olarak bilinmemektedir.

Bâde meselesine inanmakla beraber günümüz âşıklarında bâdeli âşık olmadığı inancındadır.

Sonuç itibariyle O : Atışma yapan, irticali söylemesi oldukça güçlü usta bir halk şairidir. O : Atatürkçü, milliyetçi, vatanperver, dinine bağlı, şiir okumasıyla da ün yapmış, ülkemizin popüler destan şairlerinden biridir. Bu konuda sayısız ödül ve teşekkürnâme almıştır.

O kendi mısralarında “Vahap”ı sorarsan vatan şairi “diyerek de dediklerimizi doğrulamıştır. Mütevazi deyişiyle, iyi şiir yazamasa da, iyi şiir oku yan biri olarak hep gönüllerimizde yaşayan bir Abdülvahap KOCAMAN’dır.

Kocaman’ın şiirlerinde şimdiye kadar hiçbir araştırmacının ortaya koymadığı yalnızca Başlangıcından Günümüze Örnekleriyle Türk Şiiri adlı çalışmasında Bekir Sami ÖZSOY’un açıkladığı “şiirle mektuplaşma” türünde en fazla örnek bulunmaktadır.²⁰

Kocaman’ın şiirlerinde mektuplaşma önemli bir yer tutmaktadır. Özellikle 1966 yılında Konya’da katıldığı Türkiye Aşıklar Bayramı’nda tanıştığı aşık arkadaşlarıyla şiirle mektuplaşmaları Türk şiirinin çok güzel örnekleri arasında yer almaktadır. Bazı zaman Kocaman bu türü tek başına uygular. Abdurrahim Karakoç’un Hasan’a Mektuplar ve Hasan’dan Gelen Mektuplar adlı şiir kitaplarının Kocaman’ın bu türde güzel örnekler vermesinde etkili olduğu söylenebilir.

O’nun mektuplaşma şeklindeki şiirleri oldukça hacimlidir. Bu şiirlerin tamamı ve gelen şiir şeklindeki mektuplar oğlu Mehmet Ali Kocaman’da bulunmaktadır.

Özellikle Sefil Selimi ve Kul Mustafa ile olan mektupları hem tür hem de mizah yönünden oldukça ilgi çekicidir. Kocaman’da mizah vazgeçilmeyen bur unsurdur. Buna rağmen son derece ciddi tavırlı vakarlı bir halk şairidir.

Sazı bir yana bırakırsak bir halk şairinde bulunacak her özellik kendisinde mevcuttur. Her yönüyle incelendiğinde Ozan-Baksı geleneğinin 20. y.yılda yetiştirdiği en büyük temsilcilerden biridir.

Aşıklarda yalnız kaldığı zaman bütün arkadaşlarım güzel taklit eder. Özelliği olan devlet adamlarını ve ünlüleri canlandırır. Sahneye hakimiyeti ve “Teatrel” şiir okuyuşu izleyenlerin üzerinde derin izler bırakır. Üzerinden çıkarmak istemediği

²⁰ Bekir Sami ÖZSOY, Başlangıcından Günümüze Örnekleriyle Türk Şiiri, s. 275-279, Ankara, 2005

mahalli kıyafeti; kendi deyişiyile : “poturu, kisbeti, keçe külahlı, cepkeni, çalığı ve şerefli çarığı” Kocamanla bütünleşmiştir. O’nu mahalli kıyafetler içinde görmek izleyenlere bir nostalji yaşatmaktadır. O bu kıyafetler içinde 16 ve 17. yüzyıl Anadolu delikanlısı görünümündedir. Hep öyle kalmak ister. Zaman zaman eline aldığı asası ve şak şak tesbihi bazen Sivas işi ağızlığı aksesuarıdır. O’nun aksesuarını tamamlayan süsleri ise göğsünden hiçbir zaman çıkarmadığı yarışmalarda kazandığı madalyalarıdır. Üzerinde ağırlık yapmasına rağmen madalyalarından asla vazgeçmemektedir.

Atışma konusunda oldukça başarılıdır... Kocaman atışmada kimseden çekinmez her aşıkla atıştır. Ancak atışma dalında Buruklu Kul Mustafa’dan yıldığını söyler...

Atışmalarda taşlama ve mizah türünü çok sever bu sebeple taşlamacı aşıklardan; Deryami Baba’yı takdir eder. Özellikle de Zülfikar Divanî, İsmail Azeri, Ali Dadaşoğlu, İlhami Demir, tatlıcı Ali, Nuri Şahinoğlu (B. Sami Özsoy), Ummanî Hasan Selmanî, Sefil Selimî, Veysel Şaklazoğlu ve Ali İlhami gibi rakiplerle atışmadan zevk aldığını belirtir...

Şimdiye kadar bilim ve kültür adamlarından Mehmet Önder haricinde kendisini sevip takdir etmeyen kimse yoktur... Mehmet Önder ile Konya’da yapılan bayramlardaki jest ve mimiklerle sahnede ve aşıklar arasındaki diyalogu aşıklar arasında unutulmamaktadır.

Şiire destancılıkla başlaması Kocaman’ın şiirlerinin yedi dörtlükten az olmamasının en önemli sebebidir. Bu yüzden hiç kısa şiiri yoktur... Hafızası güçlü olduğundan tüm şiirlerini ezbere bilir. Başak aşıkların yakalayıp çok güzel dile getiremediği şiirlere nazire yaparak daha güzelini ortaya koyar... Bu yüzden bazı kimseleri “intihal” yaptığı düşüncesine sevkeden bu şiirleri zaman zaman yaşadığı kırgınlıklara sebep olmuştur.

Ne olursa olsun 20. yy. da yetişen en büyük hal şairlerinden biri olarak değerlendirilmesi gereken Kocaman 5 Ağustos 2005 tarihinde aramızdan ebediyen ayrılmış olup yeri asla doldurulamayarak bir halk şairidir.

Şimdi de A. Vahap Kocaman hakkında Prof. Dr. Ali Berat ALPTEKİN’in sunduğu bildiriye vererek konumuza devam edelim.

KADİRLİLİ ABDÜLVAHAP KOCAMAN

Yar. Doç.. Dr. Ali Berat ALPTEKİN

Halk edebiyatı sahasında bilhassa âşık edebiyatı ile ilgilenenler Çukurova dedikleri vakit akıllarına Kadirli'yi getirirler. Çünkü Kadirli günümüzde Âşık Feymani'yi, Mahmut Taşkaya'yı, Çağlayan Âşıkları, Mehmet İlbars'ı, Abdülvahap KOCAMAN kısacası günümüzün ünlü isimlerini âşıklarını çam-kekik kokulu, ardıç-ladin ağaçlı, yaylalarında portakal-limon, mandalina dolu bahçelerinde bir gelinlik kadar beyazlığa bürünmüş ovalarında bağrına basmıştır. Biz Türkiye'deki ve bölgemizdeki âşıklık geleneği üzerinde durmayacağız. Çünkü bu konu ile çalışmasını yakından takip ettiğim meslektaşım ve o bölgenin çocuğu Esmâ Şimşek ilgilenecek. Ben Kadirli'de olduğu kadar bütün Türkiye'de mert sesi, coşkun okuyuşu ve milli kıyafetiyle tanınan ünlü şairimiz Abdülvahap KOCAMAN Üzerinde durmaya çalışacağım.

Kocaman'ı ilk tanıyışım 1967 yıllama rastlar. O yıllarda meydanlarda gecelerde tanıdığımız şairimizi daha sonra âşıklar bayramında görmeye başladık. Bilhassa Konya Âşıklar Bayramı O'nun aksatmadan devam ettiği toplantılar içerisinde ilk sırayı alır. Âşık edebiyatı ve bibliyografyası ile uğraşmaya başlamanın arkadan hocam Doç. Dr. Saim Sakaoğlu'nun Kadirlili Halil Karabulut'un kitabını yayınlaması, başta Folklor Araştırmaları Kurumu Genel Başkanı İrfan Ünver Nasrattınoğlu olmak üzere Mersin Halk Eğitimi ve Akşam Sanat Okulu Müdürü Hilmi Dülkadir arkadaşımızın Vahap üzerinde durmamı istemeleri bu ünlü şairimizin tebliğ olarak huzurlarınıza gelmesine vesile oldu.

Şairimiz 1934 yılında Adana ilinin Kadirli ilçesinin Avluk köyünde doğmuştur. Dağlık bir köy olan Avluk Kadirli'nin kuzeyinde kalmakta olup Kadirli merkeze göre yayla havasının hakim olduğu bir köydür. Kendi hal tercümesini anlatan şiirinde memleketini ve kendisini şöyle tanımlamaktadır:

“Kadirli ilçemdi Adana ilim
Hürriyet bağının lalesiyim ben
Merdi çok severim namert değilim
Mazlumun garibin sılasıyım ben”

Rukiye ve Mehmet'den doğan Vahap yedi-sekiz yaşlarında eski yazıyı öğrenmek için bir müddet hoca önünde diz çöker. On-on iki yaşlarına geldiğinde komşu köylerden Nürfet'de ilkokula devam eder. 1947 yılında adı geçen okuldan mezun olan Kocaman başta maddi durum olmak üzere çeşitli sebeplerden dolayı orta ve liseye devam edememiştir. Ancak O annesine yazdığı bir mektubunda okuma-yazmayı askerde öğrendiğini belirtmektedir.

“Okuma kursunu bitirdim anca
Bana imza atmak lüzum olunca
Garanti muhtarım köye varınca”

1950 yılına kadar çiftçilikle uğraşan şairimiz o yıllarda evlenmiş ve bu tarihten sonra geçimini destan satarak sağlamaya başlamıştır. Kocaman'ın bir kaynakta on bir çocuğunun olduğu yazılıyorsa da bu sayı on bir olmayıp ondur. 1954 yılında askere giden Vahap Kocaman yazdığı destanları ve atıştaki başarısı yüzünden ordu mensuplarının sevgisini kazanmıştır. Askerlik dönüşü şairlik hayatını devam ettiren Kocaman bugün çiftçilik ve şairlik yaparak geçimini sürdürmektedir.

Kısaca hayat hikâyesini verdiğimiz Kocaman Türk halk şiiri içerisinde destanları ile tanınır. Zaten ilk yazdığı şiirleri kendisi matbaada bastırdıktan sonra değişik illerde ilçelerde ve köylerde salmıştır. Bu şiirlerinde (destanlarında) hecenin on birli ölçüsünü kullanan Abdülvahap KOCAMAN daha çok kahramanlık konularını işlemiştir. Onu biz 1954 yıllarında “Kore Harbi” ile alakalı olarak yazdığı destanı ile tanırız. O bir dörtlüğünde savaşa katılış sebebimizi bakınız nasıl dile getirmiş:

“Bir millet doğmamış Türk'ün soyunda
Şan aldı alsancak Japon suyunda
950'nin Kasım ayında
Dostlara cesaret veren ordumuz”

Kore Savaşı dışında Kıbrıs'a da destan yazan şairimiz bazen savaş konularının dışına çıkmaktadır. Onu biz “Tahtakurusu” için yazdığı destan ve karşılığında aldığı mükafatla tanırız. “Şikayetnâme” adını verdiği bu destanındaki (tamamı on bir dörtlük)

benzetmeler oldukça mühimdir.

“Ordu kurdu burda tahtakurusu
Cinler gibi bölük bölük sürüsü
On gişiyi uyutmuyor birisi
Yılan gibi goynumuza giriyor”

Şair olur da âşık olmaz mı ? Olur tabii. Biz onu bazen Zeki’ye adında bir kıza, bazen de Fatma isminde bir başkasına âşık olduğunu, onlara şiirler söylediğini yazdığını görüyoruz. Feke’de âşık olduğu Zekiye ismindeki kıızı bazı edebi, sanatlardan da istifade ederek bakınız nasıl anlatmış :

“Ay mı yay mı kaşındaki
Acep neydi döşündeki
Elvan türlü başındaki
Şaştım kokuya kokuya

Kocaman’ım aklım şaştı
Bu sevda başımdan aştı
Benim göğnüm sana düştü
Fatma kele Fatma kele,”

Kocaman askerden annesine yazdığı bir mektubunda :

“Geleceğim Allah izin verirse
Eğer bir ay mezuniyet vurursa
Amcam kıızı başkasına varırsa
Ona yaşamayı güman ederim”

demektedir.

Elimizde bulunan elli kadar şiir sayesinde onun üç kıza âşık olduğunu tespit ediyoruz .

Abdülvahap denildiği zaman Türk-İslâmcı. Cumhuriyetçi, milli bütünlüğe ve Atatürk ilkelerine bağlı bir şair gelir. Biz onu bazen tarih sayfalarının derinliklerine dalmış görürüz. Alparslan'dan Fatih'ten, Kanuni'den, Barbaros'tan sık sık bahseden şairimiz;

“Malazgirt Plevne Varna Çaldıran
Cephelerden cephelere saldıran
Ünümüz var tarihleri dolduran
Şu dünyaya şöhret salan Türk derler

Barbaros var denizleri yol eden
Kantini var dar toprağı yol eden
İstanbul'u Osmanlı'ya mal eden
Nice Fatihleri olan Türk derler”

dedikten sonra İstiklal Savaşı'na gelmekte ve başta cumhuriyetin kurucusu Gazi Mustafa Kemal Atatürk olmak üzere, Fevzi Çakmak, İsmet İnönü, Kazım Karabekir Paşa'dan bahsetmektedir.

“Nice Fevzi Çakmak nice İnönü
Dünya duydu Atatürk'ün ününü
Kimse çeviremez Türk'ün yönünü
Kaleleri yarıp delen Türk derler”

Atatürk'le ilgili müstakil şiirleri de vardır. O bu tür şiirlerinde Atatürk'ün doğumunu, vecizelerini, esarete karşı çıkmasını vs. gibi konuları ele alır.

“Bin dokuz yüz seksen bir de
Yılımız da Atatürk var.
Gezip dolaştığım yerde
Yolumuzda Atatürk var

‘Öğün Çalış Güven’ dedi
Bizi o irşad eyledi

Türkiye’de altmış yedi
İlimiz de Atatürk var

Okulların bahçesinde
Gelinlik kız bohçasında
Türkçemizin lehçesinde
Dilimizde Atatürk var

Evimizde aranızda
Safımızda sıramızda
Cebimizde paramızda
Pulumuzda Atatürk, var

Sancakların gölgesinde
Kalbimizin köşesinde
Sazların yanık sesinde
Telimizde Atatürk var

Zafer meşalesi yakan
Esarete karşı çıkan
Cepheden cepheye akan
Selimizde Atatürk var

Vahap bu mübarek toprak
Destan tüter yaprak yaprak
Dalgalanır bayrak bayrak
Elimizde Atatürk var”

Abdülvahap KOCAMAN’ın şiirlerinde güzellemelerin de ayrı bir yeri vardır. İlk şiirlerini Torosların güzelliklerinden esinlenerek yazan şair, daha sonra insan için de güzel güzellemeler yazmıştır.

Vahap Kocaman’da bir başka dikkatimizi çeken husus şiirlerindeki coğrafyayla

alakalıdır. O, Ortaasya'dan Anadolu'ya yolu bazen uğramıştır. Bakınız üzerinde durduğumuz şiirlerinde nerelerden bahsetmiştir.

Kıbrıs: Kıbrıs Destanında.

Edirne: İstanbul, Malazgirt: Örnek Al destanında.

Kore : Kore destanında.

Maraş, Gazi Antep, Mersin , Adana :

“Bak ne dersler verdik Türk’e çatana
Neler yaptık bize çalım satana
Maraş Gazi Antep Mersin Adana
Düşmana dersini veren Türkleriz”

Çin, Hindistan, Plevne, Yanya:

“Kükrese o kaplan dar gelir dünya
Asırlar boyunca savaşlar var ya
Çin ile Hindistan Plevne Yanya
Zemmi titretip giren ordumuz”

Kırım, Kafkas, Varna, Çaldıran :

“Kırım Kafkas Varna ile Çaldıran
Cephelerden cephelere saldıran
Türk’ün şeref bayrağını kaldıran
Yavuz Selim kahramandan örnek al”

Edirne : “Edirne’de büyük toplar döktüren.”

Erciyes Dağı : “Gönül bir Erciyes Dağı.”

Kadirli, Adana : “Kadirli ilçemdir Adana ilim.”

Görüldüğü gibi o, kendi memleketi Çukurova ile çok az ilgilenmiştir. Oysa bölgenin diğer âşıkları, şairleri memleketlerinden daha çok bahsetmektedir. Buranın

dışında kalan şairlerimiz (Sivas. Tokat, Kars) memleketlerinden mutlaka bahsederler. Biz Kocaman'ın bu özelliğini mütevazi bir şahsiyete sahip olmasıyla izah etmek istiyoruz.

Şairimiz, şiirlerinde Kocaman mahlasının dışında Abdülvahap KOCAMAN isimlerini de kullanmıştır. Bunlar arasında en çok Kocaman mahlası dikkatimizi çekmektedir.

Kocaman bir âşık mıdır ? Bu sorunun cevabını şairimizin kendi sözlerinden sizlere aktaralım :

“ Efendim, âşıklık üç kısma ayrılır. Bunun kökü birdir. Dalları üç kısımdır. Birincisi şairlik yani şuaralık, kalemle yazan; ikincisi ozanlık, yani bir şiir yazıp sazıyla besteleyip, gerek plaklara, gerekse radyolara okuyan üçüncüsü de; irticalen, karşısındakine herhangi bir şeye şiir söyleyebilen de âşık denilir bence. Bende şairlik var bir, bir de irticalen karşısındakine söz söyleme kudreti var, sazım olmadığı için, eserlerim var bestelerim yok. Yani güftesini ben yazarım da bestesini yapamam.

Abdülvahap KOCAMAN şiirlerinde sık sık şair olduğunu, âşık olmadığını anlatır. Her ne kadar Türk halk edebiyatı sahasında yaptığı değerli çalışmalarıyla tanıdığımız Doç. Dr. Saim Sakaoğlu bu tür şairlere de âşık denilmesini teklif ediyorsa da Kocaman pek bu görüşe katılmıyor.

“Sen gel desen ben peşinden gelirdim
Aşkından mecnun oldum delirdim
Ben sizi şaire acır bilirdim
Acımadın bana güldün de gittin

“Yâr elinden içmiş şair
Bilmez olmuş solu sağı
Gönül bir Erciyes Dağı
Aşk başına tezer oldu”

“Ben Vahap' ın yazar elim
Şiir yazmakla bi ilim
Dönmüyor ağzımda dilim
İsmin okuya okuya”

“Âşıklara dil uzatan soytarı
 Beyhude taşlama yatan şairi
 Şairliğin “Ş” harfini bilmezsin
 Bari taşlamaya utan şairi”

“Şair kimdir diye kafa yorarsın
 Hak’kı ara şairlerde arasın
 Kocaman’ın kimliğini sorarsın
 Milletini seven vatan sairi”

“Bilirsin şairim şiir yazarım
 Hüsnü cemalinde kaldı nazarım
 Yitirdim aklımı Mecnun gezerim
 Aklımı başımdan çaldın da gittin”

“Ben şairim böyle verdim kararım
 Hayat boyu hakikati ararım
 Vahap sende hakikati ararım
 Hele bir kez huzuruma gel demiş”

Şairimiz Kocaman, şiirlerinde hecenin 8-11’li ölçülerini kullanmıştır. Ancak 8’li şiirleri 11’li şiirlerinin yanında çok cılız kalır. Daha çok ilk şiirlerini 8’li ölçü ile kaleme alan Kocaman, çok yazdığı destanlarında 11’li hece ölçüsünü denemiştir. Şiirlerinde yarım kafiyenin dışında zengin ve tunç kafiyeleri de kullanan şairimizin şiirleri en az üç, en fazla yirmi dörtlük arasında değişmektedir.

Şairimizin şiirlerinde Adana, bilhassa Kadirli ağzının özelliklerini bulmak mümkündür.

Güncük : “Bir söz bir teselli öğüt vermedin
 Perişan halimi neden sormadın
 Yalvardım yakardım fazla durmadın
 Bir güncük yanımda kaldın da gittin”

Göğnüm : “Kocaman’ım aklım şaştı
Bu sevda başımdan aştı
Benim göğnüm sana düştü
Fatma kele Fatma kele”

Boynuğun: “Tanrı kullarını hiç darda koymaz
Ona asi olup olma beynamaz
Boynuğu borcudur beş vakit namaz
Tul orucu namazım kıl demiş”

Evi : “Gavurun hislerine sakın aldanma
Ateşe ben yandım bari sen yanma
Bilirim güzelim bilmedi sanma
Benden eyisini buldun da gittin”

Türk halk şairleri sık sık vecize ve atasözlerinden istifade ederler. Bu hususu masal, halk hikayesi, efsanede de bulmamız mümkündür. Bazı fıkralarımız ise tamamen atasözü özellikleri taşırlar. Bakınız Vahap Kocaman atasözleri ve Atatürk’ün vecizelerini nasıl ele almış:

“Türk milleti bir bölünmez bütündür

Bölemezsin bizi bölmek çetindir
Vatan hürriyet bu milletindir
Milletini küçük görme soytarı”

“Türk ölse de asla Türk’lük ölçmez

Aslan yatağına çakal gelemez

Türk bütündür bizi kimse bölemez

Ata’ mızdan elde fermanımız var”

Burada “Türk vatani bölünmez bir bütündür” ve Hakimiyet kayıtsız şartsız milletindir.” vecizesi dördlüklerde ele alınmıştır”.

“Ummadık taş düşer başını yarar
Sirkenin keskini kabına zarar
Eceli gelmiş it dağda kurt arar
 Öyle çok ileri gitmesinler haa”

Burada “Ummadık taş baş yarar,” “Eceli gelmiş it cami avlusuna pisler,”
 “Keskin sirke küpüne zarar”, atasözleri anlatılmıştır.

“Adaleti temel eyledik mülke
 Cumhuriyet derman getirdi Türk’e
 Şanlı bayrak gölgesinde bu ülke
 Yaşayacak ilelebet dediler”

Burada da “Adalet mülkün temelidir” vecizesi anlatılmıştır. Kocaman Atatürk’ün
 gençliğe hitabesinden de etkilenmiş olacak ki, bir dörtlüğünde:

“Abdülvahap der ki Türk’e maşallah
 Bizim yardımcımız Hazreti Allah
 Dünyada kimseye etmedik eyvallah
 Damarlarında asil kanımız var”

Kıbrıs destanında Hz Hızır’dan yardım isteyen Kocaman şiirin sonunda şöyle
 demektedir:

“Kocaman hiç kimseden dilemez özür
 Yardımcınız olsun Hazreti Hızır
 Sizinle beraber Vahap’ta hazır
 Kardeş kavgasına girmemek olmaz”

Her şair, âşık, halk hikayesi kahramanı veya eski âşıklardan günümüz
 şairlerinden şiirlerinde sık sık bahseder. Bakınız üstü kapalı olarak Mecnun, Ferhat ve
 Kerem’den şairimiz nasıl bahsetmiş.

“Kimi çöl dolaşmış kimi dağ delmiş
 Kimi ömür boyu zindanda galmış

Kimi yar yar diye yanmış kül olmuş
Duymadın mı yanıp tüten şairi”

Günümüz şairlerinden ise; âşıklar bayramı münasebetiyle söylemiş olduğu
“Geliyor” ve Sefil Selimi’ye yazdığı manzum mektubunda bahsetmektedir.

“Kars’tan Çobanoğlu Hamit İlhami
Şeref Taşlıova Âşık İlhami
Rüstem Alyansoğlu Mevlüt İhsani
Erzurum’dan Yaşar Reyhan geliyor”

Âşık Hasan Veysel Ali İzzet heyle
Görürsen onlara bol selam söyle
Erenlerden uzak kalmışım öyle
İrfan müjdesine yetme özlüyom”

Destan şairi Kocaman’ın iğneleyici mısralarından kurtulmak çok zordur. Onun kaleminin hışmından herkes korkar. Belki bir Nefi, bir Abdürrahim Karakoç kadar değil ama yine de çok güçlü taşlamaları vardır. Siyasilerden tutunuzda günlük hayattaki her hadise onun kaleminde bir başka anlatılmıştır. Bakınız kumarcılar için ne diyor:

“Ancak sana bol cigara içirir
Ciğerin kirletir rengin uçurur
Hemi yârdan hemi serden geçirir
Uçuruma gider yolun kumarcı

Eve gelir avradıma çatarsın
O da kovar ahırlıkta yatarsın
Ekmek için ayakkabın satarsın
Dolaşırın ayak yalın kumarcı”

Kocaman’ın âşık toplantılarıyla tanışması 1966 yılma rastlar. Konya Âşıklar Bayramı’nda başlayan bu dostluk, yıllarca sürmüştür. Bu dostluk şairi bilhassa şiir dalında birçok defa birincilik kürsüsüne çıkarmıştır. Konya’nın dışında güzel yurdumuzun

birçok yerinde resmi, gayri resmi toplantılara katılan şairimizin yüzün üzerinde madalyası, armağanı vardır.

Onun şiirleri, şairliği vs. hakkında ciddi bir araştırma yapılmamıştır. Hakkında Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi'nde (O zaman Kâzım Karabekir Eğitim Enstitüsü) İbrahim Yel tarafından Kadirli Yöresinde Halk Aşıldığı Geleneği ve Bu Gelenek içerisinde Abdülvahap KOCAMAN (Erzurum 1974); yine Atatürk Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi (O zaman Edebiyat Fakültesi) Hüsnü Şimşekyılmaz tarafından Âşık Abdülvahap KOCAMAN Hayatı, Sanatı, Eserleri (Erzurum 1974) adlı iki lisans tezi yapılmıştır. Dr. Saim Sakaoğlu ve Dr. Turgut Günay tarafından hazırlanan Halk Şiirinde Atatürk (Erzurum 1974) de, Fevzi Halıcı tarafından ilim âleminin hizmetine sunulan Saz Şairlerinin Diliyle Atatürk (Ankara 1981) Mehdi Halıcı-ı Mesut Doğu'nun düzenledikleri Halk Şiirinin Kitabı (Konya 1978) adlı antolojilerde de birkaç şiiri ile kısa hayat hikâyesine yer verilmiştir. Kadirli'de çıkan Serhat gazetesinde şiirleri yayınlanmıştır. Bunların dışında Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından açılan destan yansınası neticesinde ortaya çıkan Türk İstiklal Savaşı Destanları'nda da şiirlerine yer verilmiştir.

Hakkında Adanalı Abdülvahap KOCAMAN'dan Şiirler (Ankara 1970) adlı küçük bir kitap yayınlanmıştır.

Netice itibariyle Kocaman :

- 1- Âşık olmayıp kalem şuarası dediğimiz güçlü bir şairdir.
- 2- Onun irticali çok güçlü olup uzun destanlar yazabilecek güce sahiptir.
- 3- O tarihine, ecdadına, dinine bağlı vatanperver-milliyetçi bir şairdir.
- 4-Taşlamalarıyla ünlü olup o, siyasiler başta olmak üzere toplumun her kesimini kalemi ve sözleriyle hicvetmiştir.
- 5- Şiirleri destani olduğu için, coğrafya geniş bir sahaya yayılır. Onu biz bazen Ortaasya bozkırlarında, Anadolu'da görürüz.
- 6-Dili sade olup, bölgenin ağız özellikleri mısralarında hissedilmektedir.
- 7- Temennimiz-Kocaman'ın şiirlerinin derli toplu incelenerek kitap haline getirilmesidir.²¹

²¹ A. Berat ALPTEKİN, Araştırmacı Gözüyle Abdülvahap Kocaman, I. Mersin ve Çevresi Halk Kültürü Eğitim Sempozyumu, Mersin, 1987

IV. BÖLÜM ŞİİRLERİ

A) AŞK ve TABİAT ŞİİRLERİ

BAHAR GÜZELLEMEŞİ

Bir senenin dört mevsimi güzeldir
Ama ilkbaharın ayrı süsü var
Eksikleri gedikleri düzeldir
Kendisine mahsus bir övgüsü var

Çiçek öylesine sever baharı
Kimisi masmavi kimi sapsarı
Her çiçekte dolaşırken bir arı
Her ağaçta bir yavru kuş sesi var

İlkbahar gelince cana can katar
Yılan kavlar tüylü hayvan tüy atar
Kuşlar yuva yapar kirpi ev tutar
Artık her canlının bir hanesi var

Çoban kavalının nağmelerinden
Keçi otlamağa kalka yerinden
Koyunun süt dolu memelerinden
Koklayarak kuzu emzirmesi var

Bütün canlılarda başlar aşk işi
Dişi erkek arar erkekse dişi
Bu mevsimde arzu eder eş eşi
Üreyip çoğalma meselesi var

Suda dahi vıcırdadır balıklar
Çeşmelerden dolgun akar oluklar

Çadırlarda peynir dolu tuluklar
Kapta tereyağın şahanesi var

Birden al yeşile bezenir dağlar
Karlar erir sular coşarak çağlar
Meyveler yüklenir bahçeler bağlar
Bahçıvanın bunda sermayesi var

Kelebekler ipil ipil uçarken
Papatyalar pırıl pırıl açarken
Yaylacılar yaylasına göçerken
Her obanın aynı kafilesi var

Bunca varlık ilkbahardan alır hız
Bu sevinci tarif etmek imkânsız
Mırıldanır inek sağar sarı kız
Çehresinde sevgi ifadesi var

Köylü kardeş ilkbaharı çok sever
Kimi bostan eker kimi ot döver
Kocaman daima güzeli över
Âşıkların bundan başka nesi var

BAHAR SEVİNCİ

Havalar ısınır toprak uyanır
Tabiata hayat gelir ballarda
Kırlar çeşit çeşit renge boyanır
Canlılara bayram olur baharda

Tatlı bir görünüm çöker ovaya
Göçmen kuşlar hemen döner yuvaya
Cemre düşer yere suya havaya
Toprağa bereket dolar ballarda

Sular derelerde çağlayıp coşar
 Kuşlar ağaçlarda keyfince yaşar
 Arılar çiçekten çiçeğe koşar
 Balım çiçekten alır ballarda

Kuşların sesiyle dolar dört köşe
 Bülbülü coşturur güldeki neşe
 Papatyalar lale sümbül menekşe
 Çimenler içinde kalır baharda

Soğuklarda çıplak duran ağaçlar
 Yavaş yavaş yaprak açmağa başlar
 Kış boyunca yalnız yaşayan kuşlar
 Kendisine bir eş bulur ballarda

Yavaş yavaş erir dağların karı
 Her canlı coşkuyla kutlar balları
 Nisan yağmurları çiftçinin kârı
 Rençperlerin yüzü güler ballarda

Otlar çiçek çiçek dal yaprak yaprak
 Nasıl yeşil giymiş dağlara bir bak
 Tahıl ekmek için sürülür toprak
 Her şey görevini bilir baharda

Sularda neşeden oynaşır balık
 Hava nemli olur rüzgârsa ılık
 Her nereye baksan görün canlılık
 Ağaçlara yürür sular baharda

Dağlara bakarsan dağlar dumanlı
 Ovaya nazar et her taraf canlı

Kocaman baharda bir delikanlı
Her sene evlensek olur baharda

GÜNEŞTE HAYAT

Tabiatta güneş en büyük varlık
Dünyamıza hayat güneşten gelir
Bütün canlılara bu bahtiyarlık
Her şeye kemalet güneşten gelir

Canlılara hayat veren üç şey şu
Biri hava biri toprak biri su
Değişmeyen bir ilahi kanun bu
Toprağa bereket güneşten gelir

Çiçek açar arı bir bir dolaşır
Zerre zerre kovanına bal taşır
Başaklar boy verir hep olgunlaşır
Meyvelere lezzet güneşten gelir

Havaların ısındığını fark'eder
Çiftçi kardeş tarlasını herk'eder
Kar yerini çimenlere terk'eder
Kırlara zerafet güneşten gelir
Güneş ısıtınca su buhar olur
Buhar göğe çıkar bulut var'olur
Bulut bazen yağmur bazen kar olur
Tabiata rahmet güneşten gelir

Yaz gelince herkes denize koşar
Hep bütün plajlar dolar ve taşar
Bütün millet bolluk içinde yaşar
İnsanlara nimet güneşten gelir

Sonbahar gelince yaprak döker gül
 Bütün kış boyunca yas çeker bülbül
 İlbaharda açar menekşe sümbül
 Bunlara cesaret güneşten gelir

Bu ilahi kanun değişmez derim
 Çünkü böyle diyor Kur'an'ı Kerim
 Allah verir güneş besler ben yerim
 Kocaman'a sıhhat güneşten gelir

KARACAOĞLAN SÖYLEMİŞ
 Gözünü sevdiğim Çukurova'nın
 Dört yanım Karacaoğlan söylemiş
 Dağlardaki menekşenin sümbülün
 Destanını Karacaoğlan söylemiş

İlbahar gelince açılan gülün
 Verimli toprağın temiz havanın
 Gül dalında feryat eden bülbülün
 Figanım Karacaoğlan söylemiş

Bu beldede doğmuş burda yaşamış
 Gördüğü güzele türkü döşemiş
 Hayatta bir karı almış boşamış
 Dramını Karacaoğlan söylemiş

Bu âşık kendini gurbete atan
 Bir sözü yar demiş bir sözü vatan
 Yaylalarda sürüsünü otlatan
 Çobanım Karacaoğlan söylemiş

Küçük iken sazı almış eline
 Hep söylemiş ne geldiyse diline

Yeni yetme kıza taze geline
Canânını Karacaoğlan söylemiş

Zenginlerin devranının denlinin
Âşıkların sohbetinin ceminin
Akdeniz üstünde yüzen geminin
Kaptanım Karacaoğlan söylemiş

Bir yufka yürekli özü var imiş
İpeklerden yumşak özü var imiş
Güzele doymayan gözü var imiş
Seyranım Karacaoğlan söylemiş

Âlimleri her celsede övmenin
Cahilleri ilim ile dövmenin
Fırsat elde iken güzel sevmenin
Zamanını Karacaoğlan söylemiş

Şirin derelerin akışlarına
Türlü çiçeklerin kokuşlarına
Güzel tabiatın nakışlarına
Hayranını Karacaoğlan söylemiş

Bundan üstün âşık olamaz bence
Müslümanmış inancına gelince
Türklüğü savunmuş asırlar önce
Lisanını Karacaoğlan söylemiş

Gelen mevsimlerin geçen çağların
Gül açan bahçenin şirin bağların
Yüksek yaylaların karlı dağların
Dumanım Karacaoğlan söylemiş

Böyle sevgi dolu âşık gelmemiş
 Kendi ölmüş ama ismi ölmemiş
 Bize söyleyecek bir şey kalmamış
 Tamamını Karacaoğlan söylemiş

ALAK SEVGİLİM

Nazilin benden ayrı çektin göçünü
 Gel beraber muraz alak sevgilim
 Hak affetse ben affetmem suçunu
 Bizi böyle eden felek sevgilim

Kaç sefer sevgilim söyledim sana
 Aşkından kul oldum ben yana yana
 Dayanamaz oldum zor geldi bana
 Bu ayrılık ağır şelek sevgilim

Yaşamam dünyada seni almadan
 Zalim engellere haber olmadan
 Belki gene kavuşuruz ölmeden
 Dileyek Mevlâ'dan dilek sevgilim

Aşkın deryasını bile boyluyak
 Bu sevdayı ikimize paylıyak
 Belki kavuşuruz sabır eyliyek
 Akan gözyaşımız silek sevgilim

Gece gündüz gözyaşları dökmiyek
 Her olur olmaza boyun bükmiyek
 Uzun müddet hasiretlik çekmiyek
 Kavuşma çaresi bulak sevgilim

Her âşığın bir ahi var demişler
 Sevenlerin günahı var demişler

Her gecenin sabahı var demişler
Kader böyle imiş bilek sevgilim

Bizi böyle eden zalim gülmesin
Sürüm sürüm sürünüpte ölmesin
Bu ayrılık dostlarıma gelmesin
Aşkım beni etti helâk sevgilim

Her gün seni görüyorum rüyada
Sen benim gülümsün koklatmam yada
Allah seni verse idi dünyada
İstemezdim huri melek sevgilim

Sırrımızı ele bildirme aman
Bir lafı beş eder düşmanlar yaman
Ben seni sineme sardığım zaman
Şu felekten bir gün çalak sevgilim

Kocaman der başı başa çatalım
Aşkımızı birbirine katalım
Gel ikimiz bir yatakta yatalım
İster onden sonra ölek sevgilim

ALLAH-I SEVERSE
Selâm söylen nazlı yâre
Gelsin Allah'ı severse
Benim şu derdime derman
Olsun Allah'ı severse

Ağlıyorum gündüz gece
Soran yoktur halin nice
Bana bir selam gizlice
Salsın Allah'ı severse

Bu aşk dinlemiyor ferman
Yare haber verili durman
Şu benim derdime derman
Olsun Allah'ı severse

Candan özliyorum yarı
Ağlıyorum zarı zarı
Gönderdiğim yadigarı
Alsın Allah'ı severse

Aman kalmasın yarına
Yanmışam aşkın narına
Verdiği kavil yerine
Gelsin Allah'ı severse

Benim olacaktı sözde
Aşk ateşi yanar özde
N'olur bir gececik bizde
Kalsın Allah'ı severse

Bir ateş düştü özüme
Dünya görünmez gözüme
Nazlı yar gelip yüzüme
Gülsün Allah'ı severse

Dınyayım tallı dilini
Sarayım ince belini
Âşık Kocaman halini
Bilsin Allah'ı severse

BEKLERİM SEVGİLİM ÖLENE KADAR

Nasıl oldu uyanmadım gafletten
 Ayrılık başıma gelene kadar
 Yârim gitmiş ben gelmeden gurbetten
 Giderim ardından bulana kadar

Taksiye binmezse uçak alırdım
 Daima emrine bağlı kalırdım
 Ne arzu ederse arar bulurdum
 Kanımda son damla kalana kadar

Bulsam da o yârdan özür dileysem
 Bütün suç kabahat bendedir desem
 Diz çöküp Önüne minnet eylesem
 Yalvarırdım gönlü olana kadar

Son damla kanım da helâl yoluna
 Onu değişmezdim dünya malına
 Beyaz gerdanına iki koluna
 Altınlar takardım dolana kadar

Gönlünü yaparsam ne mutlu bana
 Tekrar gelmiş sayılırdım cihana
 Sevgilim bir yana dünya biryana
 Hizmetin görürdüm ölene kadar

Kollarına altın burma takardım
 Ak eline al kınalar yakardım
 Yemez içmez hep yüzüne bakardım
 Yatsı namazım kılana kadar

Hizmetinde asla kusur etmezdim
 Git demezse hiç yanından gitmezdim

Çalışırdım gece gündüz yatmazdım
Ağlayan sevgilim gülene kadar

Yatsıyı kılınca tekrar yoklardım
Gül yerine saçlarını koklardım
Mâni söyler uyumasın beklerdim
Okşardım uykuya dalana kadar

Eğer yâr gülerse ben güldüm demek
Hiç boşa gitmezdi yapılan emek
Ona hazırlardım bin türlü yemek
Yedirirdim kıymet bilene kadar

Uykuya dalınca boş oturmazdım
Kendim yorulurdum yâri yormazdım
Sabahleyin erken uyandırmazdım
Komşular kapıyı çalana kadar

Ne yer ne giyerse olmazdım aksi
İster mini giysin isterse maksı
Altına alırdım mercedes taksi
Asvalt yaptırırdım Belen'e kadar

Kocaman bu sevda senden eksilmez
Belki döner küsen yâre küsülmez
Ölmeyince yardan umut kesilmez
Beklerim yolunu ölene kadar

DÖNDÜ DÖNMEDİ

Yaylaya gitmişti yayla zamanı
Gülizar döndü de döndü dönmedi
Demek ki unutmuş ahdi amanı
Yaylacılar geri döndü dönmedi

Ben gönlümü o sunaya bağladım
 Aşkı ile ciğerimi dağladım
 Gözlerimden kanlı yaşlar ağladım
 Selinden değirmen döndü dönmedi

Ben baktıkça o yıldı yüz verdi
 Aşkımıza ümit verdi hız verdi
 Yemin etti sapasağlam söz verdi
 Demek ki sözünden döndü dönmedi

Ah çektikçe gözlerimden yaş geldi
 Ümitlerim dolu gitti boş geldi
 Yaz da gitti güz de bitti kış geldi
 Zaman geçti devir döndü dönmedi

Aşkıma inansa beni arardı
 Sevda çeke çeke benzim sarardı
 Tansiyonum düştü gözüm karardı
 Sevdasından başım döndü dönmedi

Bu zalim engeller bize netliler
 İki âşık arasına gittiler
 Kaş göz oynattılar fiskos ettiler
 Arada bir dümen döndü dönmedi

İsmi andıkça ah çakerim ah
 Sevende mi sevilende mi günah
 Yepyeni bir ümit başlar her sabah
 Akşam üstü güneş döndü dönmedi

Kokusunu arıyorum yellerde
 Boynu bükük bekliyorum yollarda

Aşkı ile ölüyorum çöllerde
Üzerimde kuşlar döndü dönmedi

Bir of çektim dağ sallandı taş düştü
Ahımdan cihana bir ateş düştü
Bulutlar ağladı gökten yağ düştü
Kuru çöller göle döndü dönmedi

Şu halime ne söyleyim ne diyem
Bana dönse bir canım var hediyem
Ham kelama izin vermez terbiyem
Bedduadan dilim döndü dönmedi

Kara sevda çekmek zor kardeşim zor
Bana inanmazsan bir çekene sor
Benim sonum tımarhane ve doktor
Kocaman ölümden döndü dönmedi

GİDEN SEVGİLİYE

Sevgilim sen beni bulmasa idin
Seller yeli gibi geldinde gittin
Keşke buralara gelmese idin
Ölmeden cenazem kıldında gittin

Gurur hislerine sakın aldanma
Ateşe ben yandım bari sen yanma
Bilirim sevgilim bilmedi sanma
Benden iyisini buldun da gittin

Bir söz bir teselli öğüt vermedin
Perişan halimi neden sormadın
Yalvardım yakardım fazla durmadın
Bir güncük yanımda kaldın da gittin

Darılma sözüme hoş gör ne dersem
 Ah o cemalini bir dahi görsem
 Gelip gördün beni baktın bir sersem
 Mecnun olduğumu bildin de gittin

Niçin çabuk gittin sebebi neydi
 Ben seni sevmiyom bil deseneydi
 Gönül defterinden sildiniz kaydı
 Aşkımı kalbinden sildinde gittin

Zaten yaralıyım dertlerim çoktur
 Garibim halimi soranım yoktur
 Ben kendi derdime ararken doktor
 Sen de beni derde saldında gittin

Ne bir kaş oynattın ne bir göz ettin
 Ne bir cilve yaptın ne bir naz ettin
 Ne benimle izdivaca söz ettin
 Ancak bedduamı aldında gittin

Sende gel desen ben peşinden gelirdim
 Aşkınızdan mecnun oldum delirdim
 Ben sizi şaire acır bilirdim
 Bana acımadın güldünde gittin

Bu hususta benim gönlümü kırdın
 Açık konuş yârim neyimi gördün
 Attın aşk okunu kalbime vurdun
 Yaralı kalbimi deldinde gittin

Mecnun olur imiş sevdana düşen
 Sen eyledin beni permeperişar

Al sevgilim deyip vermedin nişan
Acımasız bir kul oldunda gittin

Bilirsin şairim şiir yazarım
Hüsnü cemalinde kaldı nazarım
Yitirdim aklımı mecnun gezerim
Aklımı basımdan çaldında gittin

Âşık Kocaman'ım sözü bitirdim
Coştum içimdeki dile getirdim
Gönül bahçesinde bir gül yetirdim
Güyü koklamadan yoldunda gittin

GÖRESİMDEN ÖLDÜM SENİ

Derya benim güzel kızım
Göresimden öldüm seni
Seher vakti tan yıldızım
Göresimden öldüm seni

Bir sabah rastladım sana
Saygı hürmet duydun bana
Arıyorum yana yana
Göresimden öldüm seni
Var mı senin kardaşların
Nicedir arkadaşların
Kıskanmasın yoldaşların
Göresimden öldüm seni

Gece gündüz arıyorum
Her gelenden soruyorum
Sen gelme ben varıyorum
Göresimden öldüm seni

Okumaktır bütün çaban
 Kimdir anan kimdir baban
 Var mıdır hısım akraban
 Göresimden öldüm seni

Mektubu aldığıın zaman
 Cevabını gönder aman
 Amcan olur bu Kocaman
 Göresimden öldüm seni

GÜZELLER KERVANI

Tesadüf eyledim geçen seherde
 Güzeller kervanı dizdi de gitti
 Bölük bölük yaylasına baharda
 Akça ceren gibi tozdu da gitti

Aysel geçmiş bu kervanın başına
 Ayşe girmiş on üç on dört yaşına
 Asuman'da güller takmış döşüne
 Kokusu kafamı bozdu da gitti

Fatma kız yokuşa fazla zorlamış
 Cemile'nin sineleri terlemiş
 Ulviye şişmanca biraz zorlamış
 İlik düğmeleri çözdü de gitti

Zeynep kızın bakışları sert geldi
 Emine'den yüreğime dert geldi
 Meryem kıza kaş oynattım zort geldi
 Nedense çehresi azdı da gitti

Nuriye'ye beş dakika dur dedim
 Perihan'a şu halimi sor dedim

Selver kıza bir busecik ver dedim
O da bu sözüme kızdı da gitti

Döndü kıza selam verdim almadı
Müslüme çok küçük halden bilmedi
Sebiha'ya el eyledim gelmedi
Zalim kızı benden yozdu da gitti

Hanife'de gül toplamış eline
Müzeyyen'de kemer takmış beline
Hamiyet keyifle gider yoluna
Kaşını gözünü süzdü de gitti

Hatice'de dertsiz başa hâl açtı
Zeliha'ya falcı başı fal açtı
Şerife gelince sandım gül açtı
Bekar olduğumu sezdi de gitti

Huriye'ye bekle dedim durmadı
Münevver'de hallerimi sormadı
Keziban'da bir busecik vermedi
Şu cahil gönlümü üzdü de gitti

Dürdane gelince eylendi biraz
Makbule'yi saran tez alır muraz
Habibe kız bana eyledi gazez
Sallandı karşımda gezdi de gitti

Emiş'in şeyleri benzer turunca
Hasibe'yi gam yemezdım sarınca
Meliha'yı bayılmışım görünce
Huriye bağrımı ezdi de gitti

Miyasa kekili eylemiş deste
 Mukaddes'i gören tez olur hasta
 Semiha kız beni bıraktı yasta
 Zülfünü yanağa düzdü de gitti

Cennet geldi ağlıyordum güldürdü
 Aliye gönlüme neşe doldurdu
 Medine'nin nazı beni öldürdü
 Nazife kabrimi kazdı da gitti

Gülay şeker şerbet süzmüş bardağa
 Hacer ile ne var girsem gerdeğe
 Sare benzer yeşil başlı ördeğe
 Gönlümün gölünde yüzdü de gitti

Yeliz dedim sözlerimden caymayın
 Gülsüm dedim beni burda koymayın
 Elmas dedim gençliğime kıymayın
 Yüz ekşitti dudak büzdü de gitti

Zübeyde'ye biraz eylen kız dedim
 Zekiye'ye canım sana az dedim
 Kocaman'ı defterine yaz dedim
 Beni defterine yazdı'da gitti

HAVZA GELİN

Beni her gördüğü yerde
 Dudak büken Havza gelin
 Yüzünde kalmamış perde
 Ömür söken Havza gelin

Bazen yaya bazen atlı
 Şöyle baksan şatafatlı

Ölmüş çingene suratlı
Çirkin bakan Havza gelin

Savrılırsın kepek gibi
Dalıyorsun köpek gibi
Yumsak değil ipek gibi
Çakır diken Havza gelin

Tosbağadan yoldan sapar
Kurbağaya gözün kapar
Komşulara kalbur yapar
Sırrım çeken Havza gelin

Büyüğünden saymaz hatır
Vallahi katırmı katır
Gece altını ıslatır
Kötü kokan Havza gelin

Çok yazık onun erine
Vekil şeytanın yerine
Âşıkların ciğerine
Bıçak sokan Havza gelin

Konuşursa kendi haklı
Üstü kirli ve pasaklı
İki gözleri çapaklı
Burnu akan Havza gelin

Leblebi koysan cebine
Sevinir sığmaz kabına
Gecenin yerin dibine
Canlar sıkın Havza gelin

Hak yüzünü etsin kara
 Ahrette yanasın nâra
 Sen kalbime açtın yara
 İz bırakan Havza gelin

İŞ İŞTEN GEÇTİ

Sen layık değilsin candan sevgiye
 Darılma güzelim iş işten geçti
 Sadık bir sevgili bulurum diye
 Kurulma güzelim iş işten geçti

Taptaze bir ateş düştü gönlüme
 Yeni bir sevgili girdi koynuma
 Boşa kollarımı açıp boynuma
 Sarılma güzelim iş işten geçti

Böyle gider böyle gelmiş evvelden
 Kader böyle ise ne gelir elden
 Ümitsiz aşk ile bana gönülden
 Vurulma güzelim iş işten geçti

Şu kötü talihi yeneriz diye
 Şansımızı yine deneriz diye
 O eski günlere döneriz diye
 Yorulma güzelim iş işten geçti

Bilmem hangimizde kabahat günah
 Gözyaşların kaldı elinde silah
 Vakit akşam oldu olmadan sabah
 Kırılma güzelim iş işten geçti

Kocaman mutluyduk aşkı yaşarken
 Ayrıldık beraber oluruz derken

Aşkın ırmağında çağlamak varken
Durulma güzelim iş işten geçti

KARA SEVDA VE SEVDALI

Kara sevda denen başa gelince
Ağlar gözyaşını silmez sevdalı
Yaşı on beş olup kamil olunca
Başka hiçbir işe yelmez sevdalı

Nice cahil kızlar evinden azar
Nice delikanlı çalımdan bezer
Kimi mecnun olur dağlarda gezer
Kolay kolay eve gelmez sevdalı

Değer değmez on dört on beş yaşına
Alıcı kuş gibi konar başıma
Başına gelmezse gider hoşuna
Şu felekten bir gün çalmaz sevdalı

Gönül öyle şey ki dinlemez ferman
Sevdaya düşenin halini sorman
Sevgilisi olur derdine derman
Başka derde derman bulmaz sevdalı

Kulak vermez ana baba sözüne
Bu aşkın ateşi düşer özüne
Geceleri uyku girmez gözüne
Uyumaz uykuya dalmaz sevdalı

Aşkın fırtınası her başa eser
Kimini yemeden içmeden keser
Kimisi darılır feleğe küser
Gece gündüz ağlar gülmez sevdalı

Kendisine sert bir tavır takınır
Kimi görse ona derdin yakınır
Beş dakikada bir aynaya bakınır
Öğüt versen bile almaz sevdalı

Akşam sabah yalvarırım Hüda'ya
Tanrı'm düşürmesin kara sevdaya
Hazırım yerine canı fedaya
Ölümden çekinmez yılmaz sevdalı

Sevgilisi bilmez ise halından
Verseler vaz geçer dünya malından
Nice ihtiyarlar çıkar yolundan
Tövbe eder islah olmaz sevdalı

Nice genç kadınlar yolunu şaştı
Aşkın ateşine kavruldu pişti
Nice toy yiğitler servetten geçti
Kan zararı da bilmez sevdalı

Sevda öyle genci koca ayırmaz
Koca deyi seni tutup kayırmaz
Yenilmez içilmez karın doyurmaz
Sararır solar ya ölmez sevdalı

Abdülvahap sevda halin bildirir
Kara sevda seni boşa yeldirir
Kimisine çok namazlar kıldırır
Kasevetsiz namaz kılmaz sevdalı

PAZAR OLDU

Kalem almış yine şair
 Bakın şiir yazar oldu
 Ne yazarsa aşka dair
 Demek bu da azar oldu

Yâr elinden içmiş ağrı
 Bilmez olmuş solu sağrı
 Gönül bir Erciyes Dağı
 Aşk başıma tozar oldu

Allı entariler giymiş
 Zalim kızı benden caymış
 Kahpe engellere uymuş
 Selamıma kızar oldu

Aşk insana gözden girer
 Sevda çekmek ömre zarar
 Yar seninle kavli karar
 Bugün yarın uzar oldu

Kolay değil sevda çekmek
 İnsana yedirmez ekmek
 Sevgiliye boyun eğmek
 Şu gönlümü üzer oldu

Yâr yol una baka baka
 Bu aşk beni yaka yaka
 Kara sevda çeke çeke
 İnsan candan bezer oldu

Ömür yalan sevgi gerçek
 Sevişerek candan geçek

Geçen gönderdiğin çiçek
Bana bir bergüzar oldu

Kocaman'ım her iş yaptım
Hayır değil şer iş yaptım
Biraz alış veriş yaptım
Yâr koynumda pazar oldu

SEVDATÜRKÜSÜ

Ela gözlüm genç yaşımdan
Sen düşürdün dile beni
Akıl koymadın başımda
Verdin coşkun sele beni

Âşık ölmezse aşk ölmez
Halimi kimseler bilmez
El eylerim nazlım gelmez
Arayarak bula beni

Ne ananı var ne pederim
Ben derdimi kime derini
Başımı alır giderim
Salma gurbet ele beni

Aşka düşenler yorulmaz
Âşıka Bağdat sorulmaz
Sevdiğim anan darılmaz
Götür eve bile beni

Ne kardeş var ne bacı var
Ciğerimde bir sancı var
Koynumda can ilacı var
Ondan koklat kele beni

Aşkın bahçesinde gülüm
 Sensin menekşem sümbülüm
 Senin gülüne bülbülüm
 Kondur nazilin güle beni

Gelip geçtin baka baka
 Yarı essah yarı şaka
 Bu aşk beni yaka yaka
 Döndürecek kule beni

Sevginin sınırı var mı
 Hep sevenler bahtiyar mı
 Kız kapında köle var mı
 Kabul etsen köle beni,

Yazmasının ucu oya
 Kurban olam usul boya
 Bir gececik doya doya
 Beşiklere bele beni

Genç iken ağardı başım
 Sevgidir ekmeğim aşını
 Sevgilim daha genç yaşım
 Harab'etti çile beni

Kocaman'ım ahu zarım
 Zarardayım yoktur kârım
 İmansız Allah'sız yârim
 Defterinden sile beni

SEVGİLİM

Aşkın yaşı olmaz gönül kocamaz
 Murazımı alamadım sevgilim
 Âşık ağlar aşka düşen yorulmaz
 Çok ağladım gülemedim sevgilim

Avrupa'ya gittim para kazandım
 Aşkın ateşine yandıkça yandım
 Sevgilim yolumu bekliyor sandım
 Yol uzaktı gelemedim sevgilim

Kaderim mi böyle yazgım mı böyle
 Eğer biliyorsan sen doğru söyle
 Kabahat bendedir beni affeyle
 Kıymetini bilemedim sevgilim

İçerden dışarı çıkamaz oldum
 Dostların yüzüne bakamaz oldum
 Derdimi kimseye dökemez oldum
 Hiçbir yerde kalamadım sevgilim

Ne fayda bir kerre ok çıktı yaydan
 Zalim engellere kaldı bu meydan
 Gözyaşlarımı fazla ırmaktan çaydan
 Gözyaşımı silemedim sevgilim

Bana Allah vurdu bir de sen vurdun
 Benim yuvam yıktın sen yuva kurdun
 Senden başkasını almam diyordun
 Nasıl oldu bilemedim sevgilim

Olan oldu bir şey gelmez elimden
 Dost anlamaz düşman bilmez halimden

Bu ayrılık acı geldi ölümden
Çaresini bulamadım sevgilim

Delirdin mi böyle neyledin ilettin
Beni koyup niçin yad'ele gittin
Ümidin mi kestün garez mi ettin
Yollarında ölemedim sevgilim

Hazır idim sana bin bir hizmete
Onun için düştüm ben bu gaflete
Aşkın ile çıktım diyâr gurbete
Bir habercik salamadım sevgilim

Vahap Kocaman'ım söyler coşarım
Ölenecek aşkın ile yaşarım
Emreylesen hizmetine koşarım
Kapıma kul olamadım sevgilim

VEFASIZ SEVGİLİYE

Yetmez mi vefasız senden çektiğim
Senin için ben her şeyimden oldum
Yıllardır peşinden he sürükledin
Yerimden yurdumdan evimden oldum

Bir belâ kalmadı gelmedik başa
Her seferde vurdum başımı taşa
Seninle zamanım harcanmış boşa
Günümden yılımdan ayımdan oldum

Mutluluk uğruna sarf'ettim çaba
Çektiğim ızdırap gelmez hesaba
Bana tavır aldı hısım akraba
Halamdım amcamdan dayımdan oldum

Bunca emeğime yanıyor içim
 Acaba seni çok sevmek mi suçum
 Ağardı sakalım döküldü saım
 Yaşımdan kilomdan boyumdan oldum

Ana bacı kardeş bana hor baktı
 Bütün arkadaşlar kafayı taktı
 Babam mirasından mahrum bıraktı
 Kanuni hakkımdan payımdan oldum

Elim yetmediği dala uzandım
 Ellerdeki mutluluğa özendim
 Pek çok kötü alışkanlık kazandım
 Güzel ahlâkımdan huyumdan oldum

Prensiplerimin dışına saptım
 Elimden gelenin hepsini yaptım
 Gurbete yerleştim sılamdan koptum
 İlimden ilçemden köyümden oldum

Senin için çok güç engeller aştım
 Düze ıkam dersen çukura düştüm
 İyi geçinmenin yolundan şaştım
 Tatlı ekmeğimden suyumdan oldum

Önce sağlam bir bedenim var idi
 Sayenhde kazımdan bir türlü derdi
 Doktor bol bol ilaç çok perhiz verdi
 İçtiğim kahvemden ayımdan oldum

Vahap ele geçen fırsatlar geçti
 Gençliğim kuş olup elimden uçtu

Ok yaydan fırladı iş işten geçti
Hem okumdan hem de yayımdan oldum

YALANCI SEVGİLİM

Böyle boynu bükük koyan sevgilim
Beni doğduğuma pişman eyledin
Kesildi nefesim tutuldu dilim
Bana yaşamayı güman eyledin

Olan oldu hatır kalktı aradan
Bâri sana yardım etsin Yaradan
Terki diyar edeceğim buradan
Bana gurbet eli mekân eyledin

Sevgilim sana ben ne söylemişim
Beni aldatmaca sevme demişim
Ben seni dünyaya değişmemişim
Sen beni kötüye kurban eyledin

Dert koymadın içerime doldurdun
Üzerime düşmanları güldürdün
Beni ecelimden evvel öldürdün
Ümitlerim bir kabristan eyledin

Yaktın ey sevgilim sen beni yaktın
Köşelerde boynu bükük bırakım
Soysuz bunu bana yapmayacaktın
Dünyayı başıma zindan eyledin

Senin aşkın yaktı benim içimi
Suç benimdir kabul ettim suçumu
Olduk Kerem ile Aslı biçimi
Günümü ateşi viran eyledin

Varlığım la sana limit bağladım
 Gurbet gezdım buna imkân sağladım
 Haberim duyar duymaz ağladım
 İçimi gücümü figan eyledin

Aşkın ateş ile yanıyor özüm
 Kabahat bendedir sana yok sözüm
 İzdırapla geçer gem gündüzüm
 Bana saadeti yalan eyledin

Benim tek varlığım sendin dünyada
 Güven olmaz imiş ata avrada
 Tomurcuk gülünü koklattın yada
 Çobanı tahtına sultan eyledin

Ben sana âşıkım geçse de çağım
 Seni ben kalbimde yaşatacağım
 Ölenedek sana açık kucağım
 Çünkü sen gönlümde mihman eyledin

Ayna alıp bakmadın mı aynına
 Yabancıyı almasaydın koynuna
 Aşkımın günahı senin boynuna
 Kocaman'ı sen perişan eyledin

YANAR MI BİLMEM

Şöyle bir güzelin methin eylesem
 Akan gözyaşlarını diner mi bilmem
 Otursamda dertli dertli söylesem
 Konu komşu beni kınar mı bilmem

Dedim ne olursun bir buse versen
 Dedi sen ölü n mü almadan dursan

Dedim Şu sinemin ilacın sarsan
Yaram iyileŐir söner mi bilmem

Ela göz üstünde hilal kaş idi
AđlamıŐtı kirpikleri yaş idi
Amanın Allah'ım nasıl iş idi
Ay doğmuş zannettim fener mi bilmem

Dedim sağın neden ipekten telden
Dedim yanakların petekli baldan
Dedim kokum neden glden smblden
Güzel dilber benden kenar mı bilmem

Gerdanı parlıyor doğan ay gibi
Kirpikler bükülmüŐ elik yay gibi
Silkinip kaŐıma çıktı toy gibi
Bana pozmu yaptı hüner mi bilmem

Beni ateŐledin bir gün yanarım
Her hal sen meleksin öyle sanarım
Dedi ben blbldm gle konanın
Bir gün bizim gle konar mı bilmem

KonuŐsa bülbülden güzeldi sesi
Aman Tanrı'm aman bu kimin nesi
Var idi koynunda iki meyvesi
Elma mı ayva mı o nar mı bilmem

Dedim etme bana bu genç yaŐımda
AŞkın yüreğimde sevdan başımda
Dedi ben seninim gezme peŐimde
Söz verdi sözünden döner mi bilmem

Dedim nere giden dedi gelirim
 Dedim ben âşıkım dedi bilirim
 Dedim yâr yoluna bir gün ölürüm
 Günahım boynuna biner mi bilmem

Ben gönlümü o dilbere bağladım
 Aşk ile ciğerimi dağladım
 Kayıp ettim gece gündüz ağladım
 Akan gözyaşlarını pınar mı bilmem

Yâr sen bilmez misin günah sevabı
 Sen bana vermedin doğru cevabı
 Ataşına yaktın Abdülvahap'ı
 Bir gün Kerem gibi yanar mı bilmem

YOL ÜSTÜNE

Bugün ben bir güzel gördüm
 Duru vermiş yol üstüne
 Görünce maşallah verdim
 Kemer takmış bel üstüne

Siyah benler yanağında
 Bu sene sarma çağında
 Sandım ki cennet bağında
 Bülbül konmuş gül üstüne

Ak ellere yakmış kına
 Bakışı kâr etti cana
 Yar seni doğuran ana
 Serdar etmiş kul üstüne

Gelip geçti baka baka
 Ciğeri mi yaka yaka

Nedir bunda ki fiyaka
Yeşil giymiş al üstüne

Siması tomurcuk bir gül
Kokusu menekşe sümbül
Sandım ki kanarya bülbül
Konu vermiş dal üstüne

Ben ezel onu bilmezdim
Bilsem yanından gelmezdim
Beni yatırsa ölmezdim
Bir gececik kol üstüne

Siyah saçın burmalamış
Ela gözün sürmelemiş
Zülûf yüze tırmalamış
Sırma katmış tel üstüne

Azıcık sohbet eyledim
Sen kimin yârisin dedim
Beraberce yemek yedim
Kaymak sürdüm bal üstüne

İsmin sordum vermez cevap
Güzele bakınası sevap
Gönül dedi âşık Vahap
Yıkılıver ol üstüne

ZEKİYE

Bir gün yolumuz uğradı
Vardım Feke'ye Feke'ye
Feke'de bir güzel gördüm
Adı Zekiye Zekiye

Ay mı yay mı kaşındaki
 Acep neydi döşündeki
 Elvan türlü başındaki
 Şaştım kokuya kokuya

Yüzünü gördüm şaşırdım
 Aklımı baştan kaçırdım
 Hemen kendimi deşirdim
 Koştum fakıya fakıya

Dedim güzel adın söyle
 Ben güzel görmedim böyle
 Bir busecik himmet eyle
 Güldü şakıya şakıya

Ne amansız aşka düştüm
 Görünce kendi inden geçtim
 Bin liraya paha biçtim
 Saçta tokuya tokuya

Bilmedim gelin mi kız mı
 Evli mi kısır mı yoz mu
 Kokuyor gül mü nergiz mi
 Takmış yakıya yakıya

Saçım güzel taratmış
 Örmüş arkasına. atmış
 Mevlam ne güzel yaratmış
 Kaldım bakıya bakıya

Ben Vahap'ım yazar elim
 Şiir yazmakta bir ilim
 Dönmüyor ağzımda dilim
 İsmi okuya okuya

B) SOSYAL ve SİYASİ ŞİİRLERİ

AFGANİSTAN'A AĞIT

Kızıl kıyamet koptu kuzey ufuklarından
 Uçak sesi tank sesi geliyor yarınlardan
 Sovyet Kızıl Ordu'su emir almış Çar'ından
 Vahşi bir saldırıya maruz kaldı vatanım
 Ben Moskof pençesinde esir Afganistan'ım

Babrak Kemal denilen hain Moskof uşağı
 Ansızın iniverdi tepemizden aşığı
 Yaktı yıktı öldürdü yeni nesli kuşağı
 Sokaklarda sel gibi şimdi akıyor kanım
 Ben Moskof pençesinde esir Afganistan'ım

İman dolu yürekler bombayla sinmek bilmez
 Hayasızca akınlar bitmek tükenmek bilmez
 Binlerce Rus askeri geriye dönmek bilmez
 Hunharca öldürülen yüz binlerce insanın
 Ben Moskof pençesinde esir Afganistan'ım

Ne Birleşmiş Milletler ne Güvenlik Konseyi
 Bu işgal karşısında yapamadı bir şeyi
 Ortadan kaldırdılar bağımsız bir ülkeyi
 İstila ediliyor baştan başa her yanım w
 Ben Moskof pençesinde esir Afganistan'ım

Boynuma geçirildi demir zincir halkalar
 Açık açık çiğnendi tüm insani ilkeler
 Nerdesiniz hür dünya ey Müslüman ülkeler
 Hemi Türk asıllıyım hem de Müslümanım
 Ben Moskof pençesinde esir Afganistan'ım

Taraki'den Amin'den bize hayır gelmedi
 Dünya devletlerinden yardım eden olmadı
 Anlaşılan kurtuluş ümidi hiç kalmadı
 Kominizmin elinde artık çıkıyor canı
 Ben Moskof pençesinde esir Afganistan'ım

Kurşun yedim kızıldan yaram durmaz kanıyor
 İşte suçsuz insanlar diri diri yanıyor
 Koministler vahşeti demokrasi sanıyor
 Emperyalist uşaklar benim ecdat düşmanım
 Ben Moskof pençesinde esir Afganistan'ım

Uyuyan devletlere bu olay ders olmalı
 Yaşanan bu dramdan herkes ibret almalı
 Esir yaşamaktansa kahramanca ölmeli
 Sıra sizde Türkiye'm İran'ım Pakistan'ım
 Ben Moskof pençesinde esir Afganistan'ım

ANLAMADIK HOCA SENİ

Ne yaptığın belli değil
 Anlamadık hoca seni
 Yaptığın temelli değil
 Anlamadık hoca seni

Yaptıkların ümit yıktı
 Millet şu çeneliden bıktı
 Hamlelerin boşa çıktı
 Anlamadık hoca seni

Sağcı mısın solcu musun
 Han cimısın yolcu musun
 Fala bakan falcı mısın
 Anlamadık hoca seni

Belli değil sağın solun
Nereye çıkacak yolun
Kırık mı kanadın kolun
Anlamadık hoca seni

Siyasetten anlamazsın
Söyleneni dinlemezsin
Anarşiyi önlemezsin
Anlamadık hoca seni

Sana dedik Necmi Dayı
Kaybettik haftayı ayı
Nerde kurduğun sanayi
Anlamadık hoca seni

Namaz kılarırsın ön safta
Temel atarsın her hafta
Projeler kalır rafta
Anlamadık hoca seni

Meydanlarda nutuk attın
Sola geçtin sağa attın
Boşa kendini avuttun
Anlamadık hoca seni

Sen denginle eyle yarış
Yurt gezersin karış karış
Acep nedir milli görüş
Anlamadık hoca seni

Sanma ki Kocaman bilmez
Peşin sıra kimse gelmez

Korkarım dediğin olmaz
Anlamadık hoca seni

ASKERLİK-SEVGİSİ

Yaşım yirmi idi asker eltiler
Acep nice ölür hali askerin
Vatan senden hizmet bekler dediler
Mukaddes topraktır malı askerin

Tamam olur potin kepin urbası
Sabahları bol mercimek çorbası
Eğer azalırsa cepte arpası
Hafifçe kaşınır keli askerin

Giydim elbiseyi bindim trene
Veda ettim eşe dosta yârene
Sağ olupta sılasını görene
Döndü gurbet ele yolu askerin

Memleketten mektup para gelirse
Şehre gitmek için izin alırsa
Yemeklerde helva hoşaf olursa
Orda açık gelir falı askerin

Bilmem tabur idi bilmem ki tümen
Toplanmış askerler geldiğim zaman
Kimi saz çalıyor kimisi keman
Neden yanık öter teli askerin

Böyle ise gurbet eli gez dolaş
Memleket izini aman ne keleş
Elbise bedava sigara beleş
Neşe dolu sağı solu askerin

Akşam oldu yat borusu vurdular
 Sabah oldu hep askeri derdiler
 Kuşan diye bize emir verdiler
 Teçhizat kuşandı beli askerinin

Hepimiz yaşarız şehirde köyde
 Boğulmaz Mehmetçik ırmakta çayda
 Rüya aleminde on sekiz ayda
 Tezkere sayıklar dili askerinin

Bayrak huzurunda yemin eyledim
 Hazar sefer birer birer söyledim
 Canı verir seni vermezem dedim
 Şanlı bayrak taşır eli askerinin

Helal olsun tezkereyi alana
 Ne mutlu şerefli asker olana
 Yeter âşık yeter yazma kalana
 Kocaman kölesi kulu askerinin

AVCILIK

Bu şiirim avcılarının hakkına
 Tembel insanları soyan avcılık
 Avcılıktan zengin olan yok kine
 Kıl ipten kuşağa koyan avcılık

Yoksulun her zaman yüzü karadır
 Avcılıkta yoksulluğu yaratır
 İyi bir avcılık o da paradır
 Evde dır dır eder bayan avcılık

Avcılık yapmadan çok zarar gördüm
 Sanatım avcılık her şeyden vurdum

Atımı satıpta tufenke verdim
Beni de düşürdün yayan avcılık

Avcılık yapmakta atadan kalmış
Sorun avcılıktan kim zengin olmuş
Avcıların piri acından ölmüş
Bu hale düşmeden uyan avcılık

Alışırın gece gündüz yatmazsın
Terk'eyleyip tüfengini satmazsın
Söz verirsın vaadim tutmazsın
Şeytanın sözüne uyan avcılık

İşine bakmazsın giden avlanır
Aç susuz dolaşıp dönen evine
Hediye alaman avrat sevine
Ondan kötü sözler duyan avcılık

Bazı olur geze geze yorulun
Karın gitme dese ona darılın
Belki de kazara avda vurulun
Nice yiğitlere kıyan avcılık

Dağları gezersin boşu boşuna
Nerde bir av görsen düşen peşine
Neden gitmen tarladaki işine
Çekecek çilen var dayan avcılık

Avcılıktan çok adamalar vuruldu
Kimi öldü gitti kimi dirildi
Avlanmak yasaktır emir verildi
Sıkı emirlerden cayan avcılık

Kocaman'ım ben peşine koşardım
 Seni terk'eyledim ancak başardım
 Perişan kederli hayat yaşardım
 Benim hatırımı sayan avcılık

BAZI İNSANLARA

Bazı kişilerden haber vereyim
 Bu işlere kafam bozulur oldu
 Ben herkesi nasıl eşit göreyim
 Bazı gerçeklere kızılır oldu

Kızlar kocasını kendi seçiyor
 Babası vermezse hemen kaçıyor
 Herkes birbirinin sırrın açıyor
 Gerçek insan buna üzülür oldu

Yalancı şahitlik aldı yürüdü
 İman çıktı kalbi güman bürüdü
 Karı kocasını peşte sürüdü
 Bu yüzden yuvalar bozulur oldu

Açık saçık gezer gelinler kızlar
 Açılmış gerdanlar boyanmış yüzler
 Senin dost dediğin fırsatın gözler
 Kalbinde hileler dizilir oldu

Evlat babasına hürmet etmiyor
 Onun gösterdiği yola gitmiyor
 Akriba hatırı kimse gütmüyor
 Akriba bağlılık çözülür oldu

Bir kişi dünyaya yese doymuyor
 Küçük büyüğünü hiç de saymıyor

Kamilin sözünü kimse duymuyor
Bu işe yürekler ezilir oldu

Baba evlâdını kovuyor diye
Evlat babasına sövüyor diye
Gelin kaynanayı dövüyor diye
Bazen gazeteye yazılır oldu

Yanlış fetva verir bazı hocalar
Gerçek yola doğru gitmez bocalar
Birbirine uygun gençler kocalar
Olur olmaz yerde gezilir oldu

İster tut sözümü istersen tutma
Her olur olmazın ardına gitme
İnsan çiğ süt emmiş itimat etme
Yollara kuyular kazılır oldu

İçki kumar arttı çoğaldı yalan
İste budur bizi geriye salan
Yeter Abdülvahap söyleme kalan
Senin de çenenden bezilir oldu

BEDDUA

Köylümüzü sefalette
Üzenin gözü kör olsun
İçki kumar rezalette
Yüzenin gözü kör olsun

Yoksulluk çalar kapını
Balta kaybetti sapını
Şu anarşinin ipini
Çözenin gözü kör olsun

Toklar yerken açlar bakar
Doktor insan canı yakar
Haksız olan haklı çıkar
Düzenin gözü kör olsun

Her şey karaborsa stok
Bu gidişe “dur” diyen yok
Yoksul fakir aç iken tok
Gezenin gözü kör olsun

Geçti doğruluk kervanı
Dert çok bulunmaz dermanı
İyiye ölüm fermanı
Yazanın gözü kör olsun

Halka adalet satarken
Milyonlar vurur yatarken
Ezilen nutku atarken
Ezenin gözü kör olsun

Ben inlerken dert içinde
Dost ararım fert içinde
Milyarlık servet içinde
Azanın gözü kör olsun

Bitti insanın dirliği
Gitti milletin dirliği
Bizdeki milli birliği
Bozanın gözü kör olsun

Ne giden belli ne kalan
Herkesle sermaye yalan

Her gün başka telden çalan
Ozanın gözü kör olsun

BEN DEĞİLİM

Benden cevap işkembeden atana
İnsanlıktan bezen ben değilim ben
Anarşiden hayır gelmez vatana
Gerçeklere kızan ben değilim ben

Anarşinin kucağında barınan
Teröristin kisvesine bürünen
Sözde ilerici aydın görünen
Türk'e kuyu kazan ben değilim ben

Biz bu yola Allah dedik yürüdük
Dinime sataşma ey dini güdük
Sizin gibi kafa çekip körkütük
Bir köşede sızan ben değilim ben

Beni ne zannettin ey beyni sulu
Kalbimizde vatan sevgisi dolu
Bizler sizler gibi sapmadık yolu
Doğru yoldan azan ben değilim ben

Yetim hakkı ile karın doyuran
Vatandaşı birbirinden ayıran
Viski masasında fakir kayıran
Ezileni ezen ben değilim ben

Âlimleri her celsede överim
Cahilleri ilim ile döverim
İnsanları bayrak kadar severim
Aleyhinde gezen ben değilim ben

Sanki bedavadan gelmiş bu vatan
 Türk'e ve İslâm'a durmadan çatan
 Kuytu köşelerde palavra atan
 O sahte borazan ben değilim ben

Reşat altınıyım gümüş olamam
 Her çalan kavala kamyş olamam
 İçki masasında yemiş olamam
 Kafa çekip azan ben değilim ben

Sen benim karşıma çıkma her zaman
 Yolunuz yanlıştır fikriniz yaman
 Benim adım Abdülvahap KOCAMAN
 O sahtekâr ozan ben değilim beni

BİRLİK ÇAĞRISI

Gel gel demiş Hazireti Mevlâna
 Gel de bir gör hakikati evlâdım
 Bu gün ben de gel gel diyorum sana
 Bu insanlık icabeti evlâdım

Beleş değil kan pahası bu vatan
 Kendi öldü sana bıraktı atan
 Önce Allah'tan kork kulundan utan
 Rezil etme bu milleti evlâdım

Dilimiz bir dinimiz bir vatan bir
 Ayrı gitme gelde safımıza gir
 Parçalanmak bizim yüzümüze kir
 Bu cahillik alâmeti evlâdım

Banka soyma girme kardeş kanıma
 Bu yakışmaz Türk ve İslâm şanına

Yaptıkların kalmıyacak yanma
Gel işleme cinayeti evlâdım

Memleket bizimdir vatan bizimdir
Türk İslâm düşmanı kominizmdir
Onun destekçisi sosyalizmdir
Benimseme bu laneti evlâdım

Namusunla yasa Hak'ka razı ol
Budur ancak yükselişe giden yol
El ele veripte çalışsak kol kol
Kalkındırarak memleketi evlâdım

Bizi ırka bölme mezhep ayırma
Sırrımızı düşmanlara duyurma
Kominizmi destekleme kayırma
O Moskof'un mahareti evlâdım

Fatihlerin torunusun unutma
Kötü emellerle gönül avutma
Gevur ile Müslümanı bir tutma
Biz bir İslâm cemaati evlâdım

Mehmet Akif sönmez demiş bu şafak
Şafaklarda dalgalanan al bayrak
Üzerinde yaşadığın bu toprak
Ecdadının emaneti evlâdım

Artık sona ersin kardeş kavgası
Kocaman yarasın bayram havası
Hedefimiz vatan millet davası
Bırakalım siyaseti evlâdım

ÇOK ŞÜKÜR

1997 yılında

Başımızda şanlı ordu çok şükür
Mesut Yılmaz Ecevit'le bir olup
Güzel bir hükümet kurdu çok şükür

Artık sona erdi kardeş kavgası
Her gün yaşıyoruz bayram havası
Hedefimiz vatan millet davası
Partizanlık sona erdi çok şükür

Ne ihanet çete ne kızıl bayrak
Ne Mao'nun resmi ne azgın mihrak
Ne anlamsız nutuk ne yersiz şak şak
Kısır çekişmeler durdu çok şükür

Türk ordusu tarih boyu kahraman
Dostuna dost düşmanına çok yaman
Sanki mehdî doğdu her yer süt liman
Kuzuyla bir etti kurdu çok şükür

Güzel günler yakın sanma yırakta
Kardeş gavgası yok kalma merakta
Kahraman Mehmetçik Kuzey Irak'ta
Terörün belini kırdı çok şükür

Ne ağadan mektup ne beyden selam
Ne müdürden azar ne şeften kelam
Torpil yok rüşvet yok bitti vessalam
Milletimiz bunu gördü çok şükür

Hani nerde kaldı banka soyanlar
Asker öldürenler cana kıyanlar

Koministim diyen baylar bayanlar
Eşek cennetine girdi çok şükür

Hani ııerde kaldı sokakta öten
Gencimizi zorla teröre iten
Mezhepçilik ırk ayırımı gözeten
Bir oldu Çerkez'i Kürt'ü çok şükür

Kökü dışa bağılı örgüt kuranlar
Koca hükümete karşı duranlar
Polis öldürenler asker vuranlar
Adalete hesap verdi çok şükür

Âşık Kocaman'ım bilsin bilenler
Şehit oldu görevinde ölenler
Şanlı ordumuza karşı gelenler
Kaçtı dış devlete ürdü çok şükür

DEPREM DESTANI

Yüce Türk milleti çok geçmiş olsun
Felaket kapıyı çaldı dediler
Erzincan Erzurum Muş Bitlis Bingöl
Orda bir zenzele oldu dediler

Üç bin kişi bu depremde ölenler
Perperişan oldu geri kalanlar
Ağıır hafif orda yara alanlar
Hastanelere doldu dediler

Çok acı bir haber alınca Muş'tan
Varto ilçesini kaybettik baştan
Çok zaiyat verdik her türlü yaştan
Felek bizi derde saldı dediler

Alevler parladı çok evler yandı
 Kimi al kırmızı kana boyandı
 Güzelim şehirler virana döndü
 Dost ağladı düşman güldü dediler

Hiç böyle felaket gelir mi akla
 Allahım bizi afetlerden sen sakla
 Bakanlar keşfine geldi uçakla
 İlgili makamlar geldi dediler

Ervahta yazılmış kara yazılar
 Felaketi gören yürek sızılar
 Ana diye ağlar körpe kuzular
 Feryadı yürekler deldi dediler

Afat içimize bir acı saldı
 Bütün Türk milleti mateme daldı
 Sayın reisicumhur başbakan geldi
 Derdimize ortak oldu dediler

Bu acı çok ağır geldi vatana
 Vatandaş kül oldu hep yana yana
 Bu deprem mal oldu birçok insana
 En az üç bin kişi öldü dediler

Bütün Türk milleti yandı yakıldı
 Şehir viran oldu köyler yıkıldı
 Destanlar söylendi ağıt yakıldı
 Gonca gülleriniz soldu dediler

Kimi ana baba kardeş der ağlar
 Kimi alı çözmüş karayı bağlar

Ölen öldü ama perişan sağlar
Herkesi bir telaş aldı dediler

Askerler çarçabuk girdi araya
Kızılay' da merhem sardı yaraya
Ana baba günü oldu oraya
Herkes bir gaflete daldı dediler

Felaket her yanı yasa bağlandı
Gözümüzün yaşı aktı çağladı
Gören feryat etti duyan ağladı
Analar saçın yoldu dediler

Ecnebi milletler çektiler teller
Geçmiş olsun size aziz Türk deler
Dört baştan uzandı hayırlı eller
Akan gözyaşımız sildi dediler

Allah yardım eyle perişan haller
Sarsıldı her taraf kesildi yollar
Analar bacılar yetimler dullar
Elleri koynunda kaldı dediler

Hep yardıma koştu bütün memleket
Kimi fitre verdi kimisi zekât
Hem yiyip içecek pantolon ceket
Herkes türlü yardım kıldı dediler

Kocaman Allah'dan geldin bu emir
Hak emir verirse kül olur demir
Ölenlere rahmet sağlara ömür
Takdiri yerini buldu dediler

EVLÂDIM

Belki ıslanırsın hayat yolunda
 Üzerine şemsiye aç evlâdım
 Çetin bir sınav var yolun sonunda
 Gafil olma gözünü aç evlâdım

Sakın ha bu yolda azıksız çıkma
 Sev sevil dünyada sevgiden bıkmama
 Dikkat et kimsenin kalbini yıkma
 Sevenlere sen kucak aç evlâdım

Her yerde hâlim ol haddin aşma
 Doğru de doğru gez doğrudan şaşma
 İçkiye kumara asla yaklaşma
 Bunlar ile arayı aç evlâdım

Aman her insana olma ha kefil
 Sonra el içinde olursun sefil
 Senden faydalansın gelecek nesil
 İnsanlığa bir çığır aç evlâdım

Cahillere sır güvenme dert yanma
 Geniş günde dost olanı dost sanma
 Allah rızasından bıkmama uzanma
 Yetimlere kapını aç evlâdım

Vatana millete hayır yap hayır
 Canından millete hayır yap hayır
 Yoksulu giyindir açları doyur
 Misafire bir sofraya aç evlâdım

Hazarda seferde sahip ol yurda
 Onu pay ettirme çakala kurda

Cihat zamanında sen kalma arda
Öne düşüp bir bayrak aç evlâdım

Anan er doğurmuş erkekçe yaşa
Çıkar için olma kimseye maşa
İş başa gelince deme bey paşa
Gir kavgaya göksünü aç evlâdım

Bu şiiri yazmış Kocaman Ozan
Cinaslı kafiye bir şiir yazan
Helâl yerde çalış helâl mal kazan
Benim gibi kalırsın aç evlâdım

GENÇLERE NASİHAT

Gêlin beni dinlen zadeler beyler
Dinlemezsensin dögeceğın dös olur
Gençlere evlenmek tavsiye eyler
Seylemezsem yüreiğem taş olur

Aylak aylak gezme sen sana bakın
Doğru ol ki Hak'ka olasın yakın
İyileri ara kötüden sakın
İyi sana bir arkadaş eş olur

Güzele bakıpta kendini üzme
Kötülük düşünüp aklım bozma
Ya çalış ya evlen avare gezme
Genç yaşında evlenmesi hoş olur

Doğru lafı işit kötülük yapma
Doğru yoldan yürü eğriye sapma
Nefsine hakim ol bir illet kapma
Bazı gençler esrar içer keş olur

Erken evlen sanki güzel yok mudur
 Hiç çekinme koca boynuz yük müdür
 İki avrat bir yigide çok mudur
 Dört alırsan bir de sen ol beş olur

İyi yapan kısmetini ararsan
 Güzel olur cemiyete yararsan
 Bu dünyada sevgilini sararsan
 Oda zevkin hepisine baş olur

Kafesteki güvercini uçurma
 Komşuyum kızını ele kaçırma
 Aç gözünü zamanını geçirme
 Fırsat geçer sonra işin yaş olur

Sakın ha bekârlık sultanlık deme
 Helal yolda çalış haramı yeme
 Evlenene güzel çirkin bir deme
 Güzel alsan her gün gece duş olur

Erken evlen gençlik çağın bitmeden
 Kötü kadın sana ziyan etmeden
 Evli iken tek yalnız yatmadan
 Tek yatanda karma karış düş olur

Sen arşları ol boğulma ha çakala
 Aç gözünü güzelinden yakala
 Sonra beyaz düşer kara sakala
 Ömür biter bütün emek boş olur

Gençlik bir çiçektir her zaman açmaz
 Abı hayat olsan hiç kimse içmez

Bu fırsat bir daha eline geçmez
Gençlik bir gün elden uçar kuş olur

Durma çalış Allah vermez yatana
Çok düşünme asker yelir vatana
Dua eyle bu destanı satana
Belki sözün Hak yanında hoş olur

Helâlinden yuva kurun durmayın
Her olur olmaza gönül vermeyin
Sütü bozukları al ip sanmayın
Bir gün gelir başınıza iş olur

Yeter Abdülvahap sözü tazele
Geleceği kolla bakma ezele
Huyum kötü dayanamam güzele
Güzellerde kalem gibi kaş olur

GÜVENİMİZ YOK

Sımsıkı sarıldık bizler Kur'an'a
Hak'tan başkasına güvenimiz yok
Cevap veriyoruz bizi sorana
İrkçi kafatasçı şovenimiz yok

Medeniyet için sıvadık kolu
Yolumuzu dersin Türk-İslâm yolu
Kuvvet kolda iman yürekte dolu
Korkakları kesin sevenimiz yok

Cehaletten koparıldı ipimiz
İlim ile silahlandık hepimiz
Buyurun herkese açık kapımız
Geleni geriye kovanımız yok

Parolamız daim hakkı tut kaldır
 Dinsiz akıl sakat ilim topaldır
 Töremizde ata hakkı kutsaldır
 Anayı babayı dövenimiz yok

Hak yola baş koyduk büyük ve küçük
 Bizi hor görenler akıldan kaçık
 Amacımız belli yokunuz açık
 Zehirli bal dolu kovanımız yok

Baskı zulüm rejimidir kaygımız
 Vardır demokrasi insan sevgimiz
 İşçinin hakkına sonsuz saygımız
 Sömürü düzeni övenimiz yok

Milletine zarar veren fert olmaz
 Anarşiden daha kötü dert olmaz
 Çalışmadan kalkınacak yurt olmaz
 Boşa su dövecek havanımız yok

Daima olmalı milletçe birlik
 El ele verirse sağlanır dirlik
 Sosyal refah artar biter fakirlik
 Toplumcu milletiz yavanımız yok

HAL TERCÜMEM

Kadirli ilçemdir Adana ilim
 Hürriyet bağının lalesiyim ben
 Merdi çok severim namert değilim
 Mazlumun garibin sılasıyım ben

Hak'tan aldığımı halka satarım
 Kılı kırka böler ince tartarım

Yurda göz koyanın ağzın yırtarım
Hürriyet aslanı yelesiyim ben

Yalanı söylemem haramı yemem
Parayla kötüye iyisin demem
Gerçek yolu koyup eğri gidemem
Tam bir milliyetçi kalesiyim ben

Kır'an rehberimdir Atatürk öncüm
Bir Allah'dan başka yoktur güvencim
Sıfatta kocayım gönülde gencim
Sohbet meclisinin balasıyım ben

Kardeş ben hancıyım yolcu değilim
Kadere bağlıyım falcı değilim
Hak yolu isterim solcu değilim
Kominist basının belâsıyım ben

Âşık Kocaman'ım zalimi sevmem
Zulümden hoşlanmam mazluma değilim
Düşmana başım dik boyun eğemem
Vatanın milletin kölesiyim ben

HALK OZANLARI

Her saz çalan kişi ozan olamaz
Bir özellik taşır halk ozanları
Ozanlar pirinden ayrı kalamaz
Pirine yaklaşır halk ozanları

Ozan halkın dili halkın sözüdür
Halkın kulağıdır halkın gözüdür
Halkın rehberidir halkın özüdür
Halkla haşır neşir halk ozanları

Ozanlar aşk ile gezer yorulmaz
 Ozan kâmil olur küsmez darılmaz
 Neden âşıklara Bağdat sorulmaz
 Dünyayı dolaşır halk ozanları

Ozan hapis olur fikri olamaz
 Gerçek söylemezse huzur bulamaz
 Âşık sevdiğinden ayrı kalamaz
 Pirle bütünleşir halk ozanları

Ozan birleştirir ozan ayırmaz
 Namert sofrasından karnı doyurmaz
 Zulmü alkışlamaz zalim kayırmaz
 Böyle sevimleşir halk ozanları

Yetimi görürse ciğeri yanar
 Mazlumu görürse yarası kanar
 Ezileni görse kardeşi sanar
 İmdada ulaşır halk ozanları

Ozan hiçbir zaman doğrudan sapmaz
 Ozan bir kimseye kötülük yapmaz
 Ozan çıkar için el etek öpmez
 Gönüle yerleşir halk ozanları

Ozan edebiyat ozanlık ilim
 Okulu olmayım ayrı bir bilim
 İlhamım Allah'tan sazım sevgilim
 Onunla söyleşir halk ozanları

Kim diyor ki ozanların karnı tok
 Gel konuşur birbirinden derdi çok

Sosyal hakkı devlet güvencesi yok
Kaderde birleşir halk ozanları

KAFANI YORMA

Sana bir sözüm var oğlum bana bak
Allah'ın işine kafanı yorma
Sözümü küpe yap kulağına tak
Dünya gidişine kafanı yorma

Hayırsız zenginin tüh kesesine
Mazlum çağırırsa yetiş sesine
Acıma zalime vur ensesine
Gözünün yaşına kafanı yorma

Birisi hain sofu biri bii namaz
Birisi yatakçı birisi yobaz
Birisi her ipte oynayan canbaz
Bunların beşine kafanı yorma

Çekince peşinden gelmiyen atı
Herifinden önce yatan avradı
Atasına karşı gelen evlâdı
Salıver peşine kafanı yorma

Oğlum acından ol sakın dilenme
Kaderinden hiç kimseye ilenme
Hele mahallenle hiç ilgilenme
Körüne şaşına kalanı yorma

İlim öğrensen beşikten mezara
Yardım eyle çağırırsa fukara
Kabahat ararsan kendinde ara
Elin sarhoşuna kafanı yorma

Ne en önde yürü ne arkada kal
 Kimseyi incitip alma bir vebal
 Daima kâmile eyle hasbîhâl
 Cahilin taşına kafanı yorma

Bazı gün sevdalı bazı gün âşık
 Onun her sahada fikri dolâşık
 Arapsaçı gibi karmakarşık
 Dul avrat düşüne kafanı yorma

Seyyah oldu gurbet gezdi Kocaman
 Şair oldu şiir yazdı Kocaman
 Kırk yaşından sonra azdı Kocaman
 Sen ona boşuna katanı yorma

KAHROLSUN

Bu milleti birbirine düşürüp
 Hem kırdıran hem de kıran kahrolsun
 Yurdu bölmek için sinsice tezgah
 Hem kurduran hem de kuran kahrolsun

Ayrı olsa bile düşünce fikir
 Allah kitap bayrak aynı çok şükür
 Kendinden olmayan insanı hakir
 Hem gördüren hem de gören kahrolsun

Büyük günah kıymak insan canına
 Kimsenin ettiği kalmaz yanma
 Nice masum vatandaşın kanına
 Hem girdiren hem de giren kahrolsun

Bir türlü doğmuyor huzur güneşi
 Gittikçe artıyor terör ateşi

Her gün acımadan kardeş kardeşi
Hem vurduran hem de vuran kahrolsun

Kökten körukleyip ırk kavgasını
Bozdular ülkenin hür havasını
Hesapta olmayan kan davasını
Hem sürdüren hem de süren kahrolsun

Devlet bu terörden oluyor harap
Kurtuluş çaresi yok mudur Yarab
Bu soylu milletin başına çorap
Hem ördüren hem de Ören kahrolsun

Biz aslen barışı seven milletiz
Kardeşliğe gönül verenlerdeniz
Milli bütünlükten düşmana taviz
Hem verdiren hem de veren kahrolsun

Kocaman bu ülke bulacak silâh
Kargaşa içinde bulunmaz felâh
Okuyan gençlerin eline silah
Hem verdiren hem de veren kahrolsun

KÖTÜ KOMŞU

Allah kötü komşu başa vermesin
İnsana don olmaz bezi kötünün
Şu kötü komşuyu gözüm görmesin
Geçmiyor baharı yazı kötünün

Nerde fesat varsa ondan haz eder
Aleyhinde ortalıkta söz eder
Sokağı süpürür seni toz eder
Evini kirletir tozu kötünün

Dostlar kötü komşu ömre zarardır
 Seni öldürmezde rengin sarardır
 Evine gelirsen yüzün karardır
 İblis'e misaldir yüzü kötünün

Hak'kın verdiğiğine şükür eylemez
 İşi gücü yalan doğru söylemez
 Kendi namusuyla çalışıp yemez
 Malında canında gözü kötünün

Kötülerin yok İnsana yararı
 Daima dokunur sana zararı
 Sen kendi evinden eden firarı
 Usturadan keskin sözü kötünün

Gider orda burda mavra şişirir
 Yalan palan söyler sözü pişirir
 İki dostu birbirine düşürür
 Şeytana ev olmuş özü kötünün

Komşun iyi ise yaşarsın yaşı
 Asilzade olan ağrıtmaz başı
 Namertlerin yenmez ekmeği aşısı
 Atılmaz yemeğe tuzu kötünün

Kötü insan hiç adama yâr olmaz
 Yalancıda namus olmaz ar olmaz
 Zararına olur sana kâr olmaz
 Tehlikeli hokkabazı kötünün

Melhem bulup sarmaz senin yararı
 Ancak dostun ile açar aranı

Sana yardım edip yakmaz çıkarını
Çekilmez kailin nazı kötünün

Söyle Abdülvahap doğruyu söyle
İşte fesatların ahvali böyle
Eğer bekar isen bekar kal öyle
Cehennem tohtudur kızı kötünün

NASİHAT

Ömür bir yolculuk hayat merdiven
Oğlum yaşadığın yasa dikkat et
Bir iş yapar iken Allah'a güven
Ayağına değen taşa dikkat et

Dilimizde eksik derler adına
Meyil verme sütü bozuk kadına
Yakar seni cehennem oduna
Koynuna aldığın eşe dikkat et

Görerek adım at bilerek söyle
İnsanın dünyada görevi böyle
Elinden gelirse iyilik eyle
Kul incitme göze kasa dikkat et

Eli yaktın ise sen kendin yandın
Aldatdıysan mutlak kendin aldandın
Nereden getirdin nerde kazandın
Yediğin ekmeğe aşa dikkat et

Geçirdiğin günler karamı ak mı
İstikbal yakın mı sana uzak mı
Kara günde sana yar olacak mı
Yanıdaki arkadaşına dikkat et

Biri evlat biri şöhret ve servet
 Dünyadaki dostun bunlardır elbet
 Ölümünden sonra gelecek ahret
 Boynuna farz olan beşe dikkat et

Eğer güçlü isen zayıfı ezme
 Kimsenin azında çoğunda gezme
 Her olur olmaza kendini üzme
 Doluya dikkat et boşa dikkat et

Gördüğün güzeli vefalı sanma
 El için yok yere ateşe yanma
 Hiç bir zaman görünüşe aldanma
 Sonra döveceğin döşe dikkat et

Davet olunmadık bir yere gelme
 Kıymet bilmiyenin kıymetin bilme
 Kocaman dünyada pervasız gülme
 Gözünden akacak yaşa dikkat et

NE MUTLU

Özü sözü doğru kâmil bir insan
 Olmasını biliyorsan ne mutlu
 Ölünceye kadar İslâm'a bağlı
 Kalmasını biliyorşan ne mutlu

Bugünün işini koyma yarına
 Aldanma dünyanın zevki kârına
 Gerekirse din yurt bayrak uğruna
 Ölmesini biliyorşan ne mutlu

Çalışmak ne güzel tembellik ayıp
 Boşa geçen günler acı bir kayıp

Hayatı boyunca Hak'kı arayıp
Bulmasını biliyorsan ne mutlu

Seni azdırmamın mal para hırsı
Çıkmanın ağzından doğrunun tersi
Eğerki ölümden en güzel dersi
Almasını biliyorşan ne mutlu

Kocaman oğlunu kızını okut
Allah korkusuyla gözyaşı akıt
Hak için namazı günde beş vakit
Kılmasını biliyorşan ne mutlu

NEDEN SUSUYOR SUNUZ

Hür ülke Afganistan resmen işgal edildi
Yetkili komutanlar neden susuyor sunuz
Bütün insan hakları kökten ihlal edildi
Hak hukuk okutanlar neden susuyor sunuz

Bak Baştürk sevincinden kalkmış göbek atıyor
Birçok yerli Pravda ona alkış tutuyor
Kominizm yılanı hür dünyayı yutuyor
Hep faşizime çatanlar neden susuyor sunuz

Kominist'ler eziyor masum Afgan halkını
Ellerinden alıyor namusunu mülkünü
Meclis kürsülerinden ele verip telkini
Kendi salkım yutanlar neden susuyor sunuz

Nasıl da sökülüyor bak etinden tırnaklar
Tarihte yaşanmıştır nice acı örnekler
Sonu hep 'der'le biten sendikalar dernekler
Sosyalizmi tutanlar neden susuyor sunuz

Ruslar bir yol izliyor sömürgeci işgalci
 Babrak Karmal kraldan daha fazla kralcı
 Dünyanın bir yerinde öldürülse bir selci
 Baykuş gibi ötenler neden susuyor sunuz

Nereye dek süreceksin amansızca bu yarış
 Moskof'lar zaptediyor dünyayı karış karış
 Seçim meydanlarında sevgi kardeşlik barış
 Palavrası atanlar neden susuyor sunuz

Bu saldırı yetmez mi haksızlığı görmiye
 Yargıtay Danıştay'ın sesi çıkmıyor niye
 Utanmadan kendini çağdaş hukukçu diye
 Millete tanıtımlar neden susuyorsunuz

Ruslar bütün dünyayı zaptetmeyi tasarlar
 Sosyalistler dut yemiş bülbül gibi susarlar
 Demokrasi deyip duran ünlü profesörler
 Sözde ilim satanlar neden susuyor sunuz

Saldırıyor Moskoflar Afganistan içine
 Sözde devrim yolunda dökülüyor kan yine
 Her fırsatta çatarken Amerika'ya Çin'e
 Rusya'yı unutanlar neden susuyor sunuz

Nerde kaldı bizim o çağdaş şairlerimiz
 Derlerdi karşı koruz bin kişiye birimiz
 Ali bizim şahımız Hacı Bektaş pirimiz
 Kendini avutanlar neden susuyorsunuz

NEYE YARAR

Aksa bile bir ummanı bulmayan
 Dere neye yarar sel neye yarar
 Yoksul ekmeğine katık olmayan
 Şıra neye yarar bal neye yarar

Daima kulak ver ilahi sese
 Seni aldatmasın evham vesvese
 Eğer hakikata götürmez ise
 Töre neye yarar yol neye yarar

Baksa bile kördür Hak'kı görmeyen
 Kâmil insan olur gönül kırmayan
 Sana ahirette fayda vermeyen
 Para neye yarar pul neye yarar

Sabret bir felaket gelince başa
 Eldeki fırsatı kaçırma
 Gayesiz yaşarsan yüz sene yaşa

Burnunu kimsenin sokma işine
 Cahile kafanı yorma boşuna
 Hayırsız evlâdın düşme peşine
 Ara neye yarar bul neye yarar

Kocaman bu dünya kimseye kalmaz
 Eğer zengin isen hayır yap biraz
 En son yoldaşındır kefenin beyaz
 Kara neye yarar al neye yarar

OĞLUM

Özü başka sözü başka olmayın
 Hak'kın hakikatin kıymetini bil

Vatan savunmada pasif kalmayın
Barışın cihatın kıymetini bil

Düşmanına karşı ol ataş gibi
Mazlumlara karşı olma taş gibi
Komşularla hoş geçin kardaş gibi
Sabırın sebatın kıymetini bil

Gafil olma ilim öğren oku yaz
Cahil insanların istikbali az
Hanedan ol misafire sofraya yaz
Dosta itaatın kıymetini bil

Helâl lokma yiyip doğru söz söyle
İslâm ahlâkının temeli böyle
Elinden gelirse iyilik eyle
Hayır hasenatın kıymetini bil

Sanma dünya baştan başa eğlence
Kimine zevk kimisine işkence
İhtiyarlık ölüm gelmezden önce
Gençliğin hayatın kıymetini bil

Hiç kötülük yapma kolu söz duyma
Sabrı kalkan eyle şeytana uyma
Akşamki işini sabaha koyma
Zamanın fırsatın kıymetini bil

Namaz pırıl pırıl kalbi parlatır
Oruç tutup nefsi vur yere yatır
Ahiret gününü hac hatırlatır
Fitrenin zekatın kıymetini bil

Aman muhtaç olma eşe ve dosta
 İşini bitirmez kalırsın yasta
 Yatağa düşmeden olmadan hasta
 Sağlığın sıhhatin kıymetini bil

Yanmak istemezsen kimseyi yakma
 Dostlar arasına nifak bırakma
 Sıkı şarıl geçimine hor bakma
 Mesleğin sanatın kıymetini bil

Hep hayırlı iş yap ölmezden evvel
 Ağlamayı düşün gülmezden evvel
 Başıma bir bela gelmezden evvel
 Huzurun rahatın kıymetini bil

Var mıdır dünyada ebedi kalan
 Gün gedikçe ömür oluyor talan
 Âşıklar sözünde bulunmaz yalan
 Bu Kocaman zatın kıymetini bil

ÖĞRETMEN MARŞI

Öğretmen nesillere ilim-irfan ışığı
 Öğretmen uygarlıkta bilgi-kültür beşiği
 Öğretmen yeryüzünde fedakârlık örneği
 Öğretmen mesleğinde hizmet görev aşığı

Öğretmen her devirde saygı gören kişidir
 Öğretmen gönüllere sevgi ören kişidir
 Öğretmen okullarda gece-gündüz çalışır
 Öğretmen eğitime emek veren kişidir

Öğretmen Atatürk'ün aydın yolundan gider
 Öğretmen Atatürk'çü olmak gayesi güder

Öğretmen kabul eder “Başöğretmen Atatürk”
Öğretmen canla başla vatana hizmet eder

Öğretmen eğitimin fedakâr emekçisi
Öğretmen milli dilin kültürün tek bekçisi
Öğretmen vatansever nesiller yetiştirir
Öğretmen kalemiyle barışın destekçisi

Öğretmen cehaletle ömür boyu savaşır
Öğretmen ileriye gitmek için uğraşır
Öğretmen tarih boyu toplumun gözbebeği
Öğretmen sağlam güçlü millet ülküsü taşır

Öğretmen hem arkadaş hem anne hem babadır
Öğretmen yedi yaşta okula merhabadır
Öğretmen çocukları geleceğe hazırlar
Öğretmen insan için harcanan bir çabadır

ÖL DAHA İYİ

Cahilin sözünü dinlemedense
Alimin yanında ol daha iyi
Üç beş gevezeye dost demedense
Gerçek bir arkadaş bul daha iyi

İyilik yapmadan hiç geri kalma
Kimseyi incidip ahım alma
Gelişigüzelle arkadaş olma
Namuslu şerefli kul daha iyi

Boşa oyalanıp geçirme ömrü
Okumak çalışmak Allah’ın emri
Fakir fukaraya olma ha cimri
Alan elden veren el daha iyi

Mert olan kötülük peşinden koşmaz
 Akli olan kişi doğrudan şaşmaz
 Gönül kırmak Müslümana yakışmaz
 Kötü sözden tatlı dil daha iyi

Örnek ahlâklı ol kullar içinde
 Dedikodu yapma eller içinde
 Dünyada gidilen yollar içinde
 Mantika dayanan yol daha iyi

Ölçülü söz konuş yerli yerince
 Yerini bil bir meclise girince
 Yoksullar sevinir zekat verince
 Zekatı verilen mal daha iyi

Kimsenin şahsında kusur arama
 Helal kazanç iste bakma harama
 Evinde kılırsan sevaptır ama
 Namazı camide kıl daha iyi

Sakın ha kimseyi sen hakir görme
 Kapıyı çalmadan komşuya girme
 Yetimin malına elini sürme
 Zenginden avanta al daha iyi

İnanma asılsız bir yalan dense
 Doğru söyle haram yeme mümkünse
 Kötü bir avratla evlenmektense
 Ömür boyu bekar kal daha iyi

Cahil kalma hissene al ilimden
 Kurtuluş yok her gün gelen ölümden

Hayırsız zenginde halı kilimden
Evindeki hasır çul daha iyi

Kocaman söyleme sözü bilmeden
Tedbirin al bela başa gelmeden
Yurdumda düşmana esir olmadan
Cephede savaşp ol daha iyi

ÖZÜR DİLERİM

Hata görmek işlemekten çok ayıp
Kusur gördüm ise özür dilerim
Sevenlerin hatırını saymayıp
Gönül kırdım ise özür dilerim

Yaramazın yatağında yattımsa
İnsanlığın aleyhinde attımsa
Geçmez pulu altın diye sattımsa
Devran sürdüm ise özür dilerim

Kul kusursuz olmaz insanlar beşer
Kimi hayır işler kimi ise şer
Kimisi kalkınır kimisi düşer
Fire verdim ise özür dilerim

Sokulduksa sahtekârın yanına
Kastetdimse mazlumların canına
Vatan hainine din düşmanına
Kanat verdim ise özür dilerim

İnsan taşıdımsa insan olmadan
Mürşit oldum ise mürit olmadan
Gerçek sahibinden izin almadan
Bağa girdim ise özür dilerim

Eğerki haksıza arka çıktımsa
 Kâmillerin hatırını yıktımsa
 Mazlumlara yâr olmaktan bıktımsa
 Fakir yerdim ise özür dilerim

Namussuzu taç yaptımsa başıma
 Yetim hakkı kattım ise aşıma
 Beni candan seven arkadaşşıma
 Tuzak kurdum ise özür dilerim

Eğer kusur yaptım ise bilmeden
 Tok yattımsa acı ekmek satmadan
 Benden küçüklere karşı gelmeden
 Tokat vurdum ise özür dilerim

Kocaman'ın düştüm ise zillete
 Yâr olmaktan bıktım ise millete
 Vatan hainleri itoğlu ile
 Sofra serdim ise özür dilerim

SEVMEM

Şeref hasiyetim karakter yapım
 Dibi yok başı yok yalanı sevmem
 Herkese acildir dedimse kapım
 Destursuz içeri dalanı sevmem

Fetvazlık yaparak bilgiçlik satan
 Çalıp çırpıp yiyen yan gelip yatan
 Her bulut altına tarlayı tutan
 Allem gullem falan filanı sevmem

Eğer bir adamın varsa vicdanı
 Çıkartmaz aklından ulu Rahman'ı

Vicdanın yerinde para cüzdanı
Sen çalış bana ver olanı sevmem

Elin kesesinden yiyip doyanlar
Adam öldürenler banka soyanlar
Anarşi çıkaran baylar bayanlar
Hocasına karşı geleni sevmem

Türklükten bir damla varsa kanında
Çantası sırtında silah yanında
Vatan müdafaasını savaş anında
Kaçarken vurulup öleni sevmem

Yediniz içtiniz tamtakır bütçe
Sizlere oy verdik bizler milletçe
Güzel sözler ile medeniyetçe
Milleti cebinden çalanı sevmem

Eğerki Allah'a verdinse meğil
O'nun huzurunda hürmetle eğil
Kıldığın namazı Hak için değil
El gördülük namaz kılanı sevmem

Hayat bir yolculuk ömür bir yaşam
Nefsini düşünen sabah ve akşam
Gelene ağam der gidene paşam
Minareye kılıf bulanı sevmem

Eğer kibir girmemişse özüne
Terbiye sıfattır onun yüzüne
Kendi laf verirken kendi sözüne
Kahkaha atarak güleni sevmem

Askerlikte disiplinsiz tâlimi
 Fukarayı ezen katı zalimi
 İlmî ile amel etmez âlimi
 Fetvasına rüşvet alanı sevmem

Kocaman kimseye söyleme acı
 Kâmilin kelamı ruhun ilacı
 Arı sokar ama başımın tacı
 Zehirli akrebi yılanı sevmem

SOYTARI

Ben bu memleketin öz evlâdıyım
 Benim kıyafeti yerme soytarı
 Eğer giyimimi beğenmiyorsan
 Defol git yanımda durma soytarı

Kurtuluş ordusu kurmuş avanak
 Kimi kimden kurtaracak bu bunak
 Gözlerini patlatırım bana bak
 Sırrımızı ele verme soytarı

Sen bir bağcı mısın bağban cımısın
 Han cımısın yosa kervan cımısın
 Yerli hippî misin yaban cımısın
 Anan gibi örük örme soytarı

Türk milleti bir bölünmez bütündür
 Bölemezsin bizi bölmek çetindir
 Vatan hakimiyet bu milletindir
 Milletimi küçük görme soytarı

Şu aynayı alda bir bak aynına
 Bacın gibi saçın düşmüş koynuna

Moda ise bir de çan tak boynuna
Çeşit çeşit dona girme soytarı

Çalışsın milletim gel olma engel
Belli dayın takmış sana bir çengel
Milli beraberiz haydi sen de gel
Çekinip yuları kırma soytarı

Ne yersiz boykot yap ne yersiz grev
Sen bir Türk genciysen neyin olur dev
Vatanım milletini yurdu şev
Türk sanma leke sürme soytarı

Resmine bak favolli mi Atatürk
Aslına dön aslından azan hörtük
Şükür dinim İslâm soyum asil Türk
Üstümüze hayal kurma soytarı

Bu yurt için nice yuva bozulmuş
Mezarları cephelere kazılmış
Ecdadınım kanı ile yazılmış
Tarihime damga vurma soytarı

Elin yetmediği dala uzanma
Temiz ecdadından nefret kazanma
Aslına dön gevurlara özenme
Yaramıza biber sarma soytarı

Der Kocaman böyle kalmaz bu devran
Seni yutsun moda dediğin evran
Yüzde beş yüz yürüyecek bu kervan
Boş yere arkamdan ürme soytarı

TEMİZLİK

Sağlıklı bir hayat sürmek istersen
İyi bil sağlığın bası temizlik
Hayatın hakkını vermek istersen
İnsanların ömrü yaşı temizlik

Kafan çalışırsa temiz ol gayet
Bunda hadis vardır hem de ayet
Beş vakit namazı kılarsan şayet
Beş sefer abdestin beşi temizlik

Şöyle emreylemiş bize Muhammed
Eğer olabilesek biz ona ümmet
Misvak kullanması abdestde sünnet
Bak bundaki anlam dişi temizlik

Hanesini temiz tutan bir kimse
Sırtına giyinir temiz elbise
Temizlik imanın yarısı ise
O zaman imanın eşi temizlik

Küfür etme temiz söyle sözünü
Kötülük düşünme pak tut özünü
Kabe'de hacılar sürer yüzünü
Hacerül Esvet'in taşı temizlik

Neden icat olmuş acep bu hamam
Her türlü temizlik orada tamam
Bir ölüyü yıkıyorsa bir imam
İnsanların en son naaşı temizlik

Deme ki Kocaman kafadan atmış
Temizlik hakkında sözü uzatmış

Allah ne yaratmış temiz yaratmış
Güneşi yağmuru kışı temizlik

UÇAK KAZASI DESTANI

Nedir bu felaket aman yarabbi
Bütün emmi dayı yaran ağlıyor
Başşehirimiz Ankara'nın üstünde
Kanlı faciayı gören ağlıyor

Benzin alevinden banka tutuştu
Figan göğe çıktı kuşlar ötüştü
İtfaiye imdada yetişti
Alevler içine giren ağlıyor

Ankara Ankara aman Ankara
Senin taşın kadar bahtın da kara
Açtın içimize derin bir yara
Felakete kurban veren ağlıyor

Böyle imiş alnımızın yazısı
Bile yanmış ana ile kuzusu
Hastanede can veriyor bazısı
Yıkayıp kefene saran ağlıyor

Bak ne oldu altmış üçün yılında
Kara yazı varmış Hak'kın kulunda
Ankara üstünde uçak yolunda
Alevler içinde kalan ağlıyor

Bütün alev almış yanıyor çarşı
Milletin feryadı inletir arşı
Halimiz ayandır Allah'a karşı
Ellerin koynuna koyan ağlıyor

Birbirine çarpışınca uçaklar
 Paramparça olmuş kollar bacaklar
 Felaketle söndü nice ocaklar
 Yetim yavruları gören ağlıyor

Biri Türk uçağı biri yabancı
 Koskoca dünyayı aldı bir sancı
 Hep bütün yandılar kocası genci
 Kaza mahaline varan ağlıyor

Hemen yüze yakın ölü saydılar
 Yaralıyı hastaneye koydular
 Bu haberi dört tarafa yaydılar
 Duyup birbirinden soran ağlıyor

Allah'ın talihsiz nice kulu var
 Kimisinin bacağı yok kolu var
 Yüz elli yaralı yüzde ölü var
 Hastane içinde duran ağlıyor

Kimi parçalanmış kimisi yanmış
 Bunu gören canlar candan usanmış
 Beşikte uyuyan bebek uyanmış
 Hani anam babam diyen ağlıyor

İki tane banka yanarken hele
 Koptu Ankara'ya büyük velvele
 Bütün memurları içinde bile
 İmdat diye feryat eden ağlıyor

Hak böyle emretmiş ne yapsın kullar
 O izin vermezse kapanır yollar

Analar bacılar yetimler dullar
Ellerin dizine vuran ağlıyor

Caddede taksiler gezen insanlar
Alevler içinde büsbütün canlar
Bayılıp düşüyor bunu duyanlar
Yüzünü yerlere süren ağlıyor

Ankara üstünde uçak uçarken
İnfilak edipte ateş saçarken
Birçok insan tatlı candan geçerken
Yetişir imdada eren ağlıyor

Abdülvahap bu kazaya şaşıyor
Can kurtaran gelmiş ölü taşıyor
Kimi feryad edip yere düşüyor
Aklım başıma deren ağlıyor

VASİYETNAME

Gurbet elde bana ölüm gelirse
Cenazemi eve getirin oğlum
Zaman iyi olur mümkün olursa
Beni yatağına yatırın oğlum

Bayramlarda mezarıma toplanın
El gördülük değil içerden yanın
Bir Kur'an okutun rahmetle anın
Çocuklara şeker getirin oğlum

Benim için kara bağlamasınlar
Acı çekip yürek dağlamasınlar
Ağlarsanız fazla ağlamasınlar
Sırayla yanıma oturun oğlum

Torunlarım mezarıma gelsinler
 O mezarda yattığımı bilsinler
 İster ağlasınlar ister gülsünler
 Rahmetli dedemiz dedirtin oğlum

Kulun ayıbını vurman yüzüne
 Sevenlerin acı koyman özüne
 Kulak asman onun bunun sözüne
 Evde yıkan evden götürün oğlum

Oğlanlarım güveniyom sizlere
 Komşulardan laf gelmesin bizlere
 Hissesinden fazla verin kızlara
 Onların hakkını artırın oğlum

Ehli bulunmazsa beni siz yuyun
 Birin yursa kalanınız su koyun
 Selavat getirin rahmet okuyun
 Gelenlere yemek yedirin oğlum

Şu faniden hak aleme giderim
 Beni sorarlarsa deyin pederim
 Sizlere hakkımı helal ederim
 Beni omuzlarda götürün oğlum

Aynı evden çıktı anamla babam
 Aynı evde kalsın dünyada çabam
 Hep toplanıp gelsin hısım akrabam
 Dostlarıma haber yetirin oğlum

Kim ki Allah için sadaka verse
 Hak onun belâsın çevirir terse

Muhtaç benim için bir şey isterse
Yoksulun işini bitirin oğlum

Vahap Kocaman'ım düşünme derin
Ölüm herkesedir serin ol serin
Münasip birine adımı verin
Bende imzalayım getirin oğlum

VATAN ŞAİRİ

Âşıklara dil uzatan soytarı
Beyhude taşlama yatan şairi
Şairliğin -Ş- harfini bilmezsün
Bari taşlamaya utan şairi

Karaya ak demez aka da kara
İzzetinefsinde bulunmaz yara
Tarihe göz gezdir maziyi ara
Kim görmüş vatanı satan şairi

İster sefer olsun ister ki hazar
Âşık saz elinde gurbeti gezer
Dilini bağlasan kalemi yazar
Kimse susturamaz öten şairi

Kimi çöl dolaşmış kimi dağ delmiş
Kimi ömür boyu zindanda kalmış
Kimi yar yar diye yanmış kül olmuş
Duymuş muslin yanıp tüten şairi

Şair para değil hürriyet ister
Âşıklardan zengin olanı göster
Para servet bunlar batıl hevesler
Kim duymuş varlığa yeten şairi

Tahakküm altında şair kalamaz
 Yaltakçılık şairliğe gelemes
 Şair hapis olur fikri olamaz
 Severim düşmana çatan şairi

Şair kimdir diye kafa yorarsan
 Şairlerde ara Hak'kı ararsan
 Kocaman'ın kimliğini sorarsan
 Milletini seven vatan şairi

C) MİLLÎ ve MANEVÎ ŞİİRLERİ

ANADOLU'M

Kimse göz koyamaz Türk vatanına
 Bu toprakta İslâmiyet yaşıyor
 Türkler yan bakanın okur canına
 Bir özgürlük cumhuriyet yaşıyor

Edirne'den Muş'a Hatay'dan Rize
 Bu toprak ecdattan emanet bize
 Şöyle göz atarsan sülâlemize
 Tarihe şan vermiş devlet yaşıyor

Türk milleti tek bir vücut tek bir can
 Tarih boyu bu yurt için dökmüş kan
 Canımızdan daha üstün bu vatan
 Zerresinde ayrı kıymet yaşıyor

İstersen bir göz at tarih yaşına
 İster gez rastlarsın adım başıma
 Feda olmuş toprağına taşına
 Binlerce ölümsüz ceset yaşıyor

Ecdadımın mirasıdır bu toprak
 Onun için alnım açık yüzüm ak
 Nerde dalgalansa şanlı al bayrak
 Orda namus şeref iffet yaşıyor

Bize fazlasıyla her şeyi yeter
 Bu yurttan ayrılmak ölümden beter
 Toprağına bir ekersen bin biter
 Her yerinde veli nimet yaşıyor

Güzel Anadolu'm kışım baharım
 Benim anam babam sevgili yarım
 Kazancım sermayem namusum arım
 Sende bir bulunmaz servet yaşıyor

Kocaman Basma ha toprak diyerek
 Bu yere abdestsiz basmamak gerek
 Bu yer öyle aziz öyle mübarek
 Bak kefensiz şehit Mehmet yaşıyor

ATATÜRK

1881 de dünyaya
 Selanik'te doğdu geldi Atatürk
 Ali Rıza Efendidir babası
 Zübeyde Hanımdan oldu Atatürk

Adım Mustafa koydu babası
 O idi ilerde insanın hası
 Onu bekliyordu vatan davası
 Bu davaya vekil oldu Atatürk

Mavi gözlü idi bir afacandı
 İlkokulda sınıfına başkandı

Bütün derslerinde çok çalışkandı
Kemal lakabını aldı Atatürk

Hocası dedi ki Mustafa Kemal
Büyük insan olmak ondaki emel
Onu bekliyordu büyük istikbal
Türkler için istikbaldi Atatürk

Onu gönderdiler yüksek oku!a
Okumaya geldi o İstanbul'a
Karakteri benzemezdi her kula
Hakikaten bir Kemal'di Atatürk

İstanbul'da okulunu bitirdi
Subay oldu tahsilini yetirdi
Kader onu bu makarna getirdi
Şerefli orduda kaldı Atatürk

Teğmen üst teğmeden kurmay yüzbaşı
Otuz sekizine ermişti yaşı
Yakın idi bir İstiklal Savaşı
Vatan tehlikede bildi Atatürk

Paylaşılmış idi Anadolu'muz
Bağlı idi kanadımız kokunuz
Ya istiklâl ya ölümdü yokunuz
Bu fikirde karar kıldı Atatürk

İçinden gelen ses kalk dedi ona
Bir gemiye binip çıktı Samsun'a
Orda önder oldu Türk ulusuna
Ne usandı ne de yıldırı Atatürk

Bütün Türk milleti girmişti yasa
 Sarmıştı vatani bir kara tasa
 Amasya'ya Erzurum'a Sivas'a
 Kongre yapmaya geldi Atatürk

Yurdu bölüşmüştü bir sürü ahmak
 Hiç olur mu bunlara yurt bırakmak
 Kazım Karabekir İnönü Çakmak
 Kader arkadaşı buldu Atatürk

Dört arkadaş özde sözde birleşti
 Herbirisi bir cepheye yerleşti
 Onlar Atatürk'ü komutan seçti
 Orda baş komutan oldu Atatürk

Kaderde kıvançta bunlar beraber
 Yurdun her yanına verdiler haber
 Bütün Türk milleti oldu seferber
 Hücüm borusunu çaldı Atatürk

Türk milleti kadın erkek topyekün
 Düşmanın üstüne ettiler sökün
 Hak'ka inanana zafer çok yakın
 Düşman sürüsüne daldı Atatürk

Koyunlar nasıl ki korkarsa kurttan
 Düşman öyle korkup kaçılar yurttan
 Memleket kurtuldu bu büyük dertten
 Milletçe şad'olup güldü Atatürk

Kocaman Atatürk ulu önderdi
 Onu Türkler için Allah gönderdi

Yurdumuzu bir cennete dönderdi
Gençlere emanet kıldı Atatürk

ATATÜRK VAR

Asırlar gelse bu yurda
Yılımızda Atatürk var
Nere gitsem Ata'm orda
Yolumuzda Atatürk var

Zafer meşalesi yakan
Haksızlığa karşı çıkan
Cepheden cepheye akan
Selimizde Atatürk var

Öğün çalış güven dedi
Bizi o irsal eyledi
Türkiye'de yetmiş yedi
İlimizde Atatürk var

Memleketin her yarında
Hükümetin meydanında
Kahramanlık destanında
Halimizde Atatürk var

Okulların bahçesinde
Gelinlik kız bohçasında
Türkçemizin lehçesinde
Dilimizde Atatürk var

Caddelerde geçeklerde
Yalan değil gerçeklerde
Parklardaki çiçeklerde
Gülümüzde Atatürk var

Evimizde aramızda
Safımızda sıramızda
Cebimizde paramızda
Pulumuzda Atatürk var

Ata'mızı çok severiz
O komutan biz neferiz
Akşam.sabah beraberiz
Ulumuzda Atatürk var

Sancakların gölgesinde
Odamızın köşesinde
Sazların yanık sesinde
Telimizde Atatürk var

Atatürk'e kim sataşır
Büyük sorumluluk taşır
Günden güne bayraklaşır
Elimizde Atatürk var

Kocaman bu kutsal toprak
Destan dolu yaprak yaprak
Dalgalanır bayrak bayrak
Çölümüzde Atatürk var

BAYRAMIMIZ VAR

Türk milleti bayram size kutlu olsun
Ne güzel ne kutlu bayramınız var
Kalplere neşeler sevinçler dolsun
Bugün ne keder var ne gamımız var

Kendimiz kazanır kendimiz yeriz
 Kumaşlar dokuruz bizler giyeriz
 Elin yağı balı nemize deriz
 Mili aşımızla ayranımız var

Bu bayram ecdattan bize yadigar
 Türkler bunu kutlar hep diyar diyar
 Bugün neşelidir genç ve ihtiyar
 Mevla'mıza bol bol şükranımız var

Esirlik yakışmaz Türk'ün şanına
 Bize ölmek şeref vatan namına
 Dövüşmek isteyen er meydanına
 Buyursunlar işte meydanımız var

Ruhu yenilensin aziz Ata'nın
 O kahraman Türk kalbinde yatanın
 Bize emaneti kutsal vatanın
 Sınır bekçileri aslanımız var

Nöbetçisi subayından erinden
 Türk coşarsa dünya oynar yerinden
 Cephelerde düşman kellelerinden
 Her düzlükte birer harmanımız var

Bugün tazelandi yeni bir hayat
 Ey Türkoğlu çalış yüksel sen kat kat
 Bayrak gölgesinde pervasızca yat
 Bu toprakta nice kurbanımız var

Ey Türkoğlu vatan sana emanet
 Aramızda yaşamasın hiyanet

Vur emri alırsak kopar kıyamet
Elde kılıç kolda dermanımız var

Türk ölse de asla Türklük ölemez
Aslan yatağına çakal gelemes
Türk bütündür bizi kimse bölemez
Ata'mızdan elde fermanımız var

Abdülvahap deki Türk'e maşallah
Bizim yardımcımız Hazreti Allah
Dünyada kimseye etmek eyvallah
Başımızda Kenan Evren'imiz var

BİZ BUYUZ

Tarih bile tam bilemez Türkleri
Nice kanlı savaş görenlerdeniz
Düşmana saldırır Türk'ün erleri
Dostun yarasını saranlardanız

Türk'ün mazisinde kusur yok zerre
Hiç kan akıtmamış sebepsiz yere
Bize çatanları ezdik kaç kere
Daima başı dik duranlardanız

Türk oğluyum Oğuzlardan soyum var
Fatihlerden Yavuzlardan huyum var
Tunalardan Volgalardan suyum var
Çin'den Viyana'ya varanlardanız

Üç kıtada at oynatan biz olduk
Balkanları Türk'e katan biz olduk
Şark'tan garba cirit atan biz olduk
Atı dolu dizgin sürenlerdeniz

Dünya kabul etti Türk'ün şanı
 Zaferle terketti er meydanına
 Vatanına feda etti canım
 Yiğitlik damgasını vuranlardanız

Kıtadan kıtaya at üstü gittik
 Günlerce aç susuz yollar kat'ettik
 Üç kıtayı kahramanca fethettik
 Cepheden cepheyi soranlardanız

Ortaasya bizim asıl yerimiz
 On düşmana karşı koyar birimiz
 Hep kahraman kadını erimiz
 Yurt için canını verenlerdeniz

Kocaman hem asker hem de mücahit
 Türk'ü Türk'den iyi anlamaz zahit
 Koskoca dünya hep buna şahit
 Kore'de çemberi yaranlardanız

ÇANAKKALE GEÇİLMEZ

1915 / 18 Mart'ta

Müthiş bir harp gördük Çanakkale'de
 Milletimin gözü kalmadı artta
 Bir vatan kurtardık Çanakkale'de
 Düşman yurdu bize etmeden zindan
 Bizim önümüzde büyük kumandan
 Tarihin önünde ateşten kandan
 Bir imtihan verdik Çanakkale'de

Karadan saldırdı beş yüz bin insan
 Savunmamız oldu dillere destan

Namlusu ölüm kusan kan kusan
Topları susturduk Çanakkale'de

Tekbir seslerimiz inletti arşı
Kanımızla yazdık İstiklal Marşı
Bizden kat kat üstün düşmana karşı
Kale gibi durduk Çanakkale'de

Dünyada eşimiz yoktur mertlikten
İmanlı göksümüz serttir çelikten
Kurşunlara karşı etten kemikten
Birer siper kurduk Çanakkale'de

Bu cennet vatanın korunmasında
Kan ile yağrulduk zafer tasında
Mustafa Kemal'in komutasında
Nice çember yardık Çanakkale'de

Dünyadan toplanmış Haçlı Ordusu
Boğazları yarıp geçmek arzusu
Önlerine kurdu Mehmetçik pusu
Hesap kitap sorduk Çanakkale'de

Bu zafer mal'oldü üç yüz bin cana
Altın harfle yazdık şanlı destana
Yurdumuzu paylaşacak düşmana
Nasıl kan kusturduk Çanakkale'de

Top yekun milletler saldırdı bize
Hepsini orada getirdik dize
Tam beş kıta ile geldik yüz yüze
Geriye çevirdik Çanakkale'de

Düşmanlar yeneriz sanmıştı bizi
 Mezarları oldu Ege Denizi
 Kalleş Fransız'ı ve İngiliz'i
 Köşeye kıştırdık Çanakkale'de

Kocaman Türklere kefen biçilmez
 Boğazlar düşmana asla açılmaz
 Tarihlere Çanakkale geçilmez
 Damgasını vurduk Çanakkale'de

ÇATMASINLAR HAA (1)
 Türk milleti bir bütünden ibaret.
 Aramıza fesat katmasınlar haaa
 Barbarlıkta bilmem nedir ticaret
 Çatlak zurna gibi ötmesinler haaa

Oğuz Türklerinden bizim soyumuz
 Yavuz'dan Fatih'den gelir huyumuz
 Yiyip ekmeğimiz içip suyumuz
 Terörün methini etmesinler haaa

Baba varken güven olmaz dayıya
 Bazıları dayı diyor ayıya
 Boyanıpta çeşit çeşit boyaya
 Sağa sola çifte atmasınlar haaa
 Sakın hürriyete saldırmassınlar
 Hücüm borumuzu çaldırmassınlar
 Aslanı yataktan kaldırmassınlar
 Çakal gölgesinde yatmasınlar haaa

Üç beş sapisilik düşmüş bir halta
 Atmak istiyorlar bu dine balta

Üste çıkak derken yatarlar alta
Bizim ile güreş tutmasınlar haaa

Ummadık taş düşer başım yarar
Sirkenin keskini küpüne zarar
Eceli gelmiş it dağda kurt arar
O kadar ileri gitmesinler haaa

Türk milleti bir bölünmez bütündür
Bölemezler bizi bölmek çetindir
Vatan hakimiyet bu milletindir
Milletime çamur atmasınlar haaa

Bu toprakta damla damla kan verdik
Ter akıttık emek verdik can verdik
Gazi olduk şehit olduk şan verdik
Öyle çok ucuza satmasınlar haaa

Vatan vermek Kocaman'a ar gelir
Esir olmak kahramana zorgelir
Koca dünya başlarına dar gelir
Şanlı ordumuza çatmasınlar haa

ÇATMASINLAR HAAA (II)
Ulan İtalyanlar olman vicdansız
Aramıza fesat katmasınlar haa
İçimizde barınıpta imansız
Çatlak zurna gibi ötmesinler haa

Oğuz Türklerinden bizim soyumuz
Yavuz'dan Fatih'ten gelir soyumuz
Yiyip ekmeğimiz içip suyumuz
Terörün methini etmesinler haa

Baba varken güvenmeyin dayıya
 İtalyanlar dayı diyor ayıya
 Boyanıpta çeşit çeşit boyaya
 Sağa sola çifte atmasınlar

Bu toprakta damla damla kan verdik
 Terörizme tam 30 bin can verdik
 Şehit olduk gazi olduk şan verdik
 Öyle çok ucuza satmasınlar haa

Sakın hürriyete saldırmassınlar
 Hücüm borumuzu çaldırmassınlar
 Türkleri yerinden kaldırmassınlar
 Apo bölgesinde yatmasınlar haa

Bu ahmak İtalya düşmüş bir halta
 Atmak istiyorlar Türklere balta
 Üste çıkak derken yatarlar alla
 Bizim ile güreş tutmasınlar haa

Ummadık taş düşer başını yarar
 Sirkenin keskini küpüne zarar
 Eceli gelmiş it dağda kurt arar
 Fazla ileriye gitmesinler haa

Türk milleti bir bölünmez bütündür
 Bölünmeyiz bizi bölmek çetindir
 Vatan hakimiyet bu milletindir
 Milletime çamur atmasınlar haa

Her kim ki mazlumun ahım alır
 O kişi ebedi günaha kalır

Sonra çıkariken perişan olur
Ölçmeden kemiği yutmasınlar haa

Vatan vermek Kocaman'a ar gelir
Esir olmak kahramana zor gelir
Koca dünya başkalarına dar gelir
Şanlı ordumuza çatmasınlar haa

ELLİNCİ YIL DESTANI

Sene, 1923 idi
İlan oldu cumhuriyet dediler
Bu habere sevinmemek güç idi
Kalktı artık mecburiyet dediler

Bu büyük nimete olmaz hor bakmak
Düşmanın başına indirdik tokmak
Kazım Karabekir İnönü Çakmak
Ve Mustafa Kemal heyet dediler

Karanlık dünyamız olmuştu beyaz
Ne istersen oku ne istersen yaz
Düğün yap bayram yap eğlenek biraz
Sona erdi meşrutiyet dediler

Hürriyet yayıldı vatan sathına
İstikbal gülmüştü Türk'ün bahtına
Din-denildi padişahlık tahtına
Milletindir hakimiyet dediler

Demokrasi bize vermişti hayat
Çana geldi o dakika o saat
İster otur ister çalış ister yat
Elindedir selahiyet dediler

Zaferin müjdesi vardı her yanda
 İlikte kemikte damarda kanda
 Bütün Türkler birleştiler bir anda
 Bunun ruhu İslâmiyet dediler

Vatan bize biz vatana yar olduk
 Fabrikalar kurduk bahtiyar olduk
 Kadın erkek eşit hakla bir olduk
 İşte budur medeniyet dediler

Ham softalar yapar iken yaygara
 Laiklik verildi bize o ara
 Resmi dili Türkçe başkent Ankara
 Meclisimiz samimiyet dediler

Elli çağır açtık elli dağ yardık
 Elli yılın ellisinde uygardık
 İlim teknik çalışmada biz vardık
 İleriye istikamet dediler

Yirmi üçten yetmiş üçe elli yıl
 Ne dil tarif eder ne yeter akıl
 Söz konusu cumhuriyet velhasıl
 Çözülemez maneviyat dediler

Ceddim ırkım büyük ben Kocaman'ın
 Türk Türk diye çarpar damarda kanım
 Vatanıma millelime kurbanım
 Türk vatani velinimet dediler

FETİH DESTANI

Fatih dedi genişlesin yurdumuz
 Konstantin'in fetih vakti geliyor

Dokuz koldan dalga dalga ordumuz
Bizans'ın üstüne aktı geliyor

Şımarık Bizans'a verip gözdağı
Arlık kapatmalı şu orta çağı
Bizans surlarına şanlı sancağı
Ulubatlı Hasan dikti geliyor

Fetih hazırlığı sürdü seneler
Savaş için genç doğurmuş analar
İhtiyar dedeler yorgun nineler
Hasta yatağından kalktı geliyor

Surlar vardı İstanbul'u kuşatan
Yiğitler saldırdı dört bir köşeden
Kalyonlar çekildi Kasımpaşa'dan
Leventler Haliç'ten çıktı geliyor

Genç Sultan her yerden askerin toplar
Bizans'ın korkudan yüreği hoplar
Biri kırk öküzle çekilen toplar
Edirne'den yola çıktı geliyor

Buydu peygamberin bir mucizesi
Şemsettin Hoca'nın gür tekbir sesi
29 Mayıs Salı gecesi
Fetihin şafağı söktü geliyor

Âlim şair asker hoca bir Fatih
Sultanlar içinde yüce bir Fatih
Adıyla sanıyla koca bir Fatih
Üç hilalli bayrak çekti geliyor

Zaferin müjdesi uçtu her yana
 O gün ezan galip gelmişti çana
 Altaylardan koptu büyük fırtına
 Söğüt'ten şimşekler çaktı geliyor

Açın köhne Bizans surları açın
 Gelin teslim olun veyahut kaçın
 Kahraman bir millet İstanbul için
 Yıllardır kanım döktü geliyor

Kocaman eşimiz var mı dünyada
 İlk cuma kılındı Ayasofya'da
 Büyük Türk milleti tam üç kıtada
 Zafer meşalesi yaktı geliyor

İSTANBUL'UN FETHİ

“Kostantin mutlaka fetholacaktır”
 Tüm dünyanın bunu bilmesi gerek
 Peygamberin methettiği askerin
 Bu müstesna şehri alması gerek

Bu şehrin Bizans'ta kalması ayıp
 Çünkü şehit yatar Hazret-i Eyüp
 Fatih'in bu şehre “ İstanbul “ deyip
 Kostantiniye'yi silmesi gerek
 Topların birini kırk öküz çekip
 Edirne'den yola çıksın bin ekip
 En kestirme yolu ederek takip
 Kostantin önüne gelmesi gerek

Asker gemileri karadan çeksın
 Leventler gemiler Haliç'e çıksın

Ulubatlı Hasan sancağı dicsin
Ya gazi ya şehit ol maşı gerek

Tekbirle inlesin yerler ve gökler
Ehli İslâm fetih müjdesi bekler
Susmasın askeri coştursun mehter
Güzel marşlarını çalması gerek

Türk ırkının yoktur eşi dünyada
Ezip geçer bir güç karşı koysa da
Fatih Sultan Mehmet Ayasofya'da
Cuma namazım kılması gerek

Bu şehri fethetmek uzun sürdükçe
Yıkılmalı surlar toplar vurdukça
Artık İstanbul'un dünya durdukça
Müslüman Türklerde kalması gerek

Kocaman ay Mayıs günlerden Salı
İstanbul olacak Türk'ün öz malı
Bizans ya esir ya teslim olmalı
Ya da savaşarak ölmesi gerek

JANDARMA

Gece gündüz yağmur çamur demeden
Karanlık gecede gezer jandarma
Bir bayrak altında bir ruh bir beden
Zorları yasayla bozan jandarma

Düşene dost olur hep yardım eder
Sağ iken yurduna getirmez keder
Kurt ele kuzuyu birlikte güder
Her türlü olayı çözen jandarma

Her saat görevli tatili bilmez
 Görevi bilmezse merkeze gelmez
 Daima dik durur başı eğilmez
 Vatana anıtlar dizen jandarma

Görevine âşık yorulma bilmez
 Vatandaş gülmezse jandarma gülmez
 Vurulursa şehit şehitler ölmez
 Kanıyla sınırlar çizen jandarma

Issız yörelere ışıklar saçar
 Yolsuz ormanlarda çığırklar açar
 Suçluyu kaçırmaz kuş gibi uçar
 En ufak hileyi sezen jandarma

Atatürk çocuğu Ata izinde
 Vatani mukaddes onun gözünde
 Emniyeti sağlar dünya yüzünde
 Terörün peşinde tozan jandarma

Rüzgâr olur eser sel olur akar
 Anarşiyi çiğner kökünden yıkar
 Masumlar dört gözle yoluna bakar
 Haklıyı haksızı süzen jandarma

Kutsal görevinde yol verir dağlar
 Vatan düzeni birliği sağlar
 Masuma dokunmaz suçluyu bağlar
 Haksıza şiddetle kızan jandarma

Kocaman sözünü söylemez boşa
 Jandarma yardımcı her vatandaşa

Ey ölümsüz asker sen binler yaşa
Zalimin başını ezen jandarma

JANDARMA MARŞI

Bu dünyanın nizamım tarih boyu yaşatan
Türk'ün şanlı ordusunun bir koludur jandarma
Görev yapar gece gündüz yağmur çamur demeden
Yurt sevgisi hizmet aşkı dopdoludur jandarma

Atatürk'ün askeridir dimdik durur ayakta
Şehitlerin kanı vardır taşıdığı bayrakta
Gece gündüz görevlidir bu mukaddes toprakta
Sevgi barış özgürlüğün tek yoludur jandarma

Karanlığı aydınlatır dünya duymuş şanını
Düşkünlerin yardımcısı boş bırakmaz yanını
Bu mukaddes vatan için feda eder canını
Ölümsüzlük abidesi sembolüdür jandarma

KADIRLI'NIN KURTULUŞU

1920 Mart'ın yedisi
Şükür hürriyete düştü Kadirli
Doğudan parladı Tufan çetesi
Zafer bayrağım açtı Kadirli

Ayaklandı Türk'ün genci kocası
Tütmez oldu düşmanların bacası
Mart'ın yedisinde salı gecesi
Fransızlar zehir içti Kadirli

Andırın yolundan çıktık akıncı
Allah Allah deyip çekti kılını

O gün düşmanları aldı bir sancı
Düşman endişeye düştü Kadirli

Çeteler toplandı birlik kuruldu
Haydi hücum diye emir verildi
Şükür kahpe düşman yurttan sürüldü
Hürriyeti böyle seçti Kadirli

Kahraman çeteler demir bilekli
Aslan çehreli çatal yürekli
Kimisi kazmalı kimi kürekli
Düşmanlara mezar eşti Kadirli

Ey gelecek nesil sahip ol yurda
Aslan av kaptırmaz çakala kurda
Çok kanlar akıttık can verdik burçla
Sana bütün dünya şaştı Kadirli

Hep dövüştü Türk'ün kızı gelini
Böyle bulduk hürriyetin yolunu
Düşmanların kazandığı malını
Bize yağma etti saçlı Kadirli

Azimle kurtardık cennet vatanı
Rahmetle anıyok şehit yatanı
Kuru çayda sele verdik düşmanı
O gün Savrın bile coştı Kadirli

Kadirli'den sonra kurtuldu Kozan
Kalmadı düşmandan arada gezen
Âşık Kocaman'dır destanı yazan
Kalemi eline geçti Kadirli

KARDEŞLİK DESTANI

Tarih boyu bu milletin
 Mekânında kardeşlik var
 Sevgi barış adaletin
 Dükkânında kardeşlik var

Sembolümüz sevgi barış
 Böyledir hedefe varış
 Bu vatanda karış karış
 Her yanında kardeşlik var

Adaletin simgesinde
 Beş vakit ezan sesinde
 Atatürk'ün ilkesinde
 Kökeninde kardeşlik var

Yurdumun toprak taşında
 Vatan sevgisi başında
 Her özgürlük savaşında
 Meydanında kardeşlik var

Hadisinde övmüş Ahmet
 O da Fatih Sultan Mehmet
 Babimizdir ol Muhammet
 Beyanında kardeşlik var

Biz Türklerin ocağında
 Sevgi kardeşlik bağında
 Tarihimin her çağında
 Zamanında kardeşlik var

Yurtta tüten bacaların
 Gençler ile kocaların

Talebenin hocaların
Lisanda kardeşlik var

İster bey ol ister paşa
Bağlıdır kardaş kardaşa
Anadolu'm baştan başa
İnsanında kardeşlik var

Analarda bacılarda
Hacca giden hacılarda
Hakimlerde savcılarda
Makamında kardeşlik var

Okulların sırasında
Vatandaşın arasında
Türk ve İslâm töresinde
Nişanında kardeşlik var

Tarihte geçen zamanın
Kılıcında kahramanın
Abdülvahap KOCAMAN'ın
Destanında kardeşlik var

KEMAL ATATÜRK

Gönlümüze sevgiyi nakış nakış dokuyan
Türk'ü Türk'e bağlayan bağdır Kemal Atatürk
Kalkınma kitabım satır satır okuyan
Türk tarihinde altın çağdır Kemal Atatürk

En önce o başlattı uygarlıkta yarışı
Aramızda sağladı kardeşliği barışı
Düşmanlara vermedi yurdumdan bir karışı
En güvenli bir yüce dağdır Kemal Atatürk

Atam bazen bir çiftçi bazen devlet memuru
 O Anadolu'ya yağın huzur güven yağmuru
 Yüreğinde yoğrulmuş umut sevgi hamuru
 Yurdumu aydınlatan yağdır Kemal Atatürk

Düşmesini önledi yurdun düşman eline
 Sahip çıktı ırkına tarihine diline
 Hürriyete susamış insanların eline
 Her mevsimden gül veren bağıdır Kemal Atatürk

Türk'ü yükseltmek için sıvamıştı kolları
 Fabrikalar kurdurdu açtırdı okulları
 Gayretiyle yaptırdı limanları yolları
 Türkiye'yi kuşatan ağıdır Kemal Atatürk

Kocaman o götürdü bu milleti iyiye
 Cumhuriyet istiklal ondan bize hediye
 İşimizde yaşıyor kim demiş öldü diye
 Tam yüz yaşına bastı sağdır Kemal Atatürk

KIBRIS DESTANI

Yine sana şanlı zafer görüldü
 Silah kuşan kalk Mehmet'im çekinme
 Kıbrıs'ta soydaşın yasa büründü
 Çaresine bak Mehmet'im çekinme
 Nâra at haykır ki sesin gürlesin
 Yer gök çalkalatışın cihan inlesin
 Süngüyün uçunda zafer parlasm
 Tüfeğine tak Mehmet'im çekinme

Kahramanlık Hak'tan vergidir bize
 Esaret yakışmaz sülalemize

Baban Yunanları düktü denize
Sen de Rum'u dök Mehmet'im çekinme

Hiç durma Kıbrıs'a eyle hareket
Bastığın toprakta olur bereket
Sende mevcut muhtaç olduğun kuvvet
Damarımda çok Mehmet'im çekinme

Türklerin dinden kim almış payı
Görölmüş mü böyle bir kabadayı
Ecdat yadigârı yeşil adayı
Bir nizama sok Mehmet'im çekinme

Sen her yerde barış için savaştın
Nice çağ kapadın nice çağ açtın
Çağlar boyu özgürlüğe kavuştun
Sana zafer hak Mehmet'im çekinme

Dağlar dayanır mı Türk'ün gücüne
Hükmeder dünyanın uçtan ucuna
Lefkoşe'nin kalesinin burcuna
Al bayrağı çek Mehmet'im çekinme

Uyur sanma Mehmetçikler uyanık
Hücum borusunu çal yanık yanık
Sabah seher vakti ala karanlık
Beşparmağ'a çık Mehmet'im çekinme

Barbarcı Rumların kestir sesini
Süngün ile hallet meselesini
Kıbrıs'ta özgürlük meşalesini
Zaferinle yak Mehmet'im çekinme

Kocaman yazmıştır zafere destan
 Mehmet soydaşım tez kurtar yastan
 Ölsek bile vazgeçmeyiz Kıbrıs'tan
 Senin başın dik Mehmet'im çekinme

KIBRIS YAZILI

Ecdat, yadigârı ata mirası
 Nurlu vatanımda Kıbrıs yazılı
 Kıymeti biçilmez yoktur pahası
 Nüfus cüzdanımda Kıbrıs yazılı

Cumhuriyet kurduk Kuzey Kıbrıs'a
 Ona hazırladık bir anayasa
 Çekemiyen varsa eylesin tasa
 Bütün beyanında Kıbrıs yazılı

Bir elimde tüfek bir elde bayrak
 Nöbetçiyim alnım açık yüzüm ak
 Türk kanıyla sulanmışsa bu toprak
 Bak akan kanımda Kıbrıs yazılı

Sevgili vatanım güzel bir ada
 Ölüümde onu vermezem yada
 Duyan duymayana desin dünyada
 Olan nişanımda Kıbrıs yazılı
 Acı tatlı günde kışın baharım
 Benim anam babam sevgili yarım
 Kazancım servetim namusum arım
 Şeref ve şanımda Kıbrıs yazılı

Yağmurunda bulutunda yelinde
 Irmağımda denizimde gölümde

Bağımda bahçemde açan gülümde
Taze fidanımda Kıbrıs yazılı

Özgürlük yaşantım barış sembolüm
Anamdan hür doğdum isteme zulüm
Parolamız “Ya istiklal ya ölüm”
Savaş meydanında Kıbrıs yazılı

Beni iyi dinle bacım kardaşım
Bu vatan uğruna koymuşum başım
Kem göz ile bakma ey arkadaşım
Olan imkanında Kıbrıs yazılı

Rehberimiz Atatürk’ün ilkesi
Her köşede haykırılan Türk sesi
Akdeniz’le çevrilidir çevresi
Gel gör her yanında Kıbrıs yazılı

Kocaman bir dünya hep buna şahit
Bu toprakta hem gaziyim hem şehit
Kıbrıslıyım şerefli bir mücahit
Türklük destanında Kıbrıs yazılı

KIBRIS’A HAYKIRIŞ

Yine baş kaldırmış murdar Makaryos
Onun karşısına çıkmamız gerek
O asil Türklere zulüme paydos
Papaz icabına bakmamız gerek

Pis Makaryos Türk’e niçin üzersin
Elinle başına çorap özersin
Sonra sen girecek delik ararsın
Kılıncı kınından çekmemiz gerek

Türkler bir çoşarsa gelemen karşı
 Allah Allah derse inletir arşı
 Hem de söylüyerek İstiklâl Marşı
 Sancağı kalene çekmemiz gerek

Niçin asil Türk'e kötü söylersin
 Sen kendi kendine gazez eylersin
 Bir gün Akdeniz'in dibin boylarsın
 İkinci denize dökmemiz gerek

Fatih Sultan Mehmet savaş pirimiz
 Ölümden çekinmez asla birimiz
 Hazırlandık sakat sağlam körümüz
 Birden başınıza çökmemiz gerek

Dayına güvenme dinlemek dayı
 Kendine hâkim ol ey koca ayı
 Al kana boyarız yeşil adayı
 Kurşunu göğsüne sıkmamız gerek

Güvenme dostuna arkadaşına
 Zehirler katarız tatlı aşına
 Bol dünyayı dar ederik başına
 Evini başına yıkmamız gerek

Türk'e neden çatan sen neden ellen
 Yüzüne tükürsem kar yağdı bellen
 İnşallah yakında kesilir kellen
 Kesilmiş başına tekmemiz gerek

Sen dev aynasında kendini görme
 Kimseye havlama Türklere ürme

Boynuna takarız bir kirli örme
Eşek cennetine tıkmamız gerek

Kocaman git söylesen o domuza,
Nasılda göz koyar bu yurdumuza
Hazır Türk milleti omuz omuza
Kıbrıs Adası'na sökmemiz gerek

MALAZGİRT

Bir tevhid yağmurunun damlasıdır
Malazgirt Fetihler zincirinin halkasıdır Malazgirt

26 Ağustos 1071 yılında
Türk'ün Anadolu'ya imzasıdır Malazgirt

Ne bir çıkar savaşı ne bir şöhret tutkusu
İslâmın küfür ile kavgasıdır Malazgirt

Alparslan sağlığında giydi beyaz kefeni
Hak yoluna şehitlik sevdasıdır Malazgirt

Elli binlik askerin yüz binlik bir orduyu
İki saat içinde imhasıdır Malazgirt

Mağrur Romen Diyojen emrindeki Bizans'ın
Müslüman Türk önünde iflasıdır Malazgirt
Asırlardır Bizans'ın elinde kalan yurdum
Türk olmağa başlangıç safhasıdır Malazgirt

Alparslan esir düşen düşmanım affetti
İslâmi hoş görünün icrasıdır Malazgirt

Hem İslâm tarihinin hem de Türk tarihinin
Zaferle süslü altın sayfasıdır Malazgirt

Güzel Anadolu'yu bizlere vatan yapan
Kahraman ceddimizin mirasıdır Malazgirt

Bu savaş bir istila macerası değildir
İslâm dinini yayma davasıdır Malazgirt

MUSTAFA KEMAL

Beni dinlesinler duyan duymayan
Eşsiz bir insandı Mustafa Kemal
Yüreğinde asla korku olmayan
Ulu kahramandı Mustafa Kemal

Kimsenin önünde başı eğilmez
Girdiği cephede yenilmek bilmez
Kendi öldü ise eseri ölmez
Kalplerde rnihmandı Mustafa Kemal

Yol olarak onun yolunu seçtik
Hep onun kurduğu köprüden geçtik
O ne ektiye biz onu biçtik
Bize tercümandı Mustafa Kemal

Onun sayesinde kuruldu ülke
O sahip eyledi bizi bu ülke
Hürriyet laiklik getirdi Türk'e
Can ile canandı Mustafa Kemal

Bir uçtan bir uca vatanı gezdi
Türk'e ters düşenin başını ezdi

Adaleti sever zulmü sevmezdi
Zalime düşmandı Mustafa Kemal

Bazı gün sivildi bazı askerdi
Vatana millete kol kanat gerdi
Kadına erkeğe eşit hak verdi
Takdireşayandı Mustafa Kemal

Bazı gün mühendist bazı gün doktor
Onun bu vatanda emeği çoktur
İlimde teknikte hiç misli yoktur
Bulunmaz uzmandı Mustafa Kemal

Bazen çiftçi oldu tohum ektirdi
Bazen postacıydı hatlar çekti
Bazen bağban oldu fidan diktirdi
Bazen bahçivandı Mustafa Kemal

Ondaki felsefe ondaki töre
Hep onun eseri bütün bu yöre
Yaptığı Türk için hep Türk'e göre
Türlere kaplandı Mustafa Kemal

Atatürk bizlere başöğretmendi
Bizzat bu cümleyi söyledi kendi
Türk köylüsü hakiki bir elendi
Böyle babacandı Mustafa Kemal

Cennet yurdumuza bir nizam kurdu
Güzel eserlerle donattı yurdu
Meydana getirdi koca bir ordu
Büyük komutandı Mustafa Kemal

Kocaman eseri saymakla bitmez
 Ata'mın yerini hiç kimse tutmaz
 Tarifine kalem yetmez güç yetmez
 Koskoca ummandı Mustafa Kemal

19 MAYIS DESTANI

Atatürk Samsun'a çıktığı zaman
 Gönülden sevindi bahtiyar oldu
 Ulusun önderi büyük kahraman
 Arka çıktı milletine yar oldu

Vatan derdi idi Ata'nın derdi
 Her zaman vatanım milletim derdi
 Amasya'ya geldi bir tamim verdi
 İşitti memleket haberdar oldu

Ordan Erzurum'a etti hareket
 Ata'nın yoluna doğdu bereket
 Yok olmaya mahkum olan memleket
 Sanki yoktan yaratıldı var oldu

Atatürk'ü karşıladı Erzurum
 Orda görüşüldü her türlü durum
 Her türlü mesele yapıldı yorum
 Her şey aydınlandı âşıkâr oldu

Erzurum'dan sonra Ata Sivas'ta
 Çünkü Türk milleti kalmıştı yasta
 Anadolu baştan başa hep hasta
 Bu yüzden vatana hizmetkâr oldu

Atatürk Sivas'ta halkı topladı
 İstişare yaptı kongre adı

Kendisini bu millete adadı
İstiklal uğruna fedakar oldu

Orada milletçe karar aldılar
Dualar eltiler namaz kıldılar
Yurdun her yanına haber saldılar
İşitip duyanlar payidar oldu

Sivas'tan da Ankara'ya varıldı
Disiplin sağlandı birlik kuruldu
Türk milleti silahına sarıldı
Yurdumuz çelikten bir hisar oldu

Artık silah alan düşmüştü yola
Hep gönül gönüle verdik kol kola
Ya istiklal ya ölümdü parola
Hürriyet kalemiz tam imar oldu

30 Ağustos'ta Türk'ün zaferi
Atatürk'ün ordulara son emri
Hedefiniz Akdeniz'dir ileri
O zaman düşmanlar tarumar oldu

Tarifi boyu mukaddestir bu vatan
Çünkü bu vatanda çok şehit yatan
Eğer sorarlarsa ki melen bu destan
De ki Kocaman'dan yadigar oldu

ORDUMUZ

Karşısında hiçbir kuvvet duramaz
Coşkun bir deryaya benzer ordumuz
Hiçbir devlet ona zincir vuramaz
Kırar zincirleri çözer ordumuz

Düşmanlara karşı korur ülkeyi
 Vatan için feda eder her şeyi
 İçten dıştan gelen her tehlikeyi
 Daha yaklaşmadan sezer ordumuz

Ordumuzda disiplinin incesi
 İç barışı sağlar savaş öncesi
 Demokrasimizin tek güvencesi
 Değmesin sana nazar ordumuz

Saldırıya karşı açar seferi
 Barışta yurt bekler her bir neferi
 Savaşta tarihe şanlı zaferi
 Altın harfler ile yazar ordumuz

Şımarık güçlerin ölçer boyu
 Düşmana ağzının verir payım
 Sinsice oynanan hain oyunu
 Müdahale edip bozar ordumuz

Birbirinden kopmaz subayı eri
 Hedefe varmadan dönmez hiç geri
 Vahap bazen çıkan çatlak sesleri
 Susturup başım ezer ordumuz

ÖRNEK AL

Türk gençleri benim size hitabım
 Seni yoktan Yaradan'dan örnek al
 Ikra diyor oku benim kitabım
 Oku öğren sen Kur'an dan örnek al

O kahraman ecdadından atandan
 Tarih boyu kan dökülen vatandan
 Cephede kefensiz şehit yatandan
 Vatana can veren candan örnek al

Sene 1071 mevsimde yazdı
 Atı kırdı elbisesi beyazdı
 Gün cumaydı kıldırıldığı namazdı
 Malazgirt'te Alpaslan'dan örnek al

Edirne'de savaş topu döktüren
 Öküzlerle İstanbul'a çektiren
 Koca Bizans surlarını yıktıran
 Fatih Sultan Mehmet Han'dan örnek al

Aynı ırksın aynı kansın aynı soy
 Aynı dilden aynı dinden aynı boy
 Gel oğlum elini vicdanına koy
 Ulubatlı Er Hasan'dan örnek al

Kırım Kafkas Varna ile Çaldıran
 Cephelerden cephelere saldıran
 Türk'ün şeref bayrağım kaldıran
 Yavuz Selim kahramandan örnek al

Bizim idi Acemistan Türkistan
 Bulgaristan Yunanistan Gürcistan
 Türkleri eyliyen dillere destan
 Sen Kanuni Süleyman'dan örnek al

Altaylar'dan Viyana'yı kuşatan
 Dünya nizamım kurup yaşatan

Plevne'den Gazi Osman Paşa'dan
Tarih oku şu destandan örnek al

Altaylardan çıkıp dünyaya taşan
Çağ boyu aşılmaz engeli aşan
Kelle koltuğunda üç gün savaştan
Bağdat'taki Genç Osman'dan örnek al

Yılmadan çarpışan dört bir cephede
İstiklal harbinde Kocatepe'de
Türk gençleri hiç kalmadan şüphede
Mustafa Kemal Ata'mdan örnek al

Ben bir Türk'üm Türk'dür benim ecdadım
İslâm doğdum şehit olmak muradım
Ben beni vatana kurban adadım
Abdülvahap KOCAMAN'dan örnek al

TÜRK YAŞARIM TÜRK ÖLÜRÜM
Türk'üm Müslümanım Allah 'a şükür
Yerselerde Müslümanım Türk'üm ben
Bana ürenlerin yüzüne tükür
Ürseler de Müslümanım Türk'üm ben

Bende vatan millet aşkı ziyade
Duyan duymayana etsin ifade
Aslım yitiren bir haramzade
Sorsalar da Müslümanım Türk'üm ben

Altaylardan geldim Oğuzlardanım
Sanki Alparslan'ım de Cengiz Han'ım
Her nereye gitsem Türk'dür unvanım
Sürseler de Müslümanım Türk'üm ben

Yurdum Türk vatani ben vatandaşım
 Düşmanın önünde eğilmez başım
 Paramparça edip yerlere naşım
 Serseler de Müslümanım, Türk'üm ben

Ben ülkümden dönmem yıkılsa cihan
 Bunu emr'ediyor damarımda kan
 Darağacı dikip katlime ferman
 Verseler de Müslümanım Türk'im ben

Beni benden iyi bilemez zahit
 Yalan isem Allah şahit kul şahit
 Kalırsam gaziyim ölürsem şehit
 Vursalar da Müslümanım Türk'üm ben

Kocaman'im sığınmışım Allah'a
 Yönüm çevrilmiştir ulu dergaha
 İsa gibi kollarımdan çarmıha
 Gerseler de Müslümanım Türk'üm ben

TÜRKÇEM

Türkçe Türk olmanın kaidesidir
 Vatan bahçesinin gülüdür
 Türkçem Milli kültürün bir abidesidir
 İlmî araştırma dalıdır Türkçem

Duygu düşünceler daha ziyade
 En güzel Türkçemde billur ifade
 Nazımda nesirde ilmi sahada
 Edebi sanatın yoludur Türkçem

Bol bol terimler var cümle kurucu
 Anlamak konuşmak değil yorucu

Her dilden genişir anlatım gücü
Güzel deyimlerle doludur Türkçem

Dini duyguları gönlümde bulan
Milli hislerime tercüman olan
Her kelimesini bir ezgiden alan
Türk dünyasının saf balıdır Türkçem

Bu milleti başkası görse de hakir
Yaşayan Türkçemi yazar ve okur
Kim demiş kelime yönünden fakir
Dünyanın en zengin dilidir Türkçem

TÜRKLERİN ZAFERİ

Gelsin soran sorsun bizi tarihten
Cepheden cepheye akan Türkleriz
İster, Selim Han'dan ister Fatih'den
Çelikten kaleler söken Türkleriz

Hep bütün bir olur Türklerde emel
Böylelikle attık bu yurda temel
Önderimiz gazi Mustafa Kemal
Aleme nizamı sokan Türkleriniz

Kimin hatdinedir Türke yan bakmak
Yahut ki yurduna burnunu sokmak
Kazım Karabekir İnönü Çakmak
Zafer meşalesi yakan Türkleriz

Yedi iklim dört köşede her yanda
Kim duymamış Türkü ulu cihanda
Kars'ta Erzurum'da Bitlis'te Van'da
Düşmanı süngüye takan Türkleriz

Millet bir bütündür Atatürk başta
 Şükür yenilmedik hiçbir savaşta
 Gazi Antep ve Kahraman Maraş'ta
 Kalelere bayrak çeken Türkleriz

Mehmetçik süngüyü taktı silaha
 Kaldı düşmanların başı belada
 Sakarya İnönü Çanakkale'de
 Düşman setlerini yıkan Türkleriz

İzinsiz gireni sokmadık yurda
 Yılmadan döğüşük yağmurda karda
 Bir emir alınca Dumlupınar'da
 Yunan'ı denize döken Türkleriniz

Adana Mersin'i kurtardık birden
 İzmit'i Afyon'u arıttık kilden
 En sonunda karlı çıktık İzmir'den
 Gökten şimşek gibi çakan Türkleriniz

Paşamız er oldu erimiz paşa
 Bir bütün halinde girdik savaşa
 Bütün Türk vatanı hep baştan başa
 Her yerinde barut kokan Türkleriz

Yurda göz koyanın dersini verdi
 Millet böylelikle zafere erdi
 Milyonlara karşı koydu bir ferdi
 Esarete karşı çıkan Türkleriz

Kocaman Türklerin azı ve çoku
 Bir bayrak bir vatan varı ve yoku

Bana inanmazsan tarihi oku
 Şu dünyaya nam bırakan Türkleriz

VATAN DESTANI

İstiklal uğruna biz bu savaşı
 Atatürk'ü başta gördük kazandık
 Büyük küçük asker ettik her yaşı
 Kadın erkek harbe girdik kazandık

Hep toplandık Atatürk'ün sesine
 Ölmeye söz verdik erkekçesine
 İslanmasın diye top mermisine
 Çocuk yorganım sardık kazandık

Eğer ki düşmana verseydik vatan
 Kahrederdi Fatih Sultan Selim Han
 Türk milleti tek bir vücut tek bir can
 Birlik beraberlik kurduk kazandık

Çünkü biz ecdattan böyle görmüştük
 Silah alıp düşman peşine düştük
 Bir ekmeği dokuz kişi bölüştük
 Güçlüklere göğüs gerdik kazandık

Kaç yıl sürdü bu kanlı savaş
 Görmemişiz sıcak ekmeğe sıcak aş
 Cephelerde yalın ayak açık baş
 Böyle mücadele verdik kazandık

Silah alan cephelere koşuyor
 Sanki şenlik görmüş gibi coşuyor
 Şehit olan ölse bile yaşıyor
 Bu sırrı hikmete erdik kazandık

Biz cephede aldık harbin tadını
 Mermi çekti Türk'ün gebe kadını
 Doğum yapsa çocuğunu adım
 Ya zafer ya savaş vurduk kazandık

Fatih dedemizden var bizde nişan
 Çünkü onu övmüş Resul'ü Zişan
 Ettik düşmanları permeperişan
 Leşlerini yere serdik kazandık

Türkün karakteri ayrı bir yapı
 Kim bize çatmışsa yutmuştur hapı
 Ne zincir zapteder ne demir kapı
 Nice çemberleri yardık kazandık

Canımızdan aziz tuttuk vatani
 Türklerin vatana helaldir kanı
 Sakarya'da sele verdik düşmanı
 Kimini denize sürdük kazandık

Kocaman can verdik vatan vermedik
 Bu yurttaki kimseye imkân vermedik
 Düşmanlara aman zaman vermedik
 Vurduk başlarını kırdık kazandık

ALLAH İSTERSE

Neye kadir değil cenabı Allah
 İsterse zamandan zaman yaratır
 Ne eylerse takdirine eyvallah
 İsterse topraktan insan yaratır

İsterse Yakup'u zara düşürür
 İsterse Mansur'ı dara düşürür

İsterse Eyüp'a yara düşürür
İsterse derdine derman yaratır

İsterse hiç yoktan bela getirir
İsterse azmışı yola getirir
İsterse meleği kula getirir
İsterse melekten şeytan yaratır

İsterse ırmaklar yokuşa akar
İsterse denizler semaya çıkar
İsterse Halil'i ateşe yakar
İsterse ateşten gülşan yaratır

İsterse insanı puta taptırır
İsterse Mekke'de Kâbe yaptırır
İsterse insanı küfre saptırır
İsterse kalbine iman yaratır

İsterse kuyuya Yusuf attırır
İsterse balığa Yunus yutturur
İsterse Yusuf'u köle sattırır
İsterse Mısır'a sultan yaratır

İsterse krallar salılar asılır
İsterse semavat yere yasılır
İsterse İsmail kurban kesilir
İsterse kestirmez kurban yaratır

İsterse baharı kışa çevirir
İsterse kuruyu yasa çevirir
İsterse insanı tasa çevirir
İsterse kayadan bin can yaratır

İsterse kârunu yere batırır
 İsterse İsa'yı göğe götürür
 İsterse Musa'yı Tıır'a getirir
 İsterse asa'dan yılan yaratır

İsterse insanı enel Hak eder
 İsterse karayı kardan ak eder
 İsterse alemi birden yok eder
 İsterse milyonca cihan yaratır

İsterse boşaltır ister doldurur
 İsterse ağlatır ister güldürür
 İsterse yaşatır ister öldürür
 İsterse Vahap'ı ozan yaratır

ALLAH'A YALVARIŞ

Ey Muhammed'in ümmeti
 Bir Allah'a yalvaralım
 Kılalım farzı sünneti
 Bir Allah'a yalvaralım

Affını büyük bilerek
 Kesin tövbeye gelerek
 Günahdan pişman olarak
 Bir Allah'a yalvaralım

Secdeye koyalım başı
 Akıtalım gözden yaşı
 Teiniz tutup içi dışı
 Bir Allah'a yalvaralım

Seher vakti uyanalım
 Onun aşkıyla yanalım

Hak nuruna boyanalım
Bir Allah'a yalvaralım

Mutluluğa ermek için
Cennetine girmek için
Cemalim görmek için
Bir Allah'a yalvaralım

Muhammed olsun sözümüz
Kibleye dunsun yüzümüz
Ümitle dolsun özüümüz
Bir Allah'a yalvaralım

Eyriliğe koşmayalım
Doğruluktan şaşmayalım
Tefrikaya düşmeyelim
Bir Allah'a yalvaralım

Allah de darda kalmazsın
İnan boş kapı çalmazsın
Sonunda pişman olmazsın
Bir Allah'a yalvaralım

Müminin zikridir işi
Bunu yapar erkek dişi
Ey günahkâr asi kişi
Bir Allah'a yalvaralım

Senin vâden yeter bir gün
Acel gelip öter bir gün
Sayılı gün biter bir gün
Bir Allah'a yalvaralım

Nerde baban nerde deden
 Aynı yere sende giden
 Ne etsen nefesine eden
 Bir Allah'a yalvaralım

BİR ALLAH'A YALVARALIM

Ey Mıhammed'in ümmeti
 Bir Allah'a yalvaralım
 Bulmak islersek cenneti
 Bir Allah'a yalvaralım

Müminin zikirdir işi
 Doğru yoladır gidişi
 Ey günahkâr şaşkın kişi
 Bir Allah'a yalvaralım

Akıtalım gözden yaşı
 Secdeye koyalım başı
 Temizleyip içi dışı
 Bir Allah'a yalvaralım

İsmi dolak olsun dile
 Sevgisi girsin gönüle
 Kati bir pişmanlık ile
 Bir Allah'a yalvaralım

Mutluluğa ermek için
 Hak cennete girmek için
 Cemalini görmek için
 Bir Allah'a yalvaralım

Her an Allah'ı analım
 Onun aşkıyla yanalım

Yaradan'a sığınalım
Bir Allah'a yalvaralım

Kötülüğe koşmayalım
Doğruluktan şaşmayalım
İhtilafa düşmeyelim
Bir Allah'a yalvaralım

Onu yüceltsin sözümüz
Aşkıyla dolsun özümüz
Kâbeye dönsün yüzümüz
Bir Allah'a yalvaralım

Kocaman'ın sözleri çok
Yüreğine değdi bir ok
Ondan başka kimsemiz yok
Bir Allah'a yalvaralım

DİNİ MUAMMA (Hocam)
Babasız dünyaya gelen kaç kişi
Doğmadan yaşayıp öleni söyle
Anası erkekte yavrusu dişi
Kendi yavrusunu alanı söyle

Ben bir bina gördüm dünyadan koca
On dokuz kapılı yüz on dör lü baca
Seksen üç pencere otuzda loca
Binayı çatanı kuranı söyle

Doğmadan dünyaya kaç canlı geldi
Oğluyla beraber kim sünnet oldu
O kimki anadan ikiken oldu
Denize seccade sereni söyle

Kaç Allah'ı ekberi vardır ümmetin
 Bunun kaç farzın kaç sünnetin
 Senin benim bildiğimiz cennetin
 Kapısında odun kıranı söyle

Hocam ne var acep ilmin başında
 Ne hikmet var Hacerül Esvet taşında
 Babası altmış oğlu yüz on yaşında
 Birlikte yaşayıp öleni söyle

Cevabı çok yakın değildir yırak
 Çözenler ustadır çözmüyen çırak
 O nedir tayını emen kısırak
 Baykuşu çok olan viranı söyle

Kaç nesne var bu toprakta çürümez
 O hangi kuş uçar ama yürümez
 O nedir ki kul görürde Hak görmez
 Ebedi gaflette olanı söyle

Âşık Kocamam'ım sorumu bilin
 Yanlış fetva verme tutulur dilin
 Bülbülsüz bahçenin bağbansız gülün
 Hikmetinden sual soranı söyle

Hangi hayvan kemiği yok eti var
 Hangi koyun memesi yok sütü var
 Hangi canlı cansızlardan atı var
 Semada direksiz duranı söyle

Ateş yanıp aş pişmeden
 Ruhlar tene kavuşmadan

Ana rahmine düşmeden
Dogmadan ölen kimdir

Kıl gibi köprüler kurup
Şeytanı aradan sürüp
Anayla birlikte varıp
Kendi kızım alan kimdir

DİNİ NASİHATLAR
Allah'ım sana ayandır
Seher vakti er uyandır
Rahmetlerine beyandır
Muhammed'in ümmetini

Seni kim yarattı düşün
Girersin cennete peşin
Görüp ana baba işin
Duasını aldın ise

Ne gezersin sağda solda
Azık gerek sana yolda
Ölümü aklına alda
Bırak dünya ziynetim

Yarın soracak ol gani
Yaptığın ibadet hani
Mübarek cuma günü
Camilere geldin ise

Gece deme gündüz deme
Selevâtı dilden koma
Nefse uyup haram yeme
Kazan Hak'kın rahmetini

Darıldın ise haksıza
 Merhamet eyle yoksuzla
 Yardım ettinse öksüze
 Haram helal bildin ise

Emrinden çıkmazsan Hak'kın
 Olursun kendine yakın yakın
 Aman terk eylemen sakın
 Peygamberin sünnetim

Bu acıya dayanıpta
 Hak nuruna boyanıpta
 Seller vakti uyanıpta
 Namazım kıldın ise

Amanın kardeş amanın
 Boşa geçmesin zamanın
 Abdülvahap KOCAMANın
 Kabul eylen minnetini

Yeter Abdülvahap yeter
 Dert getirdin dertten beter
 Bir ay orucunu tutar
 İyi kuldun oldun ise

DUA YARABBİ

Yerin göğün sahibisin Allah'ım
 İsteyene hidayet ver yarabbi
 Günahkârım çoktur suçum günahım
 Günahıma kefarete ver yarabbi

Ne yarattın ne emrettin hep haklıdır
 Lutfi ihsanında keramın çoktur

Hazinende neyin noksan nen yoktur
Türk İslam'a metanet ver yarabbi

Her zaman var eyle Türk milletim
Artır şerefini yükselt katını
Koru cumhuriyet hükümetini
Bünyesine saadet ver yarabbi

Yurdumuzu koru düşman serinden
Hele şu terörist çetelerinden
Zalimleri kıpırdatma yerinden
Başlarına felaket ver yarabbi

İnlesin yurdumda hep ezan sesi
Gitmesin üstümden bayrak gölgesi
Bahşet milletime kardeş sevgisi
Cehalete kemalet ver yarabbi

Dilimizi sakla kötü sözlerden
Kelli nazardan fena bakan gözlerden
Rahmetini esirgeme bizlerden
Kur'an'ından şefaet ver yarabbi

Sabır verde selamete erelim
Nasip eyle Beytullah'a varalım
Muhammed'in makamını görelim
Helâl malla ziyaret ver yarabbi

Kabul eyle müminlerin duasın
Kaldır başlarından türlü belasın
Son nefeste Allah dedirt sedasın
Kelimeyi şahadet ver yarabbi

Senin rahmetine olmaz nihayet
 Daima bekleriz senden hidayet
 Şanlı ordumuza muzafferiyat
 Türk yurduna selamet ver yarabbi

Gurbet elde zehir oldu şekerim
 Daima tersine döndü tekerim
 Kocaman'ım otuz yıldır bekarım
 Bana zorlu bir avrat ver yarabbi (Amin...)

GEL DEMİŞ

Yüce Tanrı şöyle emir buyurmuş
 Cümle mahlûk hepsi bana kul demiş
 İnsanlardan hayvanları ayırmış
 Buna hayvan bize insan ol demiş

İnkâr etme Allah birdir bilirsin
 Çalışırsan hakikati bulursun
 Eğri yoldan cehenneme gelirsin
 Doğru yoldan cennetimi bul demiş

Düşün diye akıl vermiş başına
 Hikmeti çok karışılmaz işine
 Verdiği nimetine aşına
 Şükür eyle birliğimi bil demiş

Allah kullarını hiç darda koymaz
 Ona asi olup olma beynamaz
 Boynuyun borcudur beş vakit namaz
 Tut orucu namazını kıl demiş

Ayak vermiş yürü diye yoluna
 Söyle diye kelam vermiş diline

Çalış diye kuvvet vermiş koluna
Bu dünyada senin dostun kol demiş

Akraban ve komşun ile hoş geçin
İnsanın kalbini kırarsın niçin
Ben dini emrettim kardeşlik için
Rahmet verdim üstünüze bol demiş

Hiç unutma bu hayatı vereni
Ölüm vardır bekliyorsun sıranı
Kelamından bağışlamış Kur'an'ı
Gideceksen işle doğru yol demiş

Daima yürüyün siz doğru yoldan
Beddua almayın mazlum bir kuldan
Size imdat olmaz paradan puldan
Aman kulum benliğinden yıl demiş

Ben âşıkım böyle verdim kararım
Hayat boyu hakikati ararım
Vahap senden bu dilleri sorarım
Hele bir kez huzuruma gel demiş

GERÇEK

İsterse Allah'ım yoktan var eder
İsterse denizi çöle getirir
İsterse kolayı gayet zor eder
İsterse nehiri göle getirir

İsterse doğarken güler bebekler
İsterse insanlar olur melekler
İsterse her mevsim açar çiçekler
İsterse arıyı bala getirir

İsterse baharı kışa çevirir
 İsterse canlıyı taşa çevirir
 İsterse insanı kuşa çevirir
 İsterse meleği kula getirir

İsterse yıldızlar dünyaya düşer
 İsterse denizler karaya taşar
 İsterse koyunlar kurt ile yaşar
 İsterse fareyi file getirir

İsterse buluttan yağmur yağdırır
 İsterse dört mevsim koyun sağdırır
 İsterse babasız çocuk doğdurur
 İsterse bebeği dile getirir

İsterse nur vermez güneşe aya
 İsterse hiç cemre düşmez havaya
 İsterse anne kuş dönmez yuvaya
 İsterse bülbülü güle getirir

İsterse ağlatır isterse güldürür
 İsterse yaşatır isterse öldürür
 İsterse insana felâh buldurur
 İsterse başına bela getirir

İsterse insanlar oluyor toprak
 İsterse suları ediyor berrak
 İsterse ağacı donatır yaprak
 İsterse meyveyi dala getirir

İsterse ateşi gülsen yaptırır
 İsterse kâfiri puta taptırır

İsterse doğruyu yoldan saptırır
İsterse sapkını yola getirir

İsterse kar yakar üşütür ateş
İsterse ikiye bölünür güneş
İsterse her canlı bulamaz bir eş
İsterse müziği tele getirir

İsterse silahlar geriye teper
İsterse aniden kıyamet kopar
İsterse dünyayı bir cennet yapar
İsterse yaşanmaz hale getirir

İstersen Süleyman kuşdili bilir
İsterse çocuklar padişah olur
İsterse Kocaman dünyaya gelir
İsterse hayatı çile getirir

İBADET ET

Şu alemin hikmetine
Er Allah'a ibadet et
Kalbine iman mührünü
Vur Allah'a ibadet et

İncitme mümin kulları
Koru öksüzü dulları
Fakir yetim yoksulları
Gör Allah'a ibadet et

Gafleti ruhundan çek at
Beş vakitte kıl kırk rekat
Yıldan yıla fitre zekat
Ver Allah'a ibadet et

Daim doğru söyle sözü
Fitneden temizle özü
Gidip Beylullah'a yüzü
Sür Allah'a ibadet et

Esir olma gururuna
Er tevekkül şuuruna
Her gün Hak'kın huzuruna
Dur Allah'a ibadet et

Bugünden düşün yarını
Hep gözetme çıkarını
Ana baba hatırını
Sor Allah'a ibadet et

Cennetine girmek için
Cemalini görmek için
Şefaate ermek için
Bir Allah'a ibadet et

Kur'an oku öğren ilim
Nederse yap aklıselim
Camilere halı kilim
Ser Allah'a ibadet et

Çekiştirme birbirini
Sil kalpden günah kirini
Şu tembellik zincirim
Kır Allah'a ibadet et

Vahap kalbin olsun temiz
Ruhunda kalmasın kem iz

Sevgili peygamberimiz
Der Allah'a ibadet et

İKİ TAŞTAN İBARET

Boşa mağrurlanma sen insanoğlu
Cismin iki damla yastan ibaret
Dünyaya aldanıp şaşırma yolu
Bu dünyanın sonu boştan ibaret

En sonu figandır ne kadar gülsen
Menzile varırsın haddini bilsen
Zaloğlu Rüstem'in denginde olsan
Uçup giden bir gün kuştan ibaret

İster çuha giysen isterki şalı
İster kaymak yesen isterki balı
Hepsi senin olsa dünyanın malı
Gelip geçicidir düştan ibaret

İster ömür istersen yıllarca sene
Akibet aslına dönersin yine
Zevki izdırabı değmez bir güne
Dört yanına bir bakıştan ibaret

Düşün bu dünyaya ne için geldin
Nerede eğlendin nerede kaldın
Ne zaman yaşadın ne zaman öldün
Çünkü hayat bir savaştan ibaret

Abdülvahap ister ulu han olsun
İster yaşlı ister bir civan olsun
Dünyaya hükmeden kahraman olsun
Akibetin iki taşdan ibaret

MUHAMMED MUSTAFA

Sana kurban olsun benim

Özüm Muhammet Mustafa

Benim canım ciğerimsin

Gözüm Muhammet Mustafa

Şifadır hasta olana

Yetişir dar da kalana

Kalemi ele alana

Yazım Muhammet Mustafa

Olsa bile saltanatın

Kaç sene sürer hayatın

Var ise bir müşkilatın

Çözüm Muhammet Mustafa

Onun yönü gerçek yöndür

Bizi de o yana döndür

Cehennem ateşin södür

Buz'um Muhammet Mustafa

Seni kıyamette görsem

Bu büyük murada ersem

Ayağın tozuna sürsem

Yüzüm Muhammet Mustafa

Elbet bir gün öleceğim

Er geç toprak olacağım

Geçmişim ve geleceğim

Mazım Muhammet Mustafa

Gel verelim Hak'ka meğil

Onun huzurunda eğil

Gayri müslimlerin değil
Bizim Muhammet Mustafa

Gezmiyorum sağda solda
Kusur çoktur beşer kulda
Senin gösterdiğin yolda
İzim Muhammet Mustafa

Söyle Kocaman'im söyle
Boynu bükük koyma böyle
Bana da şefaate eyle
Tezim Muhammet Mustafa

NAMAZDIR

İslâm dini beş temele dayanır
Şüphesiz bunların başı namazdır
Namaz kılan insan nura boyanır
İbadetin temel taşı namazdır

Namaz kılan insan kötülük yapmaz
Yüce Hak'tan gayrı bir yere tapmaz
İmandan ihlastan takvadan kopmaz
Âlimin hayali düşü namazdır

Namaz kalbin nuru dinin direği
Müminlerin cennetteki durağı
İnsanın Allah'a kulluk gereği
İslâmın beş vakit işi namazdır

Büyük küçük günahlardan arıtan
Nefsin kötü arzusunu kurutan
Dünya ahret doğru yola yürüten
Müslümanın gözü kaşı namazdır

İnsan içtenlikle ederse secde
 Kalbindeki iman hep gelir vecde
 Melekler Allah'a ederler müjde
 Mihraca gitmenin eşi namazdır

Beş vakitte abdest almak temizlik
 Çok ayıptır çok günah bilmemezlik
 Gel kardeşim göster buna titizlik
 Evliyanın içi dışı namazdır

Aman ha namazı terk etme sakın
 Kim kılsa olur Allah'a yakın
 Büyük işaretin güzel ahlakın
 Müslümanın nurdan duşu namazdır

Namaz kılmıyanın kalbi paslanır
 Nefis ancak namaz ile uslanır
 Manevi gıdayla ruhlar beslenir
 İmanın ekmeği aşı namazdır

Kim can-ü gönülden kılsa namaz
 Onun üzerinde hiç günah kalmaz
 Kocaman Allah'a ederse niyaz
 En hayırlı vaktin beşi namazdır

NE MUTLU BANA

Şu fani âlemden huzurullahı
 İmanla gidersem ne mutlu bana
 Gece gündüz şük' ederim Allah'a
 Kazancımı yersem ne mutlu bana

Gönlümü kaptırsam Allah aşkına
 Onun aşkı ile dönsem şaşkına

Fakir fukaraya halden düşküne
Bir sadaka versem ne mutlu bana

Komşular aç iken ben tok yatmasam
Fazla şımarıpta göze batmasam
Müminlere kalpten buğuz tutmasam
Âlemi hoş görsem ne mutlu bana

Allah aşkı ile yanıp tutuşsam
Erenlerin arasına katışsam
İmkânsızın imdadına yetişsem
Yarasını sarsam ne mutlu bana

İster padişah ol istersen paşa
Ne olursan ol da sen öyle yaşa
Hecerül Esvet denen o siyah taş
Bir yüzümü sürsem ne mutlu bana

Vahap Kocaman'ım bu hevesimde
Allah hem kalbimde hem de sesimde
Ömrüm hıtabında son nefesimde
Bir şehâdet dersem ne mutlu bana

ORUÇ VE İBADET DESTANI

Hoş geldiniz tatlı günler
Mübarek Ramazan Ayı
Müminlere mutlu günler
Mübarek Ramazan Ayı

Hep müminler övünürler
Tutmayanlar dövünürler
Sen gelirken sevinirler
Mübarek Ramazan Ayı

Hep bütün dervişler pırlar
 Sen gelirken sevinirler
 Paklar kalbi koymaz kirler
 Mübarek Ramazan Ayı

Hem güzelsin hem kutlusun
 Güzel güne umutlusun
 Baldan şekerden tatlısın
 Mübarek Ramazan Ayı

Sanma hayat böyle kalır
 Tutmayanlar pişman olur
 Tutan mükâfatın alır
 Mübarek Ramazan Ayı

Mümin Senden alır hazı
 Sen sevmezsin beynamazı
 Akşam Teravih Namazı
 Mübarek Ramazan Ayı

Gayrimüslime acısın
 Tutanların baş tacısın
 Gönüllerin ilacısın
 Mübarek Ramazan ayı

Bayram günü karışırılar
 Kanlı kinli barışırılar
 Birbirine barışırılar
 Mübarek Ramazan Ayı

Tutanın yükselir şanı
 Senin için kaynar kanı

On iki ayın sultanı
Mübarek Ramazan Ayı

Sahur vakti olur niyet
İslâmdaki medeniyet
Tutmayana ver eziyet
Mübarek Ramazan Ayı

Kocaman doğruyu söyle
Ömür gelip geçti böyle
Bana da şefaata eyle
Mübarek Ramazan Ayı

RAMAZAN GELDİ

Müminler üstüne bir güneş doğdu
Ayların sultanı ramazan geldi
Nuru dünyadaki zulmeti boğdu
Mağfired ummanı ramazan geldi

Bu ayda şeytanlar bağlanmış bekler
Yeryüzüne iner bütün melekler
Kabul olur tüm tövbeler dilekler
Kurtuluş fermanı ramazan geldi

Teravîh Namazı tam yirmi rekat
Bu uzun namazın sevabı kat kat
Bu ayda yoksula eyle sadakat
Dertliler dermanı ramazan geldi

Ramazandır on bir ayın yücüsü
Bu ayda yükselir Kır'an'ın sesi
Bin aydan hayırlı Kadir Gecesi
Müminler bayramı ramazan geldi

Kötü düşünceler kalpten atılır
 Mutluluğun deryasına batılır
 Yalnız Allah için oruç tutulur
 Sevabın harmanı ramazan geldi

İbadetsiz geçirilmez bu günler
 Allah'a inanan emrini dinler
 Bu ayda sevinir bütün müminler
 Canların canı ramazan geldi

Bu mübarek aya açalım kucak
 Hep oruç turalım köşe ve bucak
 Ey Vahap Kocaman hava çok sıcak
 Tam hasat zamanı ramazan geldi

TASDİK EDER

Esirgeyen bağışlayan Allah'a
 Melekler inanır kul tasdik eder
 Allah bir Kur'an hak Resulailah'a
 Yürekler inanır dil tasdik eder

Mümin her nefeste Allah'ı anar
 Âşıkların kalbi aşkıyla yanar
 Arılar emri ile çiçeğe konar
 Petekler inanır bal tasdik eder

İnsanlar Allah'ı edemez inkâr
 Çünkü varlığına pek çok delil var
 Hayvanlar bitkiler eylerler ikrar
 Çiçekler inanır gül tasdik eder

Kur'an kitabımız İslâm dinimiz
 Beş vakit Kâbe'ye döner yönümüz

Onun eseriyim ver bedenimiz
Parmaklar inanır el tasdik eder

Manevi ruh koymuş görünen tene
İnsanı çağırır ilime fene
İsterse akar nehirler tersine
Irmaklar inanır sel tasdik eder

Sonbaharda ağaçları soldurur
Kış gelince bir kısmını öldürür
İlkbaharda tekrar hayat buldurur
Yapraklar inanır dal tasdik eder

Merhamet şefaath rahmet onundur
Öldürme diriltme hikmet onundur
Ahiret cehennem cennet onundur
Duraklar inanır yol tasdik eder

Kocaman her şeyi Allah yaratır
Her zerrede kendisini gösterir
Gerekirse cansız şeye can verir
Topraklar inanır çöl tasdik eder

VAHAP DE ÖLÜ HATIRLA

Hayvanlardan kuş kanatlı
Ördek de gölü hatırla
Acının karşısı tatlı
Arı de balı hatırla

Yalan dünyanın ahengi
Her şey birbirinin dengi
Kore tarif etme rengi
Yeşil de alı hatırla

Kışı derken yağan karı
 Kıştan sonra ilkbaharı
 Baharda yeşil dağları
 Ağaç de dalı hatırla

Yokuştan sonra inişi
 Erkeğin yoldaşı dişi
 Dünyaya aldanan kişi
 İnsan de deli hatırla

Ömür baştan başa keder
 Ananın yoldaşı peder
 Akşam gelir sabah gider
 Yolcu de yolu hatırla

Gündüzün karşısı gece
 Enginin yoldaşı yüce
 Genç olanın sonu koca
 Dere de seli hatırla

Dünya yalan ölüm gerçek
 Kötülükten elini çek
 Kırlarda açılan çiçek
 Bülbül de gülü hatırla

Allah'ın dediği olur
 Yazılanlar başa gelir
 İnsan doğduğu gün ölür
 Vahap de ölü hatırla

ZİKREDER

Her şeyi yaratan yüce Allah'ı
 Gönüller zikreder diller zikreder

Onun sevgisiyle açar çiçekler
Bülbüller zikreder güller zikreder

Her mülkün sahibi herkesten yüce
Canlı cansız onu anar gizlice
Onun emri ile gündüz ve gece
Melekler zikreder kullar zikreder

Yaradan'dan hiç kesilmez umutlar
Ruhlar ona döner şânını kutlar
Ona âşık olup ağlar bulutlar
Yağmurlar zikreder seller zikreder

O "ol" dedi oldu bütün kâinat
Hep emrinde canlı cansız mahlukat
Ona bağlı boyun eğmiş tabiat
Ovalar zikreder çöller zikreder

Sevgisiyle akar gözlerden yaşlar
Onun aşkı ile ötüşür kuşlar
Rüzgâr eser dağlar zikire başlar
Yapraklar zikreder dallar zikreder

Daima her yerde mevcuttur her an
Ona mahsus değil zaman ve mekân
Onun takdiriyle işliyor zaman
Asırlar zikreder yıllar zikreder

Tertemiz kalbinle edersen iman
Yardım eder kimki dilerse aman
Allah'a kendirli adanmış insan
Bedenler zikreder haller zikreder

Vahap onu arar çile çekerek
 Kâinata onun sevgisi gerek
 Nehirler akıyor “Allah” diyerek
 Denizler zikreder gönül zikreder

D) ÖZEL KİŞİ ve ÖZEL YERLER İÇİN ŞİİRLERİ

BAĞBUĞ TÜRKES

Türklerin Başbuğ'u ülkücü lider
 Türkiye bir büyük insan kaybetti
 Acısı bizlere getirdi keder
 İşitenler akıl izân kaybetti

Ölümü dünyayı yasa bağladı
 Gözümüzün yaşı aktı çağladı
 Arkasından bütün Türkler ağladı
 Türk dünyası ulu hakan kaybetti

Başbuğ'u bizleri yaktıkça yaktı
 Gözümüzün yaşı sel olup aktı
 Sevenleri boynu bükük bıraktı
 Yeni nesil bir mihmandar kaybetti

Bazı gün sivildi bazı askerdi
 Vatana millete kol kanat gerdi
 Gençliğe ülkücü ünvanı verdi
 Ülkücüler bir kumandan kaybetti

Nerde adalet var Başbuğ'u orada
 Eş değer görmezdi çakalı kurda
 Alçak komünizmi sokmadı yurda
 Bu yüzden binlerce civan kaybetti

Şöyle takdir etti koskoca cihan
 Dediler ki yeri dolmaz bir insan
 1997 yılı Dört Nisan
 Türkiyemiz bir Alparslan kaybetti

Hürriyet ve demokrasi aşığı
 Âdaletli ülkücüler maşuğu
 Dünyaca geçerli Dokuz Işığı
 Bütün canlar birer canan kaybetti

İzinden yürüyen dağlardan aşar
 Sevgisi gönülde gün günü taşar
 Başbuğ'u Türklerin kalbinde yaşar
 Dünyada geçici mekan kaybetti

O Hak yola gitti biz kaldık burda
 Onu yolcu ettik yağmurda karda
 Melûl mahsun koydu bizi baharda
 Bir ilkbahar taze fidan kaybetti

Takdirilahi yerini buldu
 İlkbaharda gülü açmadan soldu
 Bu sefer olanlar bizlere oldu
 Bir büyük insanı vatan kaybetti

Sekseni doldurmuş mübarek yaşın
 Beladan belaya sokuldu başın
 Cennete peygamber olsun yoldaşın
 İslâmiyet bir Müslüman kaybetti

Kocaman destanı yazdı bitirdi
 Çilesin doldurdu sona yetirdi

En kıymetli varlığını yitirdi
Bir ben değil bütün ozan kaybetti

ÇOCUKLARIM

Dört dörtlük o bir çağın insanı
Oğlum Mehmet Ali başa yazılsın
Küfürsüz yalansız onun lisanı
Her yönüyle dağa taşa yazılsın

Abdülkadir gözü pekini gözü pek
Yalan dolan demez sözleri gerçek
Zabıta memuru Adana'da tek
Kişiliği kurda kuşa yazılsın

Oğlum Mustafa'da çok saygı değer
Benim her emrime başını eğer
Evladın kötüsü olmazmış meğer
Sevgisi ciğere döse yazılsın

Selman yakışıklı köy zamparası
Kızlar ile iyi gitmez arası
Kimseye açmadan gönül yarası
Kıymeti göz ile kaşa yazılsın

Muammer oğlum da ağır mı ağır
Kötü sözü duymaz kulağı sağır
Bana karşı gelmez bağır ve çağır
Sabır sarayına paşa yazılsın

Mehmet Akif tez evlendi genç yaşta
Jandarma subayı şimdi Maraş'ta
Bir kılıbık diploması ilk başta
Dansı çok arkadaşa yazılsın

Kızım Müzeyyen'e içim yanıyor
 Yerine düşmedi kalbim kanıyor
 Kocasını gören adam sanıyor
 Bir günah işlerse beşe yazılsın

Zekiye kızımın her hali normal
 Sariye kafadan biraz anormal
 Oğlum Şeyh Şamil'im sen sonuna kal
 Senin her gününe neşe yazılsın

Oğlum Muammer'de yanımda kaldı
 Onun etrafını haylazlar aldı
 Biri önder olup içkiye saldı
 Günahları o keltoşa yazılsın

Şimdilik yanımda bir koca karım
 Tek böbrekli yaşar sağlığı yarım
 O benim her şeyim dünyada varım
 Hayatıma baştan başa yazılsın

Kocaman bunları nasıl besledin
 Nasıl giyindirdin nasıl süsledin
 Hep Allah'dan hayırlısın istedin
 Seninde emeğin boşa yazılsın

DEMİREL BABA

Yüce Türk milleti bu devlet sizin
 Devletin başkanı Demirel Baba
 Atatürk'ten sonra Türkiye'mizin
 En büyük insanı Demirel Baba

Babamız bizlere kol kanat açar
 Karanlık geceye ışıklar saçar

Sahipsiz kuzuyu kurt alır kaçar
Olmazsa çobanı Demirel Baba

Yirminci asırda halkın babası
Ne mutku Türklere babalar hası
Vatan millet için onun cabası
Canların cananı Demirel Baba

Işıldak yanında ışınmaz fener
İleri saflarda yer almak hüner
Yalancının mumu yatsıda söner
Gönüller sultanı Demirel Baba

Hep vatanın aşkı ile yaşıyor
Millet sevgisi ile gönlü coşuyor
Düşkünlerin yardımına koşuyor
Dertlerin dermanı Demirel Baba

Harabeyi görse yapar imarı
Haddin bilmeyene atar şamarı
Barajlar fatihi yapı mimarı
Yollar bezirganı Demirel Baba

Allah bunu bize emanet etti
O da hak ettiği makarna yetti
Yalnız Türkler için emek sarfetti
Tertemiz vicdanı Demirel Baba

Yeni nesil yurda ilim saçacak
Uçağımız dört bir yanda uçacak
Türkiye dünyaya yelken açacak
Geminin kaptanı Demirel Baba

Yapıya mühendist hastaya doktor
 Onun bu vatana hizmeti çoktur
 İlimde teknikte emsali yoktur
 Her ilmin uzmanı Demirci Baba

Bunu yapmamıza yoktur bir neden
 Türkler bir bütündür bir ruh bir beden
 Sarı karıncadan file hükmeden
 Sultan Süleyman'ı Demirel Baba

Açılışlar yapar temeller atar
 Eski eserlere yenisin katar
 Mazlumı kayırır zalime çatar
 Terörün düşmanı Demirel Baba

Evladın babaya ikramı azdı
 Baba olmasaydı evlat olmazdı
 Senin çok sevdiğin bir şair yazdı
 Sana bu destanı Demirel Baba

Başımızda varken çekmeyiz tasa
 Biz de demokrasi bir anayasa
 Rum'a Ermeni'ye Yunan'a Rus'a
 Bırakmaz meydanı Demirel Baba

İyi çalışmakla kanı aklanır
 Cehalet ilimle ancak paklanır
 Bir yavru kuş bir çalıya saklanır
 Kolla bu ozanı Demirel Baba

Bende bir âşıkım Kocaman adım
 Dünyayı dolaştım ben adım adım

Benim emeklilik sizden muradım
Bunun tam zamanı Demirel Baba

HANIM UÇAR

Kayseri’de hanımların
Başkanısın Hanım Uçar
İyi kalpli kadınların
Sultanısın Hanım Uçar

Dürüst insana bacısın
Gönüllerin ilacısın
Vallahi başlar tacısın
Can canısın Hanım Uçar

Sana uygun mudur erin
Cennet ala olsun yerin
Aşka düşen gönüllerin
Mihmanısın Hanım Uçar

Sana yardım etsin pirlere
İncitmesin kara yerler
Dünyadaki mücevherler
Mercanısın Hanım Uçar

Senin o tatlı dillerin
İlacısın gönüllerin
Kayseri’de güzellerin
Kervanısın Hanım Uçar

Dünyayı doldursun şanın
Her zaman sağ olsun canın
Dünyada kötü insanın
Düşmanısın Hanım Uçar

Daha genç sayılır yaşı
 İyilerin arkadaşı
 Bütün hanımların dişi
 Aslanısın Hanım Uçar

Kusurun bulunmaz senin
 Sözüünü etme kimsenin
 Gönlümdeki has bahçenin
 Fidanısın Hanım Uçar

Bakma kusura amanın
 Boşa geçmesin zamanın
 Abdülvahap KOCAMAN'ın
 Destanısın Hanım Uçar

HOROZOĞLU

Selamım aleyküm sevgili dostum
 Hele nasılsınız siz Horozoğlu
 Sizlerle muhabbet sohbetir kastım
 Dostlara duacı biz Horozoğlu

Eğer bu tarafa yaparsan gezi
 Bir ara uğrak ve unutma bizi
 İnanki arkadaş özledik sizi
 Kalbime bıraktın iz Horozoglu

Mahsuller iyi mi kazancın nasıl
 Ufak tefek köyde yapan mı fasıl
 Hasılat nasıldır köyde velhasıl
 Huzurlu geçti mi yaz Horozoğlu

Gelde muhabbetten bir sofraya serek
 Gerçek açıklığın hakkını vererek

İnsana arkadaş dar günde gerek
Geniş günde ahbap yüz Horozoğlu

Âşık bazen yaya bazen allıdır
Sevda güvercini dört kanatlıdır
Alimlerin sözü baldan tatlıdır
Bala katılır mı tuz Horozoğlu

Âman ha yengeme çok iyi bakın
Şükür benimkinin ölmesi yakın
Sözlerimi yanlış anlama sakın
Yok mu bir kocatmış kız Horozoğlu

İster sen bir bey ol istersen paşa
Mutlaka lazımdır kardaş kardaşa
Kendine iyi bak sağlıklı yaşa
Bana geri kalan vız Horozoğlu

Bilirsin âşık Bağdat sorulmaz
Aşka düşen hiçbir zaman yorulmaz
Horozoğlu bana küsmez darılmaz
Bir de bu tarafı gez Horozoğlu

İster gel istersen hiç ayak basma
Vahap Kocaman'a darılma küsme
Gelmez isen sakın selamı kesme
Eğer geleceksen tez Horozoğlu

KARACAOĞLAN

Adana'yı hatırlarsak

İşareti Karacaoğlan

Feke'nin insanı Farsak

Aşireti Karacaoğlan

Güzeli övmüş süslemiş
 İnsana sevgi beslemiş
 Yaratan Hak'tan istemiş
 Hidayeti Karacaoğlan

Feke'de dünyaya gelmiş
 Küçük iken öksüz kalmış
 Güzellere âşık olmuş
 Akibeti Karacaoğlan

Mazlumları korun demiş
 Zalimlere vurun demiş
 Sahibine verin demiş
 Emaneti Karacaoğlan

Âşıklara çığır açmış
 İnsana muhabbet saçmış
 Pir elinden bade içmiş
 Ticareti Karacaoğlan

Yüzüne gülmemiş kader
 Aşkı etmiş onu heder
 Çeke gelmiş çeke gider
 Sefaleti Karacaoğlan

Türlü meclislere girmiş
 İnsanlığa gönül vermiş
 Bütün deyişinde yermiş
 Cehaleti Karacaoğlan

Öz Türkçe söylemiş sözü
 Hak'ka bağlıymış özü

Güzele doymamış gözü
Şikayeti Karacaoğlan

Çıkıp yüksekte yaylamış
İnip engini boylamış
Kendine rehber eylemiş
Kemaleti Karacaoğlan

Bütün âşıklar derilse
Bizlere destur verilse
Sohbet meclisi kurulsa
Ziyareti Karacaoğlan

Çekmişler çileyi gamı
Gezmişler Halep'i Şam'ı
Yunus bir gönül adamı
Vekaleti Karacaoğlan

Âşıkların başı olmuş
Gariplerin eşi olmuş
Kocaman yoldaşı olmuş
Nihayeti Karacaoğlan

MESUT YILMAZ
Dünya toplanır sanma
Boyun eğmez düşmanına
Giremezler meydanına
Pehlivandır Mesut Yılmaz

Milletini başta tutan
Ona bağlı Anavatan
Eserlere eser katan
Bir aslandır Mesut Yılmaz

Barajına göllerine
 Köprüsüne yollarına
 Milletın gönüllerine
 Tercümandır Mesut Yılmaz

Türkiye'ye nizam kurdu
 Arkasında sivil ordu
 Şükür kalkındırdı yurdu
 Bir sultandır Mesut Yılmaz

Keramet var gür sesinde
 Hayır dolu hevesinde
 Gönlümüzün bahçesinde
 Bir fidandır Mesut Yılmaz

Aleyhinde atmasınlar
 Ona kafa tutmasınlar
 Yiğidime çatmasınlar
 Çok yamandır Mesut Yılmaz

Sembölü çalışkan arı
 Daha Ömrümün baharı
 Sevindirir yoksulları
 Babacandır Mesut Yılmaz

Eğer sorarsanız bana
 Kültürü yeter cihana
 Kocaman'a bu vatana
 Bir imkandır Mesut Yılmaz

MUHAMMED ALİ
 Yumruğunla ışık tuttun dünyaya
 Büyük bir insansın Muhammed

İslâm bayrağını çektin semaya
Çünkü Müslüman'sın Muhammed Ali

Sende ayrı sır var ayrı bir tavır
Türk kadar güçlüsün Türk kadar cesur
Elin dert görmesin vur yağidim vur
Yorulmaz civansın Muhammed Ali

Mağrur Foreman'ı dövüşün hele
Koskoca dünyaya saldı velvele
Bütün Müslümanlar biriz elele
Bir ulu kervansın Muhammed Ali

Şöhretin dünyada yükseldi kat kat
Hasmını bırakma iyi dayak at
Ağzını burnunu birbirine kat
Al kana beyansın Muhammed Ali

Kalbinde iman var kuvvet kolunda
Gerçek Müslüman'sın Allah yolunda
Spor dünyasının boks dalında
Eşsiz kahraman'sın Muhammed Ali

Sen yumruk vurdukça bize haz gelir
Freyzen Foreman Liston vız gelir
Üçü birden gelse yine az gelir
Takdiri şayansın Muhammed Ali

Zaferinle bayrak çektin yarına
İslâm aleminin ufuklarına
Dünya boyun eydi yumruklarına
Bugün bir cihansın Muhammed Ali

Galip gelecektin önceden bildin
 Rakibin ismini defterden şıldın
 Sen ringe çıkınca arslan kesildin
 Naminla aslansın Muhammed Ali

Hakkın olan unvanım korudun
 Yedinci rauntta hasmını yordun
 Yumruğu vurdukça Allah diyordun
 Gafiller uyansın Muhammed Ali

İki soldan vurdun bir sağdan çaktın
 Foreman'a güzel ziyafet çektin
 Ayağa kalksaydı gebertecektin
 Dur biraz uzansın Muhammed Ali

Sevindirdin bizi bin yaşa sağ ot
 Kabul ettin İslâm dini gerçek yol
 Dünyadaki boksörlere örnek ol
 Ulu bir kaptasın Muhammed Ali

Ellerine sağlık koluna kuvvet.
 Ömrün uzun olsun makamın cennet
 Bize yardım etsin Allah Muhammed
 Can içinde cansın Muhammed Ali

Ya Allah deyipte vurduğun zaman
 Ne imiş Freyzer Liston Foreman
 Hayranlarındandır Âşık Kocaman
 Gönlümde sultansın Muhammed Ali

SAYIN MEHMET PERÇİN BEYE

Koçaklar koçağı yiğitler başı
Aslansın eroğlu ersin Mehmet Bey
Sayın başbakanın öz arkadaşı
Hükümet içinde birsin Mehmet Bey

Âdil başbakana sen müsteşarsın
Vatan için millet için yaşarsın
Mazlumların yardımına koşarsın
Daima düşküne yarsın Mehmet Bey

Beni mutlu ettin sen de ol mutlu
Ömrün uzun olsun her günün kutlu
Her şey gönlünüzce olsun umutlu
Doğruca cennete girsin Mehmet Bey

Gel dersen ben emrine gelirim
Öl dedinmi yollarında ölürüm
Yaşadıkça kıymetini bilirim
Unutursam sorsun Mehmet Bey

Nur içinde yatsın anan ve baban
Seninle öğünsün hısım akraban
Vatanı yükseltmek en büyük çaban
Ancak vatan için varsın Mehmet Bey

Benim çarem kesilmiştir vallaha
Benim ümidimi kaldırdın şaha
Dua ediyorum yüce Allah'a
Üstünüze kanat gersin Mehmet Bey

Senin gibi insan gerek vatana
Hak yardım eylesin elden tutana

Lanet olsun sana dil uzatana
Allah belasını versin Mehmet Bey

Ziyaret ederim bura geldikçe
Dualar yaparım namaz kıldıkça
Hatırın sayarım ömrüm oldukça
Sen benim gönlümde varsın Mehmet Bey

Sevindirdin beni yoktur kederim
Gece gündüz sana dua ederim
Benim Kadırlili sayın hemşehrim
Yaradan gönlünü görsün Mehmet Bey

Sen olmazsan benim işim olmazdı
Kocaman ağlardı yüzü gülmezdi
Sorarlarsa bu şiiri kim yazdı
Bir gariban âşık dersin Mehmet Bey

VALİ OĞUZ KAĞAN KÖKSAL BABA

Valilerin birincisi
Oğuz Kağan Köksal baba
Adana'nın bir incisi
Oğuz Kağan Köksal baba

İlkbaharın kır çiçeği
Yeni nesil geleceği
İnsanlığın gözbebeği
Oğuz Kağan Köksal baba

Bulun valiler başısın
Gariplerin yoldaşısın
Yetimlerin kardeşisin
Oğuz Kağan Köksal baba

Kamil insanların hası
Garibanın akrabası
Fakir fukara babası
Oğuz Kağan Köksal baba

Seversin yüce vatanı
Damarında Türk'ün kanı
Teröristin baş düşmanı
Oğuz Kağan Köksal baba

Allah düşürmesin dara
Kalbine açmasın yara
Daha yüksek makamlara
Oğuz Kağan Köksal baba

Sen hiç görmiyesin keder
Ata'nın izinden gider
Düşkünlere yardım eder
Oğuz Kağan Köksal baba

Hayır severlerin başı
İnsanlığın temel taşı
Mazlumların arkadaşı
Oğuz Kağan Köksal baba

Hak sana vermesin acı
Yaslı gönüller ilacı
Türkiye'de başlar tacı
Oğuz Kağan Köksal baba

Kııarsın farzı sünneti
Hak'ka edersin minneti

İnşallah görün cenneti
Oğuz Kağan Köksal baba

Sığınmış Ulu Rahman'a
Sıkı sarılmış Kur'an'a
Yardım eyle Kocaman'a
Oğuz Kağan Köksal baba

YSE GEN. MÜD. YAR. SÜLEYMAN
KULE BEY'İN HATIRA DEFTERİNE
Süleyman Kule'yle sohbet eyledim
Gayet olgun bir Süleyman dediler
Aşktan meşkten birkaç kelam söyledim
Gerçek âşıklara mihman dediler

Yanına oturdum bir sohbet kurdum
Benim şair olduğumu duyurdum
Mecaziden hakikattan dem vurdum
Her yönüyle o bir umrnan dediler

Adı Süleyman'dır soyadı Kule
Bence Kule değil büyük bir kale
O da âşık imiş gerçek bir güle
İlahi aşk buna nişan dediler

Hem şair hem edip hemi de yazar
Ehli muhabbetten kurduk bir pazar
Dilerim değmesin ona kem nazar
Hayatta görmesin figan dediler

Makam memuriyet bir yana attık
Muhabbette yağ üstüne bal kattık

Konuşmayı uzattıkça uzattık
Hoş muhabbet hoş bir zaman dediler

Sohbette derine daldık bir ara
Onda da mevcuttu bendeki yara
Yara aşk yarası bunu kim sara
Yunus Emre size lokman dediler

O beni ben onu bildim nihayet
Aslında var imiş büyük asalet
Zaten asaletten doğar kemalet
O bir eşsiz kamil insan dediler

Laleden sümbülden gülden söyledik
İpekten sırmadan telden söyledik
İrmaktan denizden gölden söyledik
Barbaros misali kaptan dediler

Benim hatıramdır meslektaşına
Günün en iyisi arkadaşına
Kâmil insan benim taçtır başına
Arkadaşı bir Kocaman dediler

ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ
Çukurova'mızda üniversite
Balcalı'da yeri mekanı güzel
Üniversitenin bak bunca site
Ustası mimarı plânı güzel

Buraya kurulmuş on beş yıl önce
Çukurovalıyı boğmuş sevince
Bunca tahsil vermiş binlerce gence
Tahsili ili ini irfanı güzel

Binaları güzel yapmış ustalar
 Türlü türlü haber taşır postalar
 Hastanede rahat yatar hastalar
 Hekimi ilacı dermanı güzel

Milli bütünlüğe bağlı yuvamız
 Halkı aydınlatmak bizim davamız
 Türkiye’de tekden Çukurova’ımız
 Eli aşireti insanı güzel

Üniversitemiz ilim yatağı
 Kadınlı erkekli alim otağı
 Güney bölgesinde Toros eteği
 Turfandası bağı bostanı güzel

Rehberimiz Atatürk’ün ilkesi
 Çukurova koç yiğitler ülkesi
 Adana’ımız bir sanayi bölgesi
 Dört tarafı mağmur her yanı güzel

Gençlerimiz görülmemiş cevherli.
 Hepisi neşeli yoktur kederli
 Bütünü güneyli hepsi yerli
 Tahsili terbiye lisanı güzel

Koyunun sesine kuzular meler
 Daha bundan başka var neler neler
 Turaç öter ilkbaharı müjdeler
 Bülbülün feryadı, figanı güze

Çukurova’ımızın yoktur pahası
 Üniversitemiz hasların hası

İlim yuvamızın büyük babası
Rektörümüz Mithat Özsan'ı güzel

İnsan olmasaydı ilim olmazdı
Herkes okusaydı cahil kalmazdı
Sorarlarsa bu şiiri kim yazdı
Deyin Kocaman'ın destanı güzel

KADİRLİ'YE GÜZELLEME

Yurdumuzda bir benzeri bulunmaz
Var mı Türkiye'de eşin Kadirli
Kuruluş tarihin kesin bilinmez
Bir asırdan fazla yaşın Kadirli

Toprağında bin bir ürün yetişir
Savrun çayı Ceyhan ile katışır
Bahçelerde dertli bülbül ötüşür
Turaç senin asil kuşun Kadirli

Güzün tarlalara tahıl ekilir
İlkbaharda pamuk sebze dikilir
Yazda sonbaharda ürün çekilir
Dört mevsim tükenmez işin Kadirli

Sen sırtım Süleiniş'e yaslarsın
Kanallarla düz ovayı ıslarsın
Kucağında çok gariban beslersin
Tükenmez ekmeğin aşın Kadirli

Bütün insanlara açık kucağın
Asırlardan beri tüter ocağın
Yaz ayında fazla olur sıcağın
Ama ılık geçer kışın Kadirli

İlçeler içinde zengin bilinir
 Şükür sende ne ararsan bulunur
 Bir yılda üç çeşit ürün alınır
 Altındır toprağın taşın Kadirli

Kültürlü insanın öz Türkçe dilin
 Elli bin nüfusun Adana ilin
 Sen Çukurova'da nazlı bir gelin
 Sürmelidir gözün kaşın Kadirli

İlçe Andırım'a yol senden geçer
 Halkın temiz yiyip temiz su içer
 Ahalin yaz ayı yaylaya göçer
 Bütün asilzade kisin Kadirli

Ovaların münbit boldur ormanı
 Bulunur her türlü derde dermanı
 Sende mevcut yiğitlerin harmanı
 Düşmana eğilmez başın Kadirli

SILA ÖZLEMİ

Dağlar eteğinde şirin köyümü
 Öyle özledimki tarif edemem
 Ağaçlar içinde güzel evimi
 Öyle özledim ki tarif edemem

Av yaparak dağdan dağa geçmeyi
 Ellikle orakla ekin biçmeyi
 Yayık ayrıyla çorba içmeyi
 Öyle özledim ki tarif edemem

Allah kısmet etse görsem silayı
 Gurbetteyim askerlikten dolayı

Bir düğün olsada çeksem halayı
Öyle özledim ki tarif edemem

Azgın tosunların vuruşlarını
Köydeki itlerin ürişmesini
Huysuz avratların girişmesini
Öyle özledim ki tarif edemem

Sabahleyin çift sürmeye gitmeyi
Akşam ahbaplarla sohbet etmeyi
Koyun otlatmayı kuzu gütmeyi
Öyle özledim ki tarif edemem

Irmakta çimmeyi balık tutmayı
Akşam yörük saçlarında yatmayı
Evdeki kül döken kirlî Fatma'yı
Öyle özledim ki tarif edemem

Hısım ile akrabayı görmeyi
Tavşan avlamayı keklik vurmeyi
Harman savurmayı döven sürmeyi
Öyle özledim ki tarif edemem

Askerlik bitince köye varmayı
Ananın babanın halin sormayı
Kaba kağıt ile tütün sarmayı
Öyle özledim ki tarif edemem

Tor ata binerken yeşem çiftmeyi
Gezmekle geçirsem günü haftayı
Tırşik çorbasını içli köfteyi
Öyle özledim ki tarif edemem

Kocaman'a bu hasretlik yetiyor
 Artık günden güne sabrı bitiyor
 Çoluk çocuk hep gözümde tütüyor
 Öyle özledim ki tarif edemem

ÜZÜMLÜ'DE

İlçesi Beyşehir Konya'dır ili
 Bu özellik olmaz her Üzümlü'de
 Biraz da Konya'ya uzak menzili
 Gelip görülecek yer Üzümlü'de

En iyi tüfekler burçla yapılır
 Bu beldeye Beyşehir'den sapılır
 Küçükde göz büyükde el öpülür
 Gariban insana yar Üzümlü'de

Ora Beyşehir'e bağlı bir belde
 Burayı görmemek değildir elde
 Methi sanayisi söylenir dilde
 Gelde gerçekleri gör Üzümlü'de

Kooperatif başkanı ne güzel başkan
 Hele üyeleri takdire şayan
 Birbirini sever hep bütün insan
 Yiğitler harmanı er Üzümlü'de

Burada bulunur türlü yemişler
 Bir tüfek sanayi usta el işler
 Gez dünyayı gör Konya'yı demişler
 Konya'da olmayan var Üzümlü'de

Ne kadar meth'etsem o kadar haktır
 Meyvesi sebzesi ürünü çoktur

İnsanı çalışkan tembeli yoktur
Herkes ekmeğini yer Üzümlü'de

Üzümlü'nün insanında birlik var
Konu komşu arasında dirlik var
Milliyetçilik var beraberlik var
Kolay kolay olmaz şer Üzümlü'de

Türkiye'de yoktur menendi eşi
İnsanı kültürlü aydın bir kişi
Birbirini sever erkek ve dişi
Garibi görmezler hor Üzümlü'de

Bu beldeye neden Üzümlü derler
Helâlden kazanıp helâlden yerler
Çalışkan insanlar eroğlu erler
Helalden yapılır kar Üziimli'de

En iyi tüfekler yapılır burda
Buradan dağılır hep bütün yurda
Bir de gözünle gör oraya varda
Hak için dökülen ter Üzümlü'de

Kocaman oraya uğra bir'ara
Ordaki dostların yaranı sara
Yetmiş altı santim yirmi numara
Âşık'a bir tüfek ver Üzümlü'de

E) MİZAHÎ ŞİİRLERİ

65 YAŞ DESTANI

Altmış beş yaşıma geldim yaklaştım
Hiçbir iş yapmadım kusurdan başka
Kırk beş sene diyar diyar dolaştım

Karım yok elimde nasırdan başka
 Artık evlenmeye bir niyetim yok
 Çünkü kılıbıkım hürriyetim yok
 On beş avrat aldım zürriyetim yok
 Hiç gebe gelmedi kısırdan başka

Kırk yaşından sonra azdikça azdım
 Seven dostlarıma hep kuyu kazdım
 Bir de şair gibi şiirler yazdım
 Şiire benzemez nesirden başka

Evime it girse gezer yorulur
 Yiyecek bulamaz kalbi kırılır
 Damdan fare düşse başı yarılır
 Çulum çaputum yok hasırdan başka

Kime dayı desem bir çelme takdı
 Kardeşim cebime gözünü dikdi
 Babama güvendim anamı s....
 Evlat olamadım esirden başka

Ben kendimi dayı ilan eyledim
 Bana yan bakacak var mıdır dedim
 Nerde kavga yaptım hep dayak yedim
 Her şeye benzerim cesurdan başka

Amansız hastalık bindi enseme
 Allah böyle dert vermesin insana
 Doktor bana pehriz verdi bu sene
 Bir şey yeme dedi mısırdan başka

Yok aklımın yarısını yitirdim
 İstirahat fakültesini bitirdim

Servetimi hesap ettim oturdum
Bir bok da çıkmadı sıfırdan başka

Ayna ile her yanıma baktırdım
Doktorlara suni yürek taktırdım
Röntgene uğrayıp filim çektirdim
Çok şükür derdim yok kusurdan başka

Âşık Kocaman'ım yerim yatarım
Beni sevmeyene kazık atarım
Kırk beş yıldan beri güreş tutarım
Erkek yıkamadım avrattan başka

ASKERDEN ANAYA MEKTUP

Ana sağ selamet köye varırsam
Bütün dostlarıma kıyam ederim
Cebimde harçlığım biraz kısaldı
Para gönderirsen bayram ederim

Okuma kursunu bitirdim anca
Garanti muhtarım köye varınca
Bana imza atmak lüzum olunca
Sol el baş parmağın ravan ederim

Kursa gideceğim çavuş olursam
Kader kötü gelir uzman kalırsam
Sizden havadisli mektup alırsam
Bir sigara yakar duman ederim

Keyfimiz yerinde üzülme ana
Bugünler yiyoruz bol karavana
Aman köyden bir kız hazırla bana
Ben bu bekarlığa isyan ederim

Yemekler iyidir yoktur bahane
 Her gün böyle hoşaf çıksa daha ne
 Elbisem o biçim kepim şahane
 Haftada bir sefer hamam ederim

Geleceğim Allah izin verirse
 Eğer bir ay mezuniyet vurursa
 Amcam kızını başkasına verirse
 Vallahi halim yaman ederim

Vahap'ın mektubu bitti nihayet
 Eğer kaytarırsan tokat bol gayet
 Sağ selamet köye varırsam şayet
 Tutar çil horoza kurban ederim

ÂŞIK MUHTAR ADAYI

Köylü beni zorla muhtar ederse
 Girerim hayalden düşüne kadar
 Köyün töresini çeviririm terse
 Bakarım ayaktan başına kadar

Öldürseler tergemezdim yalanı
 Kolay kolay yaptırmazdım talanı
 Kızı kaçıp ondan para alanı
 Sökerdim tırnaktan dişine kadar

Hırsız köylüye çoban tutarım
 O çalar getirir ben yer yatanın
 Mallarım dış devlete satarım
 El korum topraktan taşına kadar

Köyden haraç alır hacca giderdim
 Beleş para ile borcum öderdim

İslâmın şartını tamam edirdim
Yapardım birinden beşine kadar

Hastaya ölmeden mezar kazardım
Döğüşen çiftlere muska yazardım
Bensiz iş yapanın işin bozardım
Yoklardım doludan boşuna kadar

Her gün düzenlerdim özel eğlence
İhtiyardan alır verirdim gence
Benden hanımlara sosyal güvence
Alırdım şalvardan şeşine kadar

Bütün dul avrada koca bulurdum
Seçer iyisini kendim alırdım
Süsüne püsüne ortak olurum
Boyardım gözünden kaşına kadar

Bir tembel bulursam gözün boyardım
Alır parasını cebe koyardım
Ölen ölülerden kefen soyardım
Bunu uygulardım eşine kadar

Köyün gençlerini evlendirirdim
Sevenleri sevdiğine verirdim
Koca karıları sevindirirdim
Takardım ampulden fişine kadar

Genç kızlara dansöz kursu açardım
Kız oynatır köye nece saçardım
Ehlikeyf olana kucak açardım
Beslerdim sarhoştan keşine kadar

Köyün bekçisini ebe ederdim
 Sağlıklı doğuma çaba ederdim
 Bütçeyi çapkına hibe ederdim
 Verirdim ekmekten aşına kadar

Kocaman'ın gerçek olsa hayali
 Bana ne köylüye olur vebali
 Belki beni öldürürdü ahali
 Ölürsem oğluyun kuşuna kadar

BEKARLIK DESTANI

Bekar gençler evlenmeye kalkışman
 Eğer bir çıkacak yolun olmazsa
 Ömrünün yansı boş boşa gider
 Ne yapan evlenme halin olmazsa

Başlığın parası on bin'e çıktı
 Bu gidişler benim canımı sıktı
 Gençler bekarlıktan usandı bıktı
 Bekarsın cebinde pulun olmazsa

Bir gül idim dört yanımı hâr aldı
 Ever dedim babam bana darıldı
 Fakirlere evlenmesi zoraldı
 Bir yerden bir gelir yolun olmazsa

Allah yardım eyle fakir yoksula
 Yoksulun hayatı gidiyor sele
 Kızlar bülbül olmuş konmuşlar güle
 Bülbül neye konsun gülün olmazsa

Eğer bekâr isen halini düşün
 Evlenecek olsan paran yok peşin

Yalnız yatarsan donarsın kışın
Yorganın döşşegin kalın olmazsa

Sağlam tütün evlenmenin ipini
Sonra yutarsınız hayat hapını
Asla yontmaz keser kendi sapını
Anan baban sağın solun olmazsa

Zenginler evlenir fakirler bekar
Bekârın kalırım ya kimler çeker
Bekâra zehirdir yiyemez şeker
İster ki petekli balın olmazsa

Fakir isen kimse bakmaz yüzüne
Yalan derler senin doğru sözüne
Lâkap korlar kimsezin özü ne
Emmin dayın arkan ulun olmazsa

Bu sıra gitgide değişir zaman
Biçerdöver çıktı kalmadı saman
İşte senin halin perişan yaman
Satacak kapında malın olmazsa

Evli isen rahat eder yaşarsın
Bekar isen sağa sola koşarsın
Bir gün hayat ağacından düşersin
El atıp tutacak dalın olmazsa

Cebinde paran yok karışma işe
Bekârlık çekersin gelirse başa
Kaçırmak istersen emeğin boşa
Yanında akılsız delin olmazsa

Kocaman sizlere öğüt veriyor
 Bekârlara bir evlenmek diliyor
 Aç tavuk rüyada darı görüyor
 Bu hayırlı işte elin olmazsa

CİNAYETİM VAR

Ben aslında karıncayı incitmem
 Günde üç beş tane cinayetim var
 Kılıbık değilim avrattan korkmam
 Hanımına sonsuz itaatim var

Rütbem mareşalden daha yukarı
 Otuz sene güttüm köyde davarı
 Lüzumsuz idlerde yaptım başarı
 Özürümden büyük kabahatim var

Kendime uymayan bir iğ bulurum
 Horozun sesine eve gelirim
 Namaz kılmayana imam olurum
 Alnı yere gelmez cemaatım var

Yaşantım çok tatlı baldan kaymaktan
 Benim gibi erkek çıkmaz oymaktan
 Günde on kez dayak yerim avrattan
 Krallardan üstün bir rahatım var

Yalanı söylemem hiç doğru demem
 Avantadan sevmem çalışıp yemem
 Emanet alırım iyade etmem
 Yüksek karakterli şahsiyetim var

Hep yerde gezerim uçaktan inmem
 Eşşeği bulamam beygire binmem

On beş yaşlı kız verseler evlenmem
Koca karılarla kontratım var

Yeni fehmeyledim sağ ile solu
Bilmiye çalıştım gittiğim yolu
Kırk mağazam vardır rüzgarla dolu
Avluk Dağları'nda saltanatım var

Çok ince ruhluym değilim kaba
Yaptığım kusurlar gelmez hesaba
Bütün çingeneler bana akraba
Sülalesi temiz asaletim var

Her gün yemek yerim altın tabakta
Yiyip içip aç gezerim sokakta
Bir elbise yaptırırım her hafta
Çabut parçasından kravatım var

Altmış beşten kırka indi yaşlarım
Yolu yarı eder geri başlarım
Hep geri zekalı arkadaşlarım
Benimde kafamdan şikayetim var

Bin bir mesleğim var yapmaz yıkarım
On beş avrat aldım halen bekarım
Yazın ağustosta soba yakarım
Kışın kırk derece hararetim var

Yoksulluk elinden halim pek yaman
Olamazlar benim gibi kodaman
Adım Abdülvahap soyu Kocaman
Koçlu Köy'ü denen vilayetim var

PEHLİVAN

Ata sporumuz yiğitlik işi
 Severim yiğidi erden tarafı
 Onun piri büyük mübarek kişi
 Çok saygı duyarım pirden tarafı

Bir zamanlar ben de güreş tutardım
 Pehlivanım diye çalım satardım
 Kavuşur kavuşmaz yere yatardım
 Kimseye vermezdim yerden tarafı

Meydana çıkınca rengim bozulur
 Korkuludan dizimin bağı çözülür
 Tuşa gele gele sırtım yüzülür
 Ama esirgerdim serden tarafı

Meydanda hasmıma yaman umarım
 Alla düşer düşmez gözüm yumarım
 O zaman hakemden imdat umarım.
 Çok fazla severim kardan tarafı

Böylelikle ömür kuşun uçurdum
 Güreşte sayısız fırsat kaçırdım
 Milleti gülmekten kırdım geçirdim
 Kolladım topaldan körden tarafı

Bir perdah yaparım çok şatafatlı
 Beni takdir eder o İsmet Atlı
 Can baldan pekmezden her şeyden tatlı
 Pes derim görürsem zordan tarafı

Güreşe girende neşe saçarım
 Sıkışırsam beyaz bayrak açarım

Saniye usulü durmaz kaçarım
Eğer keşfedersem şerden tarafı

Bana destek olan hep yeni kuşak
Kimi yaşlı dedi kimisi uşak
Aldığım ödüller hep kuru şak şak
Boş vaat kuru laf şordan tarafı

İsterdim olayım ünlü pehlivan
Buna uğraş verdim ben zaman zaman
Kırk yıl güreş yaptı Vahap Kocaman
Kolladım namustan ardan tarafı

RÜYA ALEMİ

Rüya aleminde bir güzel gördüm
Bir dilber çıkmıştı karşıma benim
Görür görmez ona gönlümü verdim
Çok fazla gitmişti hoşuma benim

Ona ışmar ettim parka yöneldim
O anda fırsatı ganimet bildim
Tenhaca müsait bir yere geldim
Oda gelmiş idi peşime benim

Usul boylu idi ince belliydi
Kalem parmaklıydı zarif elliydi
Güzelliği her halinden belliydi
Yaşı uygun idi yaşıma benim

İkimizde bir tenhada durmuştuk
O beni ben onu sıkı sarmıştık
Alış veriş pazarına girmiştik
Sanki yapışmıştı düşüme benim

Ben ona baktıkça o bana baktı
 Aşkî ateş oldu içime aktı
 Beni bir onulmaz derde bıraktı
 Zehir katlı tatlı aşîma benim

Onu öptüm saçlarını kokladım
 Kollarımın arasına sakladım
 Orasını burasını yokladım
 Hazır lokma idi dişime benim

Ben ona o bana baktı yılıştık
 Birbirimiz anlamaya çalıştık
 Hissimizi ortaklaşa bölüştük
 Aşkım vurmuş idi dışîma benim

Artık olan olmuş her şey bitmişti
 Uyanmıştım uykum bile gitmişti
 Arzum sona ermiş keyfim yetmişli
 Meğer şeytan girmiş düşüme benim

Ey Kocaman böyle geçmez bu hayat
 Sen bir daha besmele çek öyle yat
 Bir yandan ayrılık bir yandan gurbet
 Bir de bu iş geldi başîma benim

TAHTAKURUSUNDAN ŞİKAYET

Generalim arzuhalim var size
 Babamızsın bizi sizler görüyor
 Tahtakurusundan şikayetçiyim
 Zehirledi Mehmetçiğim kırıyor

Em kırk yedi tanka benzer yapısı
 Üzerinde makinalı obüsü

Küçük büyük silahlanmış hepisi
Ateş almaz tüfek ile vuruyor

Ordu kurdu burda tahtakurusu
Çin'e benzer bölük bölük sürüsü
On kişiyi uyutmuyor birisi
Yılan gibi koynumuza giriyor

Gündüzleri mevzilere çekilir
Geceleri piyasaya çıkılır
Havacısı paraşütle dökülür
Piyadesi dört tarafı sarıyor

Kemiriyor fare gibi dişi var
İşin yoksa bacağına kaşı var
Sanarsınki çok acele işi var
Taksisini pek acele sürüyor

Ufaklar arkada iriler başta
Yahudiler gibi asker her yaşta
Dokuz şehit verdik dünkü savaşta
Yaralılar hastanede duruyor

Tahta yarıkları bunun durağı
Asker kanı emmek bütün merağı
Yakında toplarız tası tarağı
Silah çekip yolumuza duruyor

Bilemezsin bu zalimin savaşın
Kusuruma bakma ağrıttık başın
İşin gücün yoksa kaşın ha kaşın
Kolumuzun dermanı yok yoruyor

Kendisi zalimdir yoktur imanı
 Geceleri bize vermez amanı
 Yeni harbe hazırlanmış tümeni
 Askerini bir araya deriyor

Ne kaplana benzer ne kızılkurda
 Dalanmadık asker kalmadı burda
 Dört taraftan hücum eyledi yurda
 Ordusunu cephelerde kuruyor

Kocaman halini anlat özürle
 Allah bize çare gönder hazırla
 Generalim askerini hazırla
 Ordu çekti üzerine varıyor

YÜZDE YÜZ DOĞRU

Oğlum beni sizden soran olursa
 Bizleri yuvadan uçurdu deyin
 İyi hal kötü hal bütçeye göre
 Giydirdi yedirdi içirdi deyin

Kumar oynamazdı içki içmezdi
 Muhanetin köprüsünden geçmezdi
 Kahveye otursa cüzdan açmazdı
 Avanta bulursa aşırıldı deyin

Kimimiz memuruz kimimiz işçi
 Kimimiz zabıta kimimiz dışçı
 Kimimiz ekmekçi kimimiz aşçı
 Bizi istikbale geçirdi deyin

Kuldan korkmaz hep Allah'dan korkardı
 Altın biriktirir para irkerdi

Parasız kalırsa iti kırkardı
Hep eve topladı devşirdi deyin

Bol idi babamın ekmeği aş
Onu seviyordu çok arkadaşı
Elliydi altmışı geçince yaşı
Biraz keçileri kaçırdı deyin

Hasta idi ama perhiz etmezdi
Çok yavaş yürürdü hızlı gitmezdi
Bir karış çocuğa gücü yetmezdi
Son zamanda biraz düşürdü deyin

Bazen kitap sattı bazen de destan
Bazen boncuk sattı bazen de fistan
Bazen incir sattı bazen de bostan
Böylece ömrünü geçirdi deyin

Bütün Türkiye'de var idi şanı
Aşırı severdi bütün insanı
Onu takdir etti cumhurbaşkanı
Onun madalyasını taşırdı deyin

Bazen sırtta olduk bazen kucakta
Bazen soba yaktık bazen ocakta
Bazen yaz ayları kaldık sıcakta
Bazen de yaylaya göçürdü deyin

Sözünün eriydi fire vermezdi
Olur olmaz yerde riske girmezdi
Hayatta kimseyi hakir görmezdi
Sırtı kaşınanı kaşırdı deyin

Kocaman hep böyle kendini över
 Zamanı geçirmiş döşünü döver
 Mazlumu kayırır zalime söver
 Kocayınca biraz şaşırıldı deyin

F) MEKTUP ŞİİRLERİ

DEMİRCİOĞLU'NDAN KOCAMAN'A MEKTUP* (I)

Vahap usta ben yanına gelirim
 Dizleriyin bağı çözülür elbet
 Senin ile bir arada olursam
 Yazı aleyhine yazılır elbet

Ustam benim ile kavga etmek zor
 Kendine güvenme beni görme hor
 Beni tanımazsın git köyünden sor
 Korkudan diz bağın çözülür elbet

Alışmışsın Türkiye'de beleşe
 Bayılırsın kibar ile keleşe
 Sakın sen benimle çıkma güreşe
 Alta düşen sırtın yüzülür elbet

Sen beni duydun mu nasıl bilirsin
 Gelirsen köyümden haber alırsın
 Şöhretimi duyar duymaz ölürsün
 Oraya mezarın kazılır elbet

Akla sen gelirsin Kadirli dense
 Bir tokatta senin dağılır ense

* Bu şiir Abdulvahap Kocaman'a Abdullah Demircioğlu tarafından yazılmış mektup olarak da gönderilmiştir.

Seni hiç ummadık bir adam yense
Bütün sevenlerin üzülür elbet

Korkarım sen seni âşık sanarsın
Gafil olma ateşlere yanarsın
Felç geçirir kazık gibi donarsın
Korkudan ellerin büzülür elbet

Üzerinden bu korkuyu ataman
Geceleri yatağında yataman
Yemek yiyemezsin lokma yutaman
Lokma boğazına dizilir elbet

Mektubuma cevap çok acı salma
Şaka yapıyorum kusura kalma
Elini öperim kırıcı olma
Senin yaylaların gezilir elbet

DEMİRCİOĞLU'NDAN KOCAMAN'A MEKTUP* (II)

Dinle sözlerimi Vahap Kocaman
Keseceğim artık hızını senin
Senin ömrün artık olmuştur tamam
Silerim defterden pozunu senin

Irmak olur üzerine akanın
Ateş olur cayır cayır yakarım
Senin ile elbet ringe çıkarım
Vurur şişiririm gözünü senin

Bir gün senin ile güreş tutarsam
Gol sarması vurur yere yıkarsam

* Bu şiir Abdullah Demircioğlu tarafından Abdulvahap Kocaman'a yazılmıştır.

Senin ile bir sahneye çıkarsam
 Çalarım başına sazım senin

Soracağım sana bir gün yaşım
 Kıracağım senin keskin dişini
 Ben avcıyım hiç bırakmam peşini
 Sürerim çamurda izini senin

Bilir misin sen Ali'yi Halid'ı
 Hep kesti kafirin kökün yülüdü
 Vururum ağzına asma kilidi
 Boğarda korum sözünü senin

Yıkarım tahtım eylerim viran
 Hep acır o zaman halini gören
 Başına getiririm gıcılı boran
 Kışa çeviririm yazını senin

Bir iş olur ise bilineni kazara
 Götürür biçtiririm seni hızara
 Bir yumrukta gönderirim mezara
 Biçerim kefenlik bezini senin

Demircioğlu çok gününü aradım
 Şaka ama seni pek çok karadım
 Kucaklaşıp öpüşmektir muradım
 Görseydim bir kere yüzünü senin

DEMİRCIOĞLU'NA CEVAP* (I)
 Âşık sen meydana hızlı girmişsin
 Yere hızlı düşüp kırılmıyasın

* Abdulvahap Kocaman'ın Abdullah Demircioğlu'nun I. mektubuna cevabı.

Benden hızlı kaçan olmaz demişsin
Koşuda çarçabuk yorul mayasın

Bendini yıkarsın çok hızlı akma
Akibetin toprak yukarı bakma
Kendine güvenip karşıma çıkma
Sonra ölüp ölüp dirilmeyesin

Gel kardaşım böyle olma haşarı
Sen karşımda yapamazsın başarı
Haşa sözüm meclisten dışarı
Sen oraya sürgün sürülmeyesin

Seni tanıdılar ismin deyince
Dediler ki biraz noksan beyince
Ringte benden güçlü yumruk yeyince
Uluk kabak gibi yarılmayasın

Benden korkar rengin döner sarıya
Çok uzama indiririm yarıya
Gizli gizli girme bizim darıya
Sonra sol böğründen vurulmayasın

Bütün ustaların başyım dersin
Gurbetin ekmeği aşyım dersin
Âşıklıkta köşe taşıyım dersin
Kilise damına örülmeyesin

Yalan mı çok essah mı çok dilinde
Fal baktırsak ne gösterir falında
Madamlar yanında İncil elinde
Türlü ayinlerde görülmeyesin

Acemi kişinin böyledir hali
 Yalansam şeytana olsun vebali
 Bir hataya düşüp İsa misali
 Sonra sen çarmıha gerilmeyesin

Kâmillerin ben hasıyım diyorsun
 Gariplerin babasıyım diyorsun
 Muhabbetin sofrasıyım diyorsun
 Meyhane içine serilmeyesin

Bende benlik yoktur yerde yüzlerim
 Sizin gibi kamil dostu özlerim
 Kusuruma bakma şaka sözlerim
 Kocaman'a küsüp darılmayasın

DEMİRCİOLU'NA CEVAP (II) DEDİLER*

Usta seni sordum sual eyledim
 Ayarı çok düşük ayar dediler
 Bunun karakteri nasıldır dedim
 Elden balık gibi kayar dediler

Dedim soyu nedir aslını de ki
 Dediler ki ustam ipsizin teki
 Dedim nedir bunun eski meslek'i
 Ölenlerden kefen soyar dediler

Dedim nerden gelir bunun harçlığı
 Dediler kızlardan alır başlığı
 Dedim nasıl idi arkadaşlığı
 Adamın gözünü oyar dediler

* Abdullah Demircioğlu'nun 1.1.1998 tarihli mektubuna Abdulvahap Kocaman tarafından Dediler başlığıyla verdiği cevaptır.

Dedim ufak mıdır yoksa büyük mü
Dediler sana ne başına yük mü
Dedim karnı nasıl fazla büyük mü
İki kemik versen doyar dediler

Dedim şöhretli mi acep şanlı mı
Dediler ki sana heyecanlı mı
Dedim yaşlı mıdır delikanlı mı
İyi bir kartlaşmış hıyar dediler

Dedim yerli midir yoksa yabancı
Dediler boş hanı bekleyen hancı
Dedim nasıl bunun dini inancı
Kiliseye iyi uyar dediler

Dedim köyde bunun var mı bir evi
Dediler ki beğenmezdi her evi
Dedim neydi bunun köyde görevi
Köyde zorlu eşşek yayar dediler

Dedim bu arkadaş insanın hası
Dediler ki onun eksik sopası
Dedim evlenecek olsa babası
Gece anasını boyar dediler

Dedim bitirdi mi hayat mektebi
Dediler gurbettir onun sebebi
Dedim güttürelim ona merkebi
Kancıksa şeytana uyar dediler

Dedim bunu burda herkes bilir mi
Dedilerki gitti geri gelir mi

Dedim dostluğuna güven olur mu
Bekliden canına kıyar dediler

Âşık Kocaman'ın dosta ne diyom
Şu yalan dünyaya geldim gidiyom
Kusuruma bakma şaka ediyom
Senin hatırını sayar dediler

HASAN ÖZKAN'DAN KOCAMAN'A MEKTUP

Vahap senle açalım bir sohbet pazarı
Ana yurttan ne haber yaz bana gönder
Sen halk ozanısın be döviz ağacı
Ana yurttan ne haber yaz bana gönder

Fikrini çok açık buldum Kocaman
Ata'nın azmine kavuştuğu an
Düşmanı denize döktüğü zaman
Kahraman destanını yaz bana gönder

Anarşit hortlamış nedir davası
Duyarım esermiş kominist havası
Kör Moskof'tur onun asıl boyası
İlgazlı şiirin yaz bana gönder

Vatandaş her zaman bekliyor huzur
Bu hale sokanlar dilesin özür
Kuvvetli ordumuz toplansın muzur
Mızzurun kahrından yaz bana gönder

Sözlerin bir vaaz yerinde gördüm
Fikrinle fikrimi beraber buldum
Bir zaman düşünüp hissemi aldım
Durumlar ne hal yaz bana gönder

Benden de sorarsan vatan ozanı
 Dolaştım bir zaman Kadirli'yi Kozan'ı
 İşitmez oldum gurbetteyken ezanı
 Camiden ezandan yaz bana gönder

Dokuz yıldır dış devleti gezerim
 Ana vatanımda asıl nazarım
 Sivas ilim Şarkışla'dır pazarım
 Köyüm Gümüştepe yaz bana gönder

Hasan Özkan yurda şiir yazarım
 Gavur ellerinde kalmasın ha mezarım
 Yurdu bölenlere hepten kızarım
 Yurdun dört yanından yaz bana gönder

HASAN ÖZKAN'A CEVAP

HASANIM*

Gel seninle bir muhabbet yapalım
 Kurak bir yuvarlak masa Hasan'ım
 Kederde ne ise o gelir başa
 Dünya için çekme tasa Hasan'ım

Bu vatanı elimizden alan var
 Memleketle çeşit çeşit yalan var
 Yolumuzda kıpkırmızı yılan var
 Öldürmeğe gerek âsa Hasan'ım

Karıştırma meşelinin dibine
 Elbet bulacaktır hak sahibini
 Ele kulak asma kendi cebini
 Para doldur basa basa Hasan'ım

* Sivaslı Hasan Özkan'ın 28.6.1979 tarihinde yazdığı mektuba Abdulvahap Kocaman tarafından verilen cevaptır.

Anlamışsın şiirimde ayağı
 Sözleri mi kınamışsın bayağı
 Sen yeseydin yediceğim dayağı
 Geberirdin kusa kusa Hasan'ım

Sen iste ki ben vereyim demiş Hak
 Bu cihanda o cihanda yüzü ak
 Allah çalışana verir muhakkak
 Bu değişmez anayasa Hasan'ım

Ayıp mıdır iktidara çatdığım
 Yalan mıdır hapislerde yatdığım
 Anasını avradım saldığım
 Kan olduk bir terese Hasan'ım

Vatan için millet için çalışsak
 Bu yurt için güçlülere alışsak
 Dokuz koldan üç hilâlda buluşsak
 Ülkü yolu gayet kese Hasan'ım

Katil gibi zincirlere vurdular
 Münkir nekir süalini sordular
 Tabanımda iki sopa kırdılar
 Zanneyleme bir pırasa Hasan'ım

Sanma Kocaman'ın ağzı gevşek
 Sermişim altıma sabırdan döşek
 Attan fazla atlar acışan eşek
 Boyu uzun akli kısa Hasan'ım

İKİ EVLİ'LERE MEKTUP

Biraz iki evlinin halin söyleyim
 Çık şöyle karşımda salın iki evli
 Ben âşıkım kaç zamandır böyleyim
 Âşık olduğumu bilin iki evli

Ben erkeğim diye çalım satarsın
 Dışarıda palavralar atarsın
 Serilmez yatağın yerde yatarsın
 Altına serilmez çulun iki evli

Küçük avrat her gün bize gel diyor
 Entari kondura çorap al diyor
 Param yok der isen ara bul diyor
 Mecbursun bunları alın iki evli

Eğer almadımmı yüzünü asar
 Konuşmaz seninle bir zaman küser
 Yanma hiç gelmez muhabbet keser
 O zaman belanı bulun iki evli

Büyük der ki bana giymek yakışır
 Akşam sabah dır dır eder çekişir
 Konu komşu seyir eder bakışır
 İçerde kapalı kalın iki evli

Nedir avratların ettiği dersin
 Yediğin ekmeği sen zehir yersin
 Avratlar subaydır sende bir ersin
 Karşı söyleyemez dilin iki evli

Küfrederler senin canın sıkılır
 Diş kalmaz ağzında hepsi dökülür

Yaş otuz demeden belin bükülür
 Genç yaşta bükülür belin iki evli
 Dersin bu hayatta ben düştüm nerden
 Bıkarsın canından geçersin serden
 Miltonın yakası görünmez kirden
 Daha çok perişan olun iki evli

Her gün sen canını sıkarsın
 Usanırsın bu hayattan bıcarsın
 Odayı süpürür kabı yıkarsın
 Her hâl sensin taze gelin iki evli

Büyük avrat bir iş yapmaz oturur
 Küçük avrat ocağını batırır
 İkisi de cehenneme götürür
 Şeytan dolu sağın solun iki evli

Büyük avrat durmaz, çekişe başlar
 Küçük avrat döker gözünden yaşlar
 Hemen kapışırklar yolunur saçlar
 O zaman aracı olun iki evli

Ey Âşık Ferrahi düşme bu derde
 İki evliye büyük nasihat burda
 Sonra hasret kalın vatana yurda
 Dağ basma düşer yolun iki evli

İKİ EVLİNİN METHİYESİ MEKTUP

Ferrahi bu sözü boşa demişsin
 Bir horoz misali öter iki evli
 İki evliyi boşa zemmeylemişin
 Neşesine neşe katar iki evli

Senin bu görüşün yanlışmış meğer
 Bence iki evli bin altın değer
 Aslı temizlerden olursa eğer
 Her gün tatlı lokma yutar iki evli

Sen iki evliyi sakın karama
 İki evlide hiç kabahat arama
 Nefsi İslah olur bakmaz harama
 Şeytanı başından atar iki evli

Günde biri gelir görür hizmetin
 Tek evliden çok bilinir kıymetin
 Hem işlersin peygamberin sünnetin
 Hicaza gitmeden beter iki evli

Aslı temizlerden geçerse ele
 O zaman hayatı vermedin sele
 Bunun biri kısır olursa hele
 Bu murazda sana yeter iki evli

Artırırlar şöhret ile şanını
 Çekişipte hiç sıkımazlar canını
 Geceleri boş koymazlar yanını
 Her gün biri ile yatar iki evli

Ne bulâşık yıkar ne yatak serer
 Dünyada her türlü murada erer
 İçer kahvesini sigara sarar
 Avratlara çalım satar iki evli

Eğer biliyorsan ağzın tadını
 Ara bul kendine iki kadını

Pek yakında bey koyarlar adını
 Ocağın sonsuza tüter iki evli
 Kardeş iki evlen pişman olmazsın
 El ırzına bakıp günah almazsın
 Birisi ölürse bakıp kalmazsın
 Öteki işini tutar iki evli

Evlenme diyenin sözü hak değil
 Şükür memlekette kadın yok değil
 Bir yiğide iki avrat çok değil
 Malın bu dünyada biter iki evli

Birisi kahveni çayın pişirir
 Öteki evini derer devşirir
 Bir tek avrat seni mahcup düşürür
 Bir şey desen sana çatar iki evli

Benim sözlerimden kıssa almazsan
 Hayat bahçesinin gülün yolmazsan
 Gençliğinde iki avrat almazsan
 Sonra yüreğine batar iki evli

Halk içinde kara etmez yüzünü
 İki avrat gençleştirir özünü
 İkiside hiç atlamaz sözünü
 Zenginleşir borun öter iki evli

Abdülvahap sen her zaman böylesin
 İki evli olan doğru söylesin
 Allah hepimize kısmet eylesin
 Benim sözüm burçla biter iki evli

KOCA YUNUS'A MEKTUP ŞEKLİNDE CEVAP

Doğruluğu bir kenara attık elhamdülillah
 Bir doğruluğa bin hile kattık elhamdülillah

Gece gündüz çalışıp eller füze yaparken
 Bizler koyu gölgede yattık elhamdülillah

Biz milletin zeruri ihtiyacın sakladık
 Sonra karaborsada sattık elhamdülillah

Âlimlerin sözüne hiç aldırış etmedik
 Cahillerin ardından gittik elhamdülillah

Allah'ın peygamberinin emrini dinlemedik
 Sahtekârlık yolunu tuttuk elhamdülillah

Yurtta kardeş kardeşi acımadan vururken
 Bir de mafya şerrine çattık elhamdülillah

Modaya önem verdik gücümüzle sarıldık
 Çalışmayı bir kenara ittik elhamdülillah

Helal kazanç yemeyiz dalavere yaparız
 Yalan yere bin yemin ettik elhamdülillah

Gündüz kumar oynadık gece kafayı çektik
 Sokakta naraları attık elhamdülillah

Milletvekili olduk meclislerde döğüştüğ
 Seçimde kürsülerde öttük elhamdülillah

Hazinemiz tamtakır palavramız yerinde
 Kırklağa kadar borca battık elhamdülillah

Avrupa'ya el açtık kapı kapı dilendik
Yokluğun acısını tattık elhamdülillah

Gevura kardeş dedik anamızı öptürdük
Çağ içi uygarlığa yettik elhamdülillah

Dışardan bakılırsa halimizden memnunuz
Bana kalırsa hapı yuttuk elhamdülillah

Allah milletimizin sonunu hayır etsin
Kocaman'a kalırsa bittik elhamdülillah

KUL MUSTAFA'DAN KOCAMAN'A MEKTUP

(Kayseri Yoğunburç Villası'ndan Adana'ya)

Meydani'den selâmını alırken
Mektup ortasından yırtıldı diyor
Ali Çatak belâsını bulurken
Gazınan tavuklar dartıldı diyor

88 İsa süsledi çamı
Meydani gocadı artırdı gamı
Sefayi Devayi Âşık Yamyami
Yoğunburç'tan çıktı kurtuldu diyor

Çok özledik seni üstad Kocaman
Kayseri'ye gelme aman ha aman
Koca Erciyes'i kapladı duman
Kayseri'nin üstü örtüldü diyor

Kaba söz söylersem ederim ayıp
Bekliyok şimdilik günleri sayıp
Şahin gelmez oldu Osman da kayıp
Kalanın kulağı kertildi diyor

Kul Mustafa sana çok selam eder
 Âşıkların hali hep böyle gider
 Demir kalpli adam olunca lider
 Gariplerin burnu sürtüldü diyor

KUL MUSTAFA'YA CEVABİ MEKTUP

Dediğin gerçekse Âşık Mustafa'm
 Meydani'nin hali yaman olmalı
 Benim de bu işe bozuldu kafam
 Bunu düzeltmeye zaman olmalı

Kul Mustafa âşıkları küstürme
 Yoğunburç'tan muhabbeti kestirme
 Zavallı ölürse edin bastırma
 Korkutmayın güzel çemen olmalı

Kesildi mi Meydani'nin gür sesi
 Yoksul düştü inceldi mi ensesi
 Yaz ayından zayıf ise kesesi
 Onun yaşaması güman olmalı

Safayi'nin işi gücü Pazar mı
 Bizim Osman yine hendek kazar mı
 Kaltakkıran aylak aylak gezer mi
 Ona çevirecek dümen olmalı

Şimdi boş villada bekler mi beki
 Zaten sarhoş İsâ ipsizin teki
 Nerde seven dostlar bundan evvelki
 Onlar dört bir yana talan olmalı

Hoş görülü olsun bizim Meydani
 Selâm söyle incimesin Yamyami

İmansız ölüye dinsiz imami
Gönderirim ama imkân olmalı

Muslaka var bu işin bir nedeni
Şifayi muzipin önde gideni
İyi besle Ali Çatak dedeni
Ona bolca arpa saman olmalı

Sağlıklı mı Meydani'nin villası
Oraya toplansın yiğitler hası
Aman ha olmasın kardeş kavgası
Orada âşıklar harman olmalı

Dostlarına kurban Vahap Kocaman
Dostlarım kusura bakmasın aman
Geleceğim ama kış fazla yaman
Erciyes kar yağmur boran olmalı

KUMARCILAR'A MEKTUP
Nasihatim vardır bütün millete
Gelde beni dinle nolun kumarcı
Kapılmayın kumar denen illete
Oynarsan belânı bulun kumarcı

Zarın kırık gelir küfür yaparsın
Artık pilin biter yoldan saparsın
Ya hastalık ya bir illet kaparsın
Bel ki de kefensiz olun kumarcı

Aman arkadaşlar oynaman kumar
Kim umarsa bundan medet boş umar
Bazen karakolda olursun timar
Ara sıra timar olun kumarcı

Paran varken hatırını sayarlar
 Ütülürsen artık senden cayarlar
 Ölürsen mezara çıplak koyarlar
 Üryan püryan gider salın kumarcı

Oturursan kolay kolay kalkmazsın
 Yeme içme nerde suyun dökmezsin
 Çoluk çocuk çıplak ona bakmazsın
 Çok perişan olur halin kumarcı

Ancak sana bol sigara içirir
 Ciğeri kirletir rengin uçurur
 Hemi yardan hemi serden geçirir
 Uçuruma gider yolun kumarcı

Bir titreme gelir dizden aşağı
 Sıka sıka bir hâl olur kuşağı
 Bir gün haraç mezat satan döşeği
 Samanlıkta yatan kalın kumarcı

Paran pulun kalmaz yoksul kalırsın
 Eski dostun ile düşman olursun
 Ya soluğu hastahanede alırsın
 Orda kaba kaba solun kumarcı

Doğru sözlü Kocaman'a çatarsın
 Bazen olur kuru yerde yatarsın
 Paran biter ayakkabı satarsın
 Dolaşırsın ayak yalın kumarcı

SEFİL SELİMİ'YE MEKTUP
ÖZLÜYOM

Sayın meslektaşım Sefil Selimi
Seninle bir sohbet etme özlüyom
Kabul eder isen arzu halimi
Biraz şakalaşıp ötme ozlüyom

Nasılsın kardaşım hele merhaba
Ne işle meşgulsün ne yolda çaba
Rahatımı çocuklar hısım akraba
Derdimi derdine katma özlüyom

Âşık Hasan Veysel Ali İzzet beyle
Görürsen onlara bol selâm söyle
Âşıklardan uzak kalmışım böyle
İrfan meclisine yelme özlüyom

Soğuk mu sıcak mı ora ılık mı
Hava şartlarından insan yılık mı
Obanız sakın mi kalabalık mı
Kalkıp dost köyüne gitme özlüyom

Benden de sorarsan birkaç kelime
Orta halli şükrediyom halime
Kuru yavan ne geçerse elime
Yiyip içip akşam yatma özlüyom

Nerde bulsam çalgı orada kalgı
Boğaz beslemekle yıldırırım halkı
Bu sıra geçime ettim din talkı
Alan olsa arı satma özlüyom

Bu name eline geçtiği zaman
 Cevabın bekletme tez gönder aman
 Başka ne özlesin Vahap Kocaman
 İşkembe doyarsa Fatma özlüyom

SEFİL SELİMİ'NİN CEVABI

Vahap sen de dinle benim derdimi
 Halsizim dillerim durduuu duracak
 Geçim için terk eyledim yurdumu
 Cenazem köyüme vardın varacak

Ben acımdan tabanımı yalıyom
 Hasta düştüm omuzumdan soluyom
 Uyuz oldum melhem kireç çalıyom
 Doktorlar yaramı sardın saracak

Bir incirle birkaç hafta yaşıyom
 Yürümeye dermanım yok düşüyom
 Kışın çıplak kaldım yazın üşüyom
 Tenim topraklara girdiii girecek

Zeyrek lapasından hamur yuğurdum
 Yiyek diye üç beş ahbap çağırdım
 Boğazıma yapıştı suya bağırdım
 Daraldı soluğum durduuu duracak

Hasır döşeklerle baş başa kaldım
 Dur derdimi deşme bugün çok doldum
 Döküldü etlerim iskelet oldum
 Rüzgar kemiklerim kırdı kıracak

İyi oku düşün yazdım bir liste
 Bana üzülüpte kalma sen yasta

Bostan hasta tevek hasla pür hasta
Mihrican bizleri vurduuu vuracak

Kazam Şarkış'ladır Sivralan Köyüm
Kendim erenlerden asildir soyum
Malım mülküm hepsi bir çıplak tayım
Avrat semerim vurduuu vuracak

Ne gelen var ne soran var ne bilen
Herkesin elinde sermaye yalan
Sefil Selimi'yim ölüyom kalan
İmam selamızı verdiii verecek

ŞİKAYETNAME

Kader arkadaşım Âşık Feymani
Şairler serhatı işgal etmişler
Kimi Karacaoğlan kimi Seyranı
Mecnun'u Ferhat'ı işgal etmişler

Birer birer ismin saysam yaz gelir
Üç beş ciltlik kitap yazsan az gelir
Dadaloğlu Cerit Beyi vız gelir
Her hal Yarsıfat'ı işgal etmişler

Bu şairler hepsi bizim yörenin
Aklı gider bu durumu görenin
Yaza yaza başı şişmiş Eren'in
Boş yere o zatı işgal etmişler

Elden önce kendi nefsin yereler
Gerçekleri göz önüne sereler
Birden coşa gelmiş kuru dereler
Koskoca Fırat'ı işgal etmişler

Kıymet verilmemiş gerçek âşıka
 Ne yazık ki meydan kalmış şaşıkta
 Seni beni getiren yok ışıkta
 Bunlar hakikati işgal etmişler

Kadirli'de görülmemiş alâmet
 Konuştursan kendilerde keramet
 Fetva veren ferman yazan kıyâmet
 Suçu kabahati işgal etmişler

Benlik hevesleri gün günü artar
 Bunları bu nefsin elinden kurtar
 Herbirinin burnu buludu yırtar
 Sanki saltanatı işgal etmişler

Kendi kendilerin af eyleyenler
 Her şeyden arınıp saf eyleyenler
 Tilki derisini tef eyleyenler
 Şeyhi tarikatı işgal etmişler

İnan bana sözlerimde yalan yok
 Öğüt versen kulak asıp alan yok
 Herkes önde hiç geride kalan yok
 Yarışta son katı işgal etmişler

Ben kusur görmem ki kusura bakam
 Usta nerde çirak nerde yok makam
 Hayret etmiş hakim savcı kaymakam
 Bak bunca zevatı işgal etmişler

İnanmazsan gel sor Ulvi Eren'den
 Eserleri sergileyip serenden

Kulak verdim bahseden yok Kur'an dan
 İncil'i Tevrat'ı işgal etmişler
 Bütün usta âşıklara tel çekek
 Hep toplanak kürek çekek bel çekek
 Ya susturak ya biz işten el çekek
 Tertemiz sanatı işgal etmişler

Kime ne söylesen bir gönül yıkar
 Silahım çeken havaya sıkır
 Görsen her kafadan bir avaz çıkar
 Bunca zerzevatı işgal etmişler

Kocaman bu yoldan kim kalır yaya
 Varsın rezil olsun koca dünyaya
 Adamlar füzesiz çıkmışlar aya
 Bütün semavatı işgal etmişler

YALANCI ŞAHİTLERE MEKTUP

Dinleyin sözümü erkek dişiler
 Âşıkın sözünü duydunuz dayı
 Size söylüyorum bilir kişiler
 Masum vatandaşı soydunuz dayı

Doğru göründünüz eğri gittiniz
 Köylülere kurban düşmez ettiniz
 Bir yeminle on liraya yettiniz
 İmanı çuvala koydunuz dayı

Tarlama bir tapu almaktı kastım
 Fırsatı ganimet bildiniz dostum
 Beş tavuk var idi dördünü kestim
 Şu fakir haneyi soydunuz dayı

Çok lokma attınız körden topaldan
Bıkıp usandınız petekli baldan
Kalkamaz oldunuz kandan vebaldan
Çok tavuk canına kıydınız dayı

Kimisinden keçi kiminden koyun
Fırsat elden iken iyice doyun
Halka oynadınız temiz bir oyun
Bazı doğru sözden caydınız dayı

Köyümüzde tavuk tükendi kalan
Hiç yalan söyler mi namazı kılan
Size fayda verdi kuyruklu yalan
Epey kendinizi yaydınız dayı

Bu mektubu size yazdım hakladım
Doğru sözü bütün size sakladım
Kocaman'ım künyenizi yokladım
Kütükden silinmiş kaydınız dayı

BİBLİYOGRAFYA

- AKSAN, Doğan, “Şiir Dili ve Türk Şiir Dili”, Ankara 1999.
- ALPTEKİN, A. Berat, “Araştırmacı Gözüyle Abdülvahap KOCAMAN”, I. Mersin ve Çevrresi Halk Kültürü Eğitim Sempozyumu, Mersin 1987.
- ATILGAN Halil, “İki Taştan İbaret”, Ankara 1999.
- BİRİNCİ, Necat, “Kahramanlık Şiileri Antolojisi”, Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları, İstanbul 1987.
- DİLÇİN, Cem, “Örneklerle Türk Şiir Bilgisi”, TDKY, Ankara 1985.
- DİZDAROĞLU, Hikmet, “Halk Şiirinde Türler”, TDKY, Ankara 1969.
- ELÇİN, Şükrü “Şiirlerle Selam”, Türk Kültürünün Araştırma Enstitüsü Yayınları, Ankara 1984.
- _____, “Halk Edebiyatına Giriş”, Akçağ Yayınları, Ankara 1993.
- GENÇOSMAN, Kemal Zeki, “Türk Destanları”, Hürriyet Yayınları, İstanbul 1972.
- GÜNAY, Turgut; Sakaoglu Saim, “Halk Şiirinde Atatürk”, Erzurum, 1974.
- HALICI, Feyzi; KOCAMAN, Abdülvahap, “Çağrı” Konya 1981.
- _____, “Aşıklar Geleneği ve Günümüz Halk Şairleri, Ankara 1992.
- _____, “Aşıkların Diliyle Atatürk”, Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara 1981.
- KABAKLI, Ahmet, “Türkiye Aşıklar Bayramı”, Türk Edebiyatı Tarihi, c.IV, İstanbul 1986.
- KAPLAN, Mehmet, “Türk Edebiyatı Üzerine Araştırmalar, İstanbul 1977.
- KAYA, Doğan, “Aşık Tarzı Halk Şiiri”, Akçağ Yayınları, Ankara 1999.
- KOCATÜRK, Vasfi Mahir, “Türk Halk Şiiri Antolojisi, Ankara 1970.
- MAKAL, Mahir Kutsi, “Aşıklar Şöleni”, İstanbul 1976.
- ÖZSOY, Bekir Sami, “Başlangıcından Günümüze Örnekleriyle Türk Şiiri”, Akçağ Yayınları, Ankara 2005.

- _____, “Kaybettiğimiz Bir Değer, A. Vahap Kocaman”, Çağrı, Ankara 2006.
- ÖZTÜRK, Ali, “Çağlar İçinde Türk Destanları”, Alioğlu Yayınevi, İstanbul 2000.
- SAKAOĞLU, Saim, Dr. GÜNAY, Turgut, “Halk Şiirinde Atatürk”, Erzurum 1974.
- ÜNVER, İrfan, “Halk Şairlerinin Diliyle Atatürk”, Hotey-Der Yayınları, Ankara 1976.